Delta
LLOBREGAT
ANY VI N.º 72 - NOVEMBRE 1984 - PREU 75 PTES.

INFORME
Els guals provoquen gran malestar entre el veïnat

1985 serà l'any dels impostos

MULTIUSO

El equipo **«MULTIUSO» HITACHI**, representa la última innovación en videos.

Su nuevo sistema le permite tener un solo video de múltiples aplicaciones, entre ellas ser un equipo de sobremesa a la vez que portátil.

Con el **«MULTIUSO VT-7E**, Vd. tendrá un perfecto equipo grabador, reproductor y portátil, siendo práctico, de fácil manejo, ligero de peso y con la más avanzada tecnología.

VIDEO
HITACHI

Sabiduria de futuro.

VT-7E

crom

teleradio

para los que saben comprar... y ahorrar

Avda. Virgen de Montserrat, 127 - ☎ 379 19 16 y 379 01 16 - EL PRAT DE LLOBREGAT

EN AQUEST NÚMERO...

a la portada:

1985 SERÀ L'ANY DELS IMPOSTOS

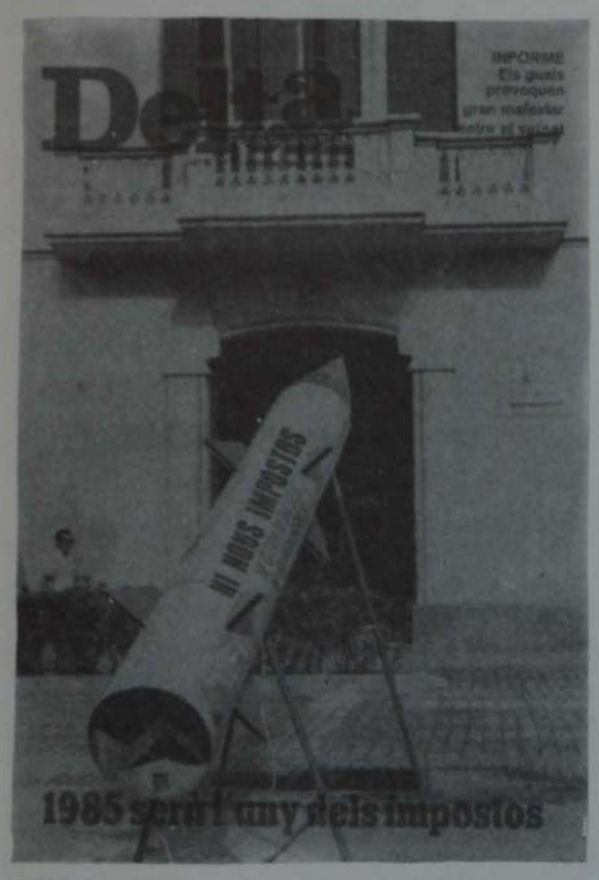

Si els darrers anys el veïnat ha sofert una forta crescuda en la seva participació a l'erari públic, cal saber ja que s'anuncien contribucions que tindran una forta incidència a l'economia de les families pratenques. Fins ara, botiguers, grans i petits industrials, artesans, professionals liberals, etc. han estat el centre de les recaptacions municipals i han vist com des de la Casa Gran es multiplicaven els seus impostos.

Atenció que, ara, les necessitats de nudrir el gran aparell municipal construint una macroadministració per damunt de les necessitats reals de la població i en relació amb els interessos concrets de partit, ja fa imprescindible una major incidència fiscal.

El missil situat pel propi partit del govern municipal, el PSUC, davant de la porta de la Casa de la Vila – apuntant-la per cert – ha permés a la nostra redacció fer aquesta antibèlica ironia de sumar-nos al desacord contra l'OTAN i les BASES (tots som pacifistes) però rectificar allò dels missils amb un sentiment cada vegada més compartit pel poble del Prat: «NI IMPOSTOS»

Delta no subscriu necessàriament les opinions expresades en els articles signats, els quals són d'exclusiva responsabilitat dels seus autors.

5. Editorial

Comissió de defensa

Un perill imminent

Un vertader pregó

6. És notícia...

L'home i l'entorn al Delta del Llobregat

10. Crónica política

Josep Monés (PSUC) deixa el consistori

Problemas en el colegio Ramón Llull

13. Coses d'El Prat

Les dunes del Delta del Llobregat

16. Col·laboracions

17. Interviu

Jordi Morera i el col·lectiu de dansa d'El Prat

18. Reportatge

Sant Cosme o la mitificación de un barrio

20. Informe de redacció

A partir de gener, menis guals

23. Treball

Qui és la P.E.S.A.?

25. Tribuna

Los A.E.S., el despido libre y El Prat

Carta al president de la C. M. B.

31. Cultura

«Misterio Bufo» al local dels Socialistes de Catalunya

35. 30 dies

Sopar-homenatge d'«Amics d'El Prat

39. Esports

¿A quién quieren engañar?

Escándalo en el Fondo d'en Peixo

Jordi Pujol i els olímpics minusvàlids

M. Alcalde, vencedor en el Monjuic-84

50. Guia de serveis

Delta Llobregat

EDITA
SOCIETAT DE COMPTES DE PARTICIPACIO "DELTA DEL LLOBREGAT"
GESTOR I DIRECTOR:
Jaume Monés Albet
REDACCIO I ADMINISTRACIO
Pau Casals, 47, baixos
Tel. 379 05 33
El Prat de Llobregat
HORES D'OFICINA:
Dimarts, de 18 a 20 h.
Divendres, de 11 a 13,30 h.
COMPOSICIO:
Compomag
Casp, 12, pral. Barcelona-10
TRAMES FOTOGRAFIQUES:
Servei Secretaria, S.A.
Castella, 27 - El Prat
IMPRIMEIX:
Impremta Comercial
C. Misse Casamada, 45-49. El Prat
D.L.B. 48419 - 1977

CENTRE COMERCIAL

Plaza de Blanes PRAT-MARINA

GRATIS Obtenga participaciones de Lotería de Navidad del **Núm. 29.456** efectuando todas sus compras en el C. C. Prat-Marina

52 PUNTOS DE VENTA

- Pesca salada
- Carnicerías
- Colmados
- Legumb. cocidas
- Papelería
- Tejidos
- Pescaderías
- Frutos secos
- Dietética
- Heladerías
- Charcuterías
- Pollerías
- Congelados
- Perfumería
- Tocinerías
- Fruterías
- Panaderías
- Bares
- Floristería
- Despojos
- Caja de Ahorros: Caja de Barcelona

A SU SERVICIO

COLABORA: CAIXA DE BARCELONA

EDITORIAL

Comissió de defensa: no repetir-se la història

La darrera portada de DELTA recollia a nivell d'ultimíssima hora la constitució de l'anomenada "Comissió de Defensa d'El Prat", en un intent de recuperar allò que podríem definir com una certa història immediata. Només a vuit anys d'aquell 17 de setembre que va treure tot El Prat al carrer per manifestar el desacord unànime de la població amb aquells projectes urbanístics que, promoguts des del port i l'aeroport, afectaven el nostre terme municipal convertint-lo en centre d'una reconeguda injustícia, aquesta iniciativa sembla realment un intent de recuperació del passat, amb l'inconvenient que el moment no és aquell i la circumstància ho és menys.

Ens explicarem: diuen que les segones parts mai no han estat bones i en aquest cas podrien no ser-ho ni les terceres. Doncs cal recordar que en un moment determinat ja es va intentar de refer la dita comissió i els interessos polítics varen fer-ho impossible i allà va quedar per a la història un organisme popular que, col.lectivament, va entendre allò de l'unitarisme i va jugar el seu paper amb reconeguda oportunitat.

La Corporació Metropolitana ha actualitzat tots els arguments de resistència popular que van treure el 1976 El Prat al carrer i no ha faltat qui considerés novament la necessitat de recrear la Comissió de Defensa. Pensem que tot serà poc quan tornen a perillar els interessos col.lectius pratencs, però cal que estem molt segurs del treball a realitzar, perquè els mateixos fets que varen aconseguir l'èxit d'aquella gran manifestació poden no treure ara ningú de casa seva. Voldríem que tots plegats fóssim prou responsables i sapiguem jugar les nostres cartes segurs que el pòker que tenim a les mans ens farà tornar a guanyar.

Desitgem èxits per la gestió d'aquesta nova Comissió tot volent que tinguin consciència de tan difícil com és ara promoure accions unitàries.

Un perill imminent?

Estiguem alerta. L'editorial "En defensa pròpia" publicat en el darrer número de DELTA és força eloquent. Sembla que està congriant-se una "ventada" que de produir-se, els seus efectes podrien ésser gravíssims pels interessos del Municipi; la "ventada" tindria unes dimensions notòriament anticonstitucionals. Ens referim a la possibilitat que els Futurs Jocs Olímpics Plurinacionals hagin de celebrar-se a Barcelona. L'esdeveniment seria per les seves magnitud i significació, indubtablement transcendent per la Ciutat Comtal. Ara: bo i reconeixent la seva excepcional importància, no podria justificar fets atemptadors als drets de propietat pública i privada (expropiacions, millor dit, expoliacions). Com molt encertadament apunta l'esmentat editorial, el nostre Municipi està cansat de "patir atacs que vulneren la seva fesomia territorial i que, en definitiva, socaven els fonaments de la seva riquesa, en temps passats orgull de la metrópoli".

Un perill està incubant-se i hem d'estar amatents i preparats per què no arribi a consumar-se.

No hi ha dubte; la Constitució està a favor nostre. Hi ha un Tribunal Constitucional que vetlla per la defensa contra els abusos de poder. La Corporació Metropolitana, cas d'atrevir-se amb les seves resolucions (amb força de llei) a perturbar els interessos i drets dominicals del Municipi i dels particulars, incloent-hi el domini públic de la costa mediterrània, la nostra resposta seria contundent: la interposició dels recursos pertinents. Tinguem, més a més, present que existeix el Síndic de Greuges; és a dir, que mesures opositores no arribarien a mancar.

Alerta, doncs. Estiguem preparats a defensar-nos del perill que sembla perfilar-se.

R.

Un vertader pregó

Així ho valora el firmant d'aquest sucinte escrit. Llegint i rellegint la disertació duta a terme pel Grup d'Estudiosos Pratencs, hom pot treure'n la conclusió del feliç substractum que enclou l'al.legat de la nostra passada Festa Major. En ella s'hi ha sabut conjugar a plena perfecció el procés –podríem dir-ne històric– de la Festa Major que en el transcurs dels temps ha vingut informant el seu caràcter. Altra cosa no cabia esperar dels fautors del Pregó.

En efecte; si es ressegueix el seu contingut s'endevina de seguida l'intent inconfusible de fer ben palès el sentit històric que ha vingut tenint la nostra Festa Gran; això ha restat perfectament plasmat a tot el llarg de la disertació; el detall més seriós constitueix el nervi de la mateixa. Els que hem viscut en el decurs del temps la nostra Festa Major podem copsar l'encert dels fautors del Pregó en relatar tot allò que vàrem viure en aquella època d'ancestal convivència ciutadana que omplia d'alegria el bon viure de la nostra població; una mena d'enyorament sembla niar en els temps actuals. En el Pregó que comento s'hi dibuixa amb tota claredat els períodes que ha atravessat la nostra Festa Major; tot hi és exposat de manera ben entenedora; en fer al.lusió a la Festa Major de l'any 20, en son vertader sentit, s'hi veu bategar les primícies d'un joiós ben catalanesc, així fou, la sonoritat de la tenora, el conjunt musical de la cobla "Els Montgrins" de Torroella de Montgrí; la festa literària al "Centre Artesà" amb la presència de l'erudit home de lletres Ignasi Iglesias, els balls a l'envelat... i tantes altres manifestacions pròpies d'una autèntica Festa Major. Es evident que les coses han sofert una mutació total; aquest fenomen ha frapat les àmsies del Grup d'Estudiosos Pratencs i amb perfecta destresa han volcat en el contingut del Pregó els vius sentiments que les nostres Festes Majors siguin, sempre, clar exponent d'honesta diversió i cultura. El Pregó és impecable, no permet objecció de cap mena.

Felicito de debò els fautors del Pregó i faig vots perquè el treball que han realitzat vingui a ésser com un vigorós detonant en el futur.

Ramon Roigé

ÉS NOTÍCIA...

L'home i l'entorn al Delta del Llobregat

El Casal de Cultura de la nostra població va servir d'escenari per a les Jornades Tècniques d'Informació sobre l'Equilibri entre l'home i l'entorn al Delta del Llobregat, realitzades els dies 24, 25, 26 i 27 d'octubre d'enguany.

L'Ajuntament, com a màxima representació local, va ser l'organitzador d'aquestes jornades juntament amb la Lliga per a la Defensa del Patrimoni Natural (DE.PA.-NA.), presents les dues entitats durant tot el temps en què es van desenvolupar les exposicions orals i visuals.

El primer dia i com a inauguració de les mateixes, va obrir la sessió el batlle, Sr. Lluís Tejedor, on va expressar el propòsit d'aconseguir una sensibilització de tots els habitants de la comarca a través de la informació oberta de tècnics i de "gent" que coneix els problemes concrets que incideixen en el nostre territori per tal d'oferir un esquema de la greu situació en què ens trobem sotmesos avui en dia.

SEDIMENTACIO DELTAICA I RETROVISIO A LA CONTAMINACIO DE LES AIGUES

Acompanyaven a l'alcalde el Sr. Jaume Codina, president del Centre d'Estudis Comarcals i la Srta. Ma. Angels Marquès, professora del departament de Geomorfologia i Tectònica de la Universitat de Barcelona.

La Srta. Marquès explicà, ajudant-se de diapossitives per fer més entenedores les explicacions, tot el procés de sedimentació del Delta al llarg dels segles on, ens trobem a l'actualitat, amb un greu problema: l'acusat retrocés del nostre Delta de l'any 1907 fins ara.

Les causes són moltes i ben definides: construcció a la conca de ports i espigons que provoca un dèficit de càrrega dels corrents subterranis; la contínua, i moltes vegades il.legal, extracció d'àrids (fet que prohibeix que restin sediments en el seu lloc); els embassaments...; en general, una incidència de l'home sobre el medi que pot posar en un veritable perill el futur del Delta del Llobregat.

A continuació, el Sr. Codina va fer un retrocés històric en exposar una visió anterior a la Contaminació de les aigües del nostre riu, i, declarà que, el centre d'Estudis al qual pertany, sempre s'ha situat en contra de les agressions no justificades al nostre medi ambient; seguí dient que, a l'actualitat, les aigües tenen un gran índex de contaminació degut als residus industrials que van a parar a elles, fet que pot ocasionar un perill a la salut pública dels habitants del seu entorn, com ja va passar anys enrera, amb l'aparició de les malalties infeccioses (paludisme, còlera...) adquirides a causa de les aigües del canal que no trobaven sortida cap al mar a l'any 1870-80 i, d'altres epidèmies que van fer acte de presència un segle abans.

Cal assumir –finalitzà– la consciència d'un atac a l'especificat de la natura i lluitar contra les agressions que pateix el notre medi ambient, com és una d'elles el projecte d'Ordenació de la Zona costanera, ja que "TOTS SOM DELTA".

RESIDUS CONTAMINANTS. SITUACIO ACTUAL DELS AQUIFERS

El dia següent, i com a continuació del tema de les aigües, el Sr. Josep Ferret, assessor tècnic de la Comunitat d'Usuaris d'Aigües del Delta del Llobregat, inicià la jornada, junt amb un passi d'imatges gràfiques, amb una frase molt important: "l'aigua és un recurs natural en extinció, per tal cosa, s'ha de portar un control estricte dels pous actuals (uns 650 ó 700)".

El nostre entorn natural s'està destruïnt gràcies a les accions que realitza l'home envers ell. (Foto Sardà).

Amb tot això va parlar sobre la situació dels aqüífers i de l'estat de les seves aigües que, a l'aqüífer superficial estan contaminades, no estant-ho les de l'aqüífer profund. Al superficial, hi actuen agents contaminants metàl.lics que en realitat són cancerígens. "Cal informar sobre aquests aqüífers a la població perquè des de sempre ha estat un tema totalment ignorat".

Alhora, existeix un desaprofitament de les aigües de la pluja a causa de les teulades de les cases situades a diferents zones i que fan que l'aigua vagi a parar al canal a través de les clavegueres, dificultant, d'aquesta forma, la filtració a les terres profundes.

La frase: "Cercàvem l'enemic i l'enemic érem nosaltres mateixos" va servir d'introducció al Sr. Armand Gutiérrez, per parlar dels residus i d'altres activitats marginals al Delta. Digué que en realitat hi ha tres classes o àmbits de residus: l'atmosfèric; les aigües residuals i els residus sòlids. Tots aquests afecten directament sobre el medi ambient de manera negativa, però que no hauria d'ésser així, si es realitzessin les tècniques precises per a la seva total destrucció: incineració, abocatge, reutilització i recuperació dels mateixos; en global, buscar la utilitat que tenen aquests residus (excloent els radioactius).

Al Delta hi ha la mateixa proporció (1.000.000 tn. de cada) de residus urbans (amb contingut orgànic) i de residus industrials (matèria química que no pot ser ingerida), dels que n'hi ha que són molt perillosos, i que tant uns com altres, es podrien desfer i fins i tot aprofitar com abonaments si s'empressin com cal.

Lorenzo Marco Baró, professor de la Universitat de Barcelona, fou l'encarregat d'iniciar les xerrades corresponents al dia 26, amb el tema dels sòls agrícoles. D'una manera resumida, digué que a l'actualitat ens trobem amb un problema doble de pèrdues: en primer lloc, la progressiva pèrdua de les zones agrícoles per les industrials i, en segon lloc, la pèrdua de qualitat dels aliments cultivats degut a l'errat empreament dels desperdicis urbans i industrials, desaprofitant les matèries orgàniques necessàries per a què els productes agrícoles no amaguin cap tipus de malalties com les que patim a l'actualitat (falta de magnesi, calç,...).

Per tot això, cal realitzar un estudi del perfil dels sòls del Llobregat per explorar la quantitat de matèria orgànica que existeix i el que manca, per tal de poder subsanar els dèficits presents a la nostra terra.

Tot seguit, el professor de Botànica de la Universitat de Barcelona, Sr. Ramon Masallas, va parlar del paisatge vegetal i de la topografia: ambients, classes de sòls,..., de tot el Delta, del que es precís senyalar l'incís realitzat pel professor referent a que la situació dels estanys que resten en el nostre territori és molt deficient i si no s'actúa ràpid pot ser inevitable la seva pèrdua.

ÉS NOTÍCIA...

Al final de les jornades es va realitzar la taula rodona on els conferenciants van estar al servei de les preguntes dels assistents.

REALITZACIO DE LA TAULA RODONA

I, com a darrer dia, va intervenir el Sr. Miquel Domènech, enginyer tècnic i membre de la Permanent de la Unió de Pagesos, sobre la temàtica de l'Agricultura i l'equilibri territorial Delta i Vall baixa del Llobregat, intervenció de la que val resumir el seu plantejament de la necessària confecció d'un model metropolità on poder introduir la importància de l'agricultura junt amb les determinades condicions de les zones industrials que les defineixen, per tal de saber en qualsevol moment què és el que es pot realitzar o no, que no perjudiqui el conjunt dels caracters agrícoles que l'envolten.

El paisatge natural de la nostra zona, amb la diversitat ambientacional i la universalitat de la fauna existent, pot veure's greument afectada per: l'ampliació de l'aeroport; la desviació del Llobregat i ampliar així el port de Barcelona; la pretesa recuperació de La Pineda per fer-la servir de parc públic i per la construcció d'un canal de rem olímpic a la llacuna d'El Remolar; destruint amb tot això unes llacunes i paratges tan primordials per a les aus terrestres i les aquatiques que s'hi assenten ja a l'època migratòria, ja habitualment; segons va exposar en Pau Esteban Gonzàlez, membre del CISEN, que va reforçar les seves exposicions amb unes diapositives realment significatives i a la vegada testimoni del que podríem perdre si es realitzés el projecte de la Corporació Metropolitana de Barcelona.

Aleshores i després d'haver exposat cadascú, durant 4 dies, el seu tema, es va realitzar una taula rodona amb la presència de tots els oradors (menys la del Sr. Marco Baró) i també amb la del Sr. Lluís Gelpí Vintró, arquitecte-urbanista, en què van respondre a les preguntes que els formulava el nombrós públic assistent a aquestes jornades (mestres, estudiants d'universitat, membres de diferents entitats culturals, personatges polítics de la nostra població...) el més clar i precís que van poder, després de fer cada un, un breu resum del que havien dit i volien deixar ben palès.

EL PRESIDENT DE DE.PA.NA. CLAUSURA LES JORNADES

Com acomiadament d'aquestes sessions, el president de la Lliga per a la Defensa del Patrimoni Natural, va tancar l'acte amb les següents paraules:

"...Per sort, en El Prat de Llobregat existeix una unanimitat de criteris per a defensar uns interessos i patrimonis dels que som usufructuaris i tenim l'obligació de conservar-los per a les generacions venidores, sense posseir el dret a hipotecar-los.

S'ha de gaudir del medi ambient junt amb els altres ésser vivents i no destruir-los, perquè la diversitat i varietat d'elements del nostre territori és bàsic pel nivell i ritme de vida actual.

DEPANA –afegí–, agraeix a l'Ajuntament d'El Prat la possibilitat de realitzar aquestes jornades tècniques que han permès, si més no, sensibilitzar a la població comarcal i del Barcelonès de les greus influències que reben els altres éssers que formen el nostre món".

Begonya Garcia
(Foto Sardà).

Jaime Estruch, Decano de la Facultad de Perú

El Hermano de La Salle Doctor Jaime Estruch Argelaga, es nombrado Decano de la Facultad de Ciencias de la Educación y Humanidades de la Universidad Católica Santa María de Arequipa (Perú).

El Hermano Jaime Estruch, preclaro hijo de nuestra población, conocido entre nosotros como pintor acuarelista, donde en sus exposiciones en nuestro pueblo nos ha dado a conocer los bellos parajes del Perú, ha llegado al decanato.

La faceta pictórica es la más conocida entre nosotros, no sin olvidar las conferencias que siempre nos ha ofrecido durante sus estancias en nuestro pueblo. La verdadera esencia de sus dilatados 50 años de su estancia en el Perú, está precisamente en la enseñanza, sus mejores éxitos cosechados, siguiendo los pasos de vocación religiosa como Hermano de La Salle. Y todo ello sin despreciar sus acuarelas, fruto más de la ocupación del ocio, que no de una profesión específica.

Llegó al Perú, procedente de Bélgica, con pequeña escala en España, atravesando el océano Atlántico, para posarse a orillas del Pacífico. Allí se doctoró en Ciencias Biológicas, en la Universidad Nacional de San Agustín de Arequipa. Empezó su andadura pedagógica. Es nombrado Catedrático de la Universidad Católica Santa María de la misma ciudad, con el programa Profesional de Educación, y allí entra de lleno en la formación, en lo que, en el día de mañana, son los futuros maestros peruanos.

Ha sido Director y reorganizador de varias Escuelas Normales de todo el país. Este fue su trabajo más arduo y forjador. El crear para un futuro. Por sus aulas han pasado cantidad importante de personajes ilustres peruanos, así como maestros.

Debido a este trabajo, el gobierno peruano le reconoce sus méritos concediéndole las "Palmas Magistrales". Galardón no muy prodigado. Aprovecha los ratos libres para colaborar en charlas culturales filosóficas por la radio local y escribe también en los periódicos locales.

Y como verdadero colofón, a toda esta dilatada vida dedicada a la educación, le nombran Decano de la Facultad de Ciencias de la Educación y Humanidades de la Universidad Católica Santa María de Arequipa. Es autor de varias obras pedagógicas tanto en Ciencias Naturales como en Pedagogía.

Ultimamente ha escrito obras filosófico-pedagógicas, fruto de su larga experiencia didáctica. Sus títulos reflejan lo que encierran en ellas: "Reflexiones Pedagógicas", "Pedagogía General" y "Antropología Pedagógica". Todas ellas de gran interés para los maestros.

El Hermano Jaime Estruch ha demostrado en su trayectoria pedagógica ser digno acreedor de aquel modesto nombramiento que en su día nuestro pueblo le obsequió: "Hijo Predilecto".

Deseamos que coseche nuevos éxitos, en esta su nueva singladura, precisamente al cumplir sus Bodas de Oro de estancia en este país peruano, su segunda patria, y que tan bien le ha acogido, al que llegó con carácter de misión pedagógica, de acuerdo con su vocación religiosa, un día cualquiera del año 1934.

J. Ll.

ÉS NOTÍCIA...

Amb un servei social de base

En marxa nous esplais per a infants i joves

La necessitat d'abastir el nostre poble de centres d'esplai on poder formar als infants en les seves hores d'esbarjo, ha estat el motiu pel qual s'han creat a poc a poc i en diferents punts de la població, uns centres que recullen infants d'una determinada zona en què es troben ubicats per a realitzar diferents activitats en col.lectivitat i evitar així, que estiguin el mínim temps possible al carrer.

Per aquest motiu, el proppassat dissabte dia 10 de novembre es va inaugurar el tercer centre d'esplais "MARINA", que funciona al Prat (encara que portés un any en actiu a títol experimental), junt amb el Servei social de Base que, estaran a disposició de tota la zona compresa al voltant de la carretera de La Marina.

A l'acte van assistir-hi representacions de diferents entitats culturals i socials així com el màxim responsable de l'Ajuntament, Sr. Lluís Tejedor; el regidor de l'àrea de Sanitat i de Serveis personals, Sr. Pedrero; el president del MOVIBAIX (Moviment Educatiu en el Temps Lliure Infantil i Juvenil del Baix Llobregat), Sr. Joan Batlle; un membre del Consell local de la Joventut i a la vegada monitor, en Pere Farrés, i l'encarregada cap del centre esplai Marina, Elisabet Linuesa, la qual va donar pas a les paraules dels abans esmentats.

GAUDIR DE TEMPS LLIURE...

En primer lloc va parlar el Sr. Joan Batlle exposant el projecte que es pretén seguir en aquests centres d'esplais, casals, grups de joves..., de treballar en el temps lliure, l'educació del jovent, gràcies als monitors que s'han especialitzat a les escoles de monitors formades a diferents poblacions de la comarca amb aquest objectiu, de posar al servei del jovent i infants d'un marc concret d'atenció amb unes línies d'actuacions per gaudir d'un temps lliure on la relació entre els companys es potenciarà.

En Pere Farrés explicà la situació de l'actual consell local de la Joventut i de la política municipal de joves, gràcies a les quals la població juvenil pot expressar-se com una part activa i representativa al municipi, realitzant uns serveis per aquest en els que tenen el deure i la responsabilitat com a monitors, de portar endavant els esplais el millor possible. Acabà donant les gràcies al batlle per aconseguir la realització de les colònies d'estiu i d'hivern.

A continuació, el Sr. Pedrero digué, pel que fa a la creació del servei social de base Marina, que es pretén una descentralització dels serveis socials i poder portar-los a les zones més conflictives, segons uns estudis realitzats, que acusen una greu problemàtica social.

Aquest centre (junt amb el que ja funciona al barri de Sant Cosme) està format per un equip especialitzat: un assistent social, un educador de carrer i un treballador familiar que tractaran d'ajudar les persones que acudeixin a ells amb diferents problemes: infants abandonats, toxicòmans, unitats familiars desestructurades..., com a recurs d'empar.

El batlle, Sr. Lluís Tejedor, tancà l'acte amb l'agraïment a tota la presència de les diferents entitats i va expressar la voluntat del municipi de continuar endavant amb aquests centres perquè els infants i joves tinguin els instruments necessaris per anar avançant en aquestes tasques tan importants i imprescindibles d'aquesta població.

CENTRE D'ESPLAI "EL GLOBO"

La zona del barri de Sant Jordi, també disposa, pels seus infants, d'un centre d'esplai anomenat "El Globo", inaugurat el passat dissabte, 3 de novembre.

En el transcurs de l'acte es van passar diapositives de les Colònies d'estiu (i casals) junt amb la presentació del programa, estadístiques i les quotes que assenyalen la situació actual i la d'un futur immediat pel que respecte al Centre.

Aquest, com el centre Marina, funcionava des de feia temps (abril) als locals o aules del col.legi del carrer Matagalls, de les quals dues, en quedar buides al mes de setembre, van ser donades per fer-les servir com a seu d'aquest esplai.

Són centres privats que reben diferents subvencions per part de l'Ajuntament i de la Generalitat, per les despeses que aquests centres ocasionen: materials, lloguer, excursions..., a les quals els nens contribueixen pagant una mínima quota mensual de 200 ptes. (variant la xifra si hi pertanyen dos o més germans).

Els esplais funcionen diàriament amb la realització de diferents activitats lúdiques, la possible participació en els tallers i l'aventura d'anar a les colòniques d'estiu i d'hivern.

Els monitors han estat formats mitjançant uns cursets que permeten saber portar els infants dels esplais. (Foto Sardà).

Begonya Garcia
Fotos: J. M. Sardá

centre d'estudis

García Lorca

- INFORMÀTICA
- ANGLÈS
- FRANCÈS
- BANCA
- BRICOLAGE DE L'AUTOMÒBIL
- MECANOGRAFIA
- REPASSOS

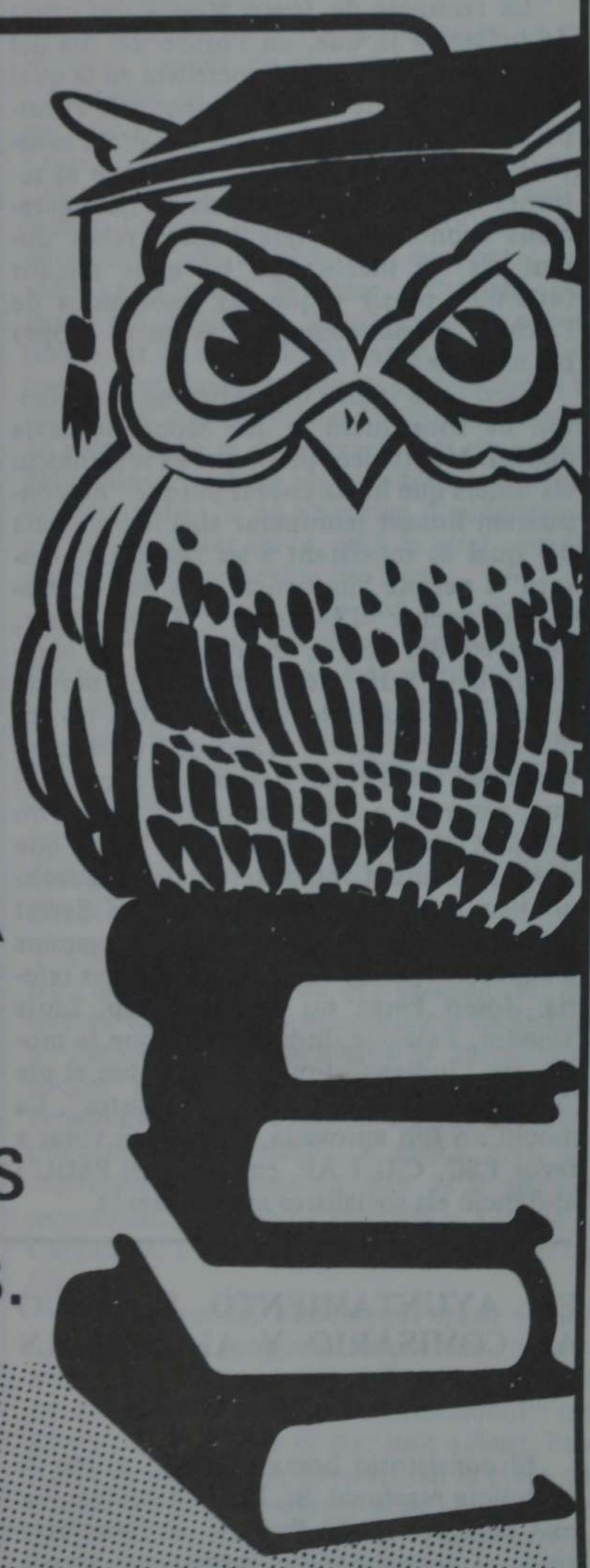

I TAMBÉ CURSOS ESPECIALS PER A ESTUDIANTS D´E.G.B.

INFORMACIÓ:

C/ Sant Boi, 22-26 (a prop de Correus)
Tel. 370 04 53
EL PRAT DE LLOBREGAT

CRÒNICA POLÍTICA

JOSEP MONES (PSUC) DEIXA EL CONSISTORI

En el transcurs del darrer ple municipal, celebrat el dia 6, va fer-se oficial la renúncia del regidor Josep Monés, del PSUC, fins llavors delegat d'Ecologia i medi ambient. Monés deixa l'Ajuntament per causes personals, relacionades amb la poca dedicació que pot tenir en les tasques municipals a causa del seu treball. Quan escrivíem aquesta crònica encara no s'havia dit oficialment quin seria el seu substitut, encara que el nom més probable és el de Robert Mogas, que en l'anterior legislatura ja havia estat regidor.

La renúncia de Josep Monés fou causa de polèmica ja que, en l'ordre del dia del Ple, figurava una moció socialista en la qual es demanava que l'alcalde substituís el responsable d'Ecologia per la seva falta d'assistència a plens, comissions, etc., que es retornés a les arques municipals les remuneracions econòmiques que hagués rebut durant els 18 mesos que ha estat regidor (400.000 ptes.) i que les resolucions de l'alcalde fossin comunicades en el proper ple municipal.

Paco Díaz indicà que retiraven la sol.licitud de substitució ja que Monés ja havia dimitit. Mantenien, però, que es retornessin els diners que havia cobrat perquè "no considerem honest remunerar algú la presència del qual és inexistent a les tasques de Govern" i perquè "ha cobrat més que el pressupost sencer d'Ecologia". Josep Pèrez, portaveu del PSUC, digué que "els companys del PSOE" feien demagògia perquè sabien que Monés tenia dificultats i no podia assistir als plens. Afegí que això ja ho coneixien abans de passar a l'oposició i que, respecte a retornar diners, "que s'ho apliquin als seus companys de partit que quan han tingut responsabilitats de govern no han assistit". El socialista Joan Serret indicà a Pèrez que digués noms i cognoms d'aquests regidors del PSC als quals es referia. Josep Pèrez no en digué cap. Lluís Tejedor, l'alcalde, indicà, però, que la moció era "indigna" i que quan acabés el ple "diré coses dels companys socialistes". La moció no fou aprovada, ja que van votar a favor PSC, CiU i AP, en contra el PSUC i abstenció els socialistes independents.

INTERVENCIONES DE LA GUARDIA URBANA AÑO 1984

Meses	Mayo	Junio	Julio	Agosto
Accidentes de Tráfico	14	18	13	11
Precintos de vehículos	5	5	2	11
Diligencias Precintos vehículos	18	14	16	24
Servicios de Auxilio	8	13	18	6
Vehículos recuperados procedentes de robo	15	15	29	34
Diligencias en Comisaría de Policía por:				
Robo	11	8	7	6
Riñas y Agresiones	2	5	1	6
Alcoholemias	1	–	5	1
Amenazas, insultos, agresiones G.U.	5	2	5	1
Daños a la propiedad	1	1	1	1
Indocumentados	–	2	1	3
Varios	3	1	3	5
Intervención en delitos contra:				
La propiedad privada, viviendas	9	4	5	2
La propiedad privada, establecimientos	10	7	6	7
Las personas físicas	2	2	2	–
Incendios y conatos	7	8	8	7
Infracciones por venta ambulante	17	4	4	2
Ruidos y molestias entre vecinos	16	16	20	18
Mordeduras de perros	2	10	6	2
Total	**146**	**135**	**152**	**147**

ELS SOCIALISTES VOLEN QUE ES RADIIN ELS PLENS

El Grup Municipal Socialista ha comprovat que "la participació i informació sembla tasca exclusiva del Grup de Govern", segons el que es diu a la moció que presentà á la darrera sessió plenària del consistori. A més a més, digué que l'alcalde és personalista i que, juntament amb el seu grup, deterioren l'acció de la pràctica democràtica fonamentada en el dret a la informació i participació a tots els nivells. La moció va ser presentada a causa d'un incident ocorregut uns dies abans entre Paco Díaz i l'alcalde Lluís Tejedor. Aquest va rebre uns representants de pares d'alumnes del col.legi Bertrand i Serra, que volien solucionar diversos problemes de l'escola. Paco Díaz volgué participar en el transcurs de l'entrevista "per ajudar l'alcalde", però aquest ho rebutjà dient que ell sol els podia atendre i que el portaveu del PSC havia de distingir entre estar al govern i a l'oposició.

Els socialistes demanen, doncs, més participació i informació. Per això van proposar que, com a mínim, una vegada al mes, l'alcalde es reunís amb els portaveus municipals; que els temes a tractar en aquestes reunions siguin de caràcter general del municipi; que es gestioni amb les diferents ràdios locals la possibilitat de transmetre en directe els plens; que es rebi informació puntual de les diferents reivindicacions populars.

Pau Ribas digué que votaria a favor, però que això ho havien d'haver proposat quan eren al govern municipal. La moció va ser rebutjada pels vots en contra del PSUC, l'abstenció dels socialistes independents i la votació favorable del PSC, CiU i AP.

EL AYUNTAMIENTO DESPIDIO AL COMISARIO Y AL CAPITAN DE LA POLICIA

El consistorio homenajeó al Capitán de la Policía Nacional, Sr. Félix Martínez, y al ex-Comisario de El Prat, Sr. Atilano Montoya, al abandonar sus respectivos cargos. El primero pasa a la segunda actividad y el segundo se retira del servicio activo. En el transcurso del homenaje fue presentado el nuevo comisario, Sr. Laureano Martín Sánchez, que por el momento ocupa el cargo interinamente.

(Foto Sardà).

CRÒNICA POLÍTICA

PROBLEMAS EN EL COLEGIO RAMON LLULL

Un centenar de padres de alumnos del colegio Ramón Llull asistieron al último pleno municipal para mostrar su disconformidad con la postura del alcalde, Lluís Tejedor, al no concederles una entrevista para resolver los problemas de infraestructura del centro. Durante todo el transcurso del pleno los padres interrumpieron la sesión diversas ocasiones solicitando que se les concediese la palabra.

Una vez acabada la sesión plenaria, el alcalde les concedió la palabra a través de su presidente Francesc Palacios. El ambiente estaba tenso, sobre todo a raíz de la decisión de José Fernández, teniente de alcalde de urbanismo, de abandonar la sala de sesiones si no se desalojaba a los padres de ella. Palacios expuso los diversos problemas de la escuela: terrazas de cerámica que originan caídas y roturas de dientes a los escolares, cortinas que cuelgan por encima de las calefacciones, falta de limpieza en el centro... Por todo ello solicitaban una entrevista con el alcalde.

Tejedor explicó, entre las protestas de los padres, que en El Prat hay 3.000 niños mal escolarizados, por lo que las protestas de los padres eran justificadas. "Esto lo hacen todos los padres de todos los colegios excepto de dos: uno que es más estable y el Bernat Metge que es nuevo", explicó el alcalde, que añadió que la brigada no tenía capacidad. "Tienen todo el derecho del mundo a pedir lo que piden", continuó Tejedor, que se comprometió a pedir las subvenciones necesarias para poder arreglar las terrazas de los colegios Ramón Llull y Plaza Blanes.

Tejedor también manifestó que para él era imposible poder entrevistarse con todas las asociaciones de padres que tuvieran problemas en su escuela ya que, además, los concejales correspondientes están para resolverlos. "Se marginan a políticos de este Ayuntamiento. ¿Por qué se margina a enseñanza y a urbanismo?", preguntó el alcalde. Más adelante se comprometió a, una vez más que se hubiese hablado con el responsable de área y los problemas no se hubiesen resuelto, mantener una entrevista con los representantes de los padres.

Los padres del colegio Ramón Llull no aceptaron las palabras del alcalde, por lo que abandonaron la sala entre gritos. Palacios indicó que Tejedor es el alcalde del pueblo y no de un partido y que "ya que ha actuado como un alcalde de partido, lo mejor que podría hacer es irse". Palacios también se mostró indignado por la pregunta que Ramón Arcarons, del grupo de los socialistas independientes, formuló respecto a cómo se encontraba el asunto de irregularidades halladas en las cuentas del servicio de comedor de la escuela. Manel Bou, teniente de alcalde de Hacienda, manifestó que ya que los responsables no devolvían el dinero, el asunto pasaba al juzgado. Palacios manifestó que la pregunta de Arcarons era un "golpe bajo", ya que se había formulado cuando ellos habían ido al salón de plenos a reivindicar su derecho de ser atendidos por el alcalde.

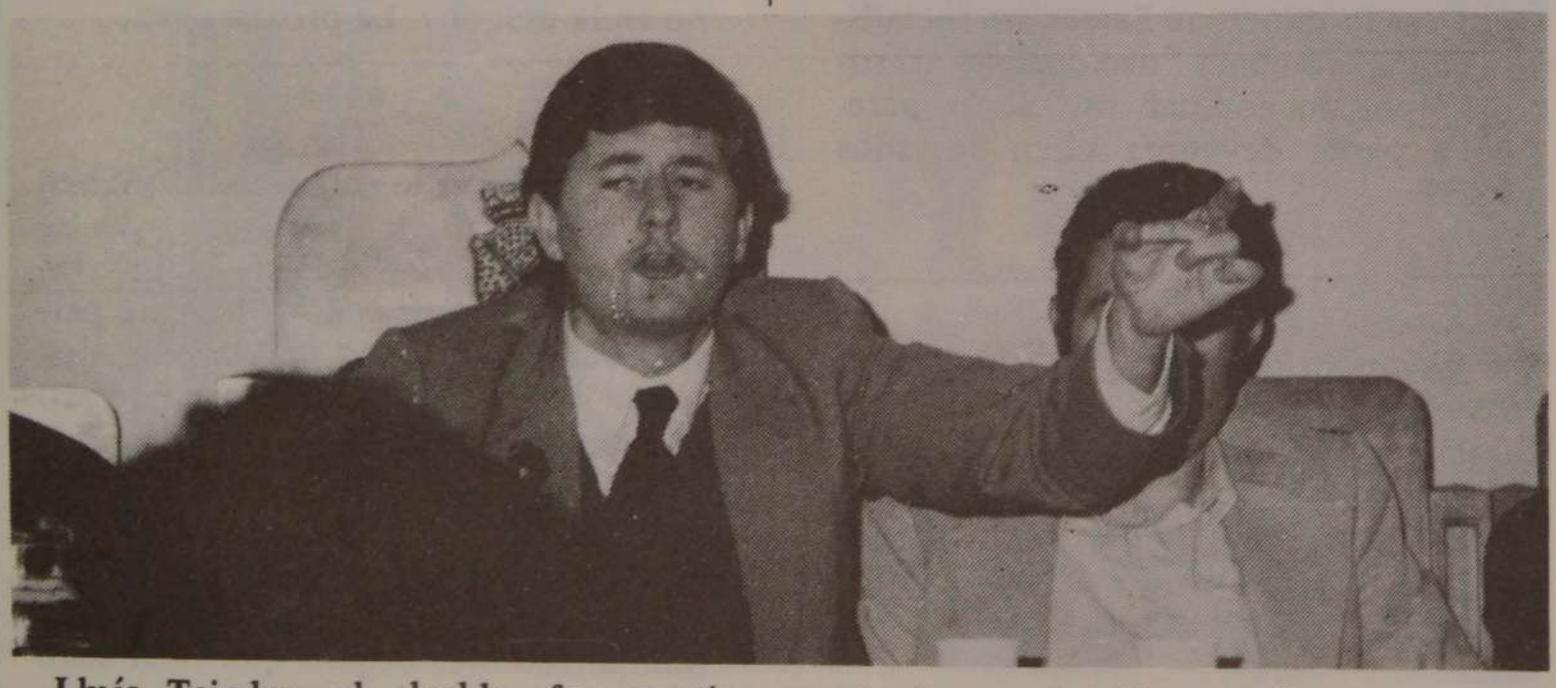

Lluís Tejedor, el alcalde, fue continuamente increpado. Sus explicaciones no convencían a los padres de alumnos presentes en la Sala Consistorial. (Foto Sardà).

PREOCUPACIO PER LA DESVIACIO

"Ens temem que ja s'ha pres la decisió de desviar el Llobregat", digué Lluís Tejedor en el transcurs del ple municipal ordinari corresponent al mes de novembre. D'aquesta manera feia palesa la seva preocupació i la del consistori per una decisió presa per la Corporació Metropolitana de Barcelona que dóna a la Federació Espanyola de Tennis la renovació de llicència de construcció de tot un seguit d'instal.lacions a les pistes que aquesta té a la Zona Franca de Barcelona, justament en un terreny per on hauria de passar la canalització del riu per la llera actual.

L'assumpte va sortir al ple quan es va ratificar l'acord de la comissió municipal permanent en el sentit de presentar un recurs de reposició a la resolució feta per la Corporació Metropolitana de Barcelona. "Es una provocació al municipi d'El Prat", indicà Tejedor. Es referia als 200 milions de pessetes que la Federació de Tennis demanà al Consell Superior d'Esports –al front del qual està Romà Cuyàs– per a poder fer la resta de les instal.lacions previstes a les pistes realitzades amb llicència a precari. Si aquests diners fossin concedits o bé s'impediria la canalització del riu per la llera actual –cas de no prendre's la decisió de desviar-lo– o bé s'haurien d'enderrocar per tal de poder fer-la, amb la qual cosa la inversió feta no serviria per a res.

Tejedor indicà també que la preocupació que ja s'hagi decidit la desviació era reforçada per l'actitud de la Generalitat de fer passar el traçat del ferrocarril que aniria de Sant Boi a la Zona Franca amb una petita modificació per tal de mantenir les pistes de tennis on són ara.

CiU VOL UN MONUMENT A COMPANYS

Convergència i Unió presentà una moció, que fou aprovada per unanimitat, en què es demanà que el consistori sol.licités al Parlament de Catalunya la revisió del procés que condemnà Lluís Companys, President de la Generalitat durant la II República, a ser afusellat. A més a més, els convergents demanaven que se li fes un monument, que podia anar situat a la Plaça Catalunya, i que s'adquirissin biografies de Companys.

La unanimitat s'aconseguí quan va ser acceptada una proposta del portaveu comunista Josep Pèrez, en el sentit que s'estudiés en comissió quin tipus de monument i on aniria situat per ser el lloc més adient. Pau Ribas va dir que ells proposaven la plaça de Catalunya per qüestió de nom i que el que proposava Josep Pèrez de fer passar la proposta per comissió era justament el que no s'havia fet en la urbanització de la plaça en qüestió. A l'hora de votar tots els grups van estar d'acord que el tipus de monument i situació es debatés en la comissió. La proposta de revisió del procés a Companys i l'adquisició de llibres de la seva biografia va ser aprovada tal i com es va proposar.

CRÒNICA POLÍTICA

Safareig Oficial

Parece mentira que en la Plaça Pau Casals, donde está el Casal de Cultura, sea la única plaza pratense en la que el Ayuntamiento no haya colocado avisos de "prohibido perros". Lo allí visto, hasta más de 15 canes juntos, jugando ellos ensuciándolo todo, y lo que es peor, donde luego juegan niños, es una auténtica vergüenza. Y cuidado si hay algún acto en el Casal, pues de seguro que antes de entrar ya has pisado un excremento perruno.

Sabemos què en el Escorxador hay muchos letreros para poner sobre el respeto a las plantas y observaciones sobre animales. La lástima es que allí dentro, guardados, no sirven.

A quien corresponda colocarlos que lo haga, si no habrán de cambiar el nombre de la plaza por el de "water municipal de perros".

★ ★ ★

Malas lenguas, aunque todo puede ser verdad, han dicho que en la Plaza Pau Casals no se han colocado estos letreros, porque por los alrededores no vive nadie que sea miembro del Consistorio. ¿Será verdad?

★ ★ ★

Gent que "tot ho sap" ha pronosticat menys de dos anys de vida a la Fira Avícola, degut "a que el personal que actualment ho porta, no està capacitat per a tirar-ho endavant". Ens agradaria que aquesta gent que pronostica això, s'equivoqués, doncs en cas d'encertar-ho, fóra molt lamentable, encara que hom creu que en la segona part dels seus pronòstics pot tenir part de raó. El temps té la paraula.

★ ★ ★

I parlant del temps, ho farem ara de meteorologia. Per sort la tan temuda "gota fría" no va rebentar damunt del nostre cel. S'imaginen el mal que hauria arribat a fer al terme d'El Prat? Si per un simple aiguat els nostres carrers queden com queden, ¿què hauria succeït si la "gota freda" peta sobre els nostres caps? La Venècia del Baix Llobregat, com va anomenar-la una vegada el Portantveu PRAT, tornaria a estar, lamentablement, de moda.

★ ★ ★

Antoni Rodés, un dels membres del Grup d'Estudis Pratencs, homenatjat recentment pels Amics d'El Prat, per premiar la seva tasca d'investigació, va ser pare d'un noi, la mateixa nit que es celebrava l'homenatge. Un dia senyalat per al nadó, doncs cada cop que sigui el seu aniversari, el pare, cofoi, podrà rememorar també, el guardó ben guanyat, que va rebre.

★ ★ ★

Atención al programa "Un, dos, tres" de TVE. Una de las azafatas del concurso es pratense. Sí, sí, "pota blava". Para que luego digan que El Prat sólo tiene de bueno las alcachofas y la escarola... También podremos presumir de "azafatas" televisivas con anatomía sobresaliente, y no en cualquier canal, no, sino en Madrid, y en un programa, según muchos, de bastante audiencia. Si nos envía invitacions para asistir al concurso, prometemos hacerle una entrevista. ¿Tomas nota, Lydia?

★ ★ ★

Va de siglas. El partido socialista "no independiente" ha formado un equipo de fútbol-sala. Lo curioso es que en sus camisetas lucen unas hermosas letras: P.S.C... y se olvidan del resto: P.S.C.-P.S.O.E.

Mientras unos dicen que es un olvido, otros manifiestan que es deliberado. Lo cierto es que P.S.O.E. brilla por su ausencia.

★ ★ ★

"Los compañeros del PSOE" es lo que últimamente se escucha en los plenos cuando Josep Pérez, portavoz del PSUC, se dirige al grupo socialista encabezado por Paco Díaz. Lo curioso es que mientras por un lado olvidan estas siglas, por otro dicen que las aceptan gustosamente y no se ofenden, al menos así lo dijo Joan Serret, un socialista calificado como "nacionalista acérrimo" por sus compañeros. Según parece a partir de ahora serán llamados PSOE.

★ ★ ★

Seguimos con las siglas. Mientras el PSUC se dirige a los socialistas llamándoles PSOE, éstos citan a aquellos llamándoles "comunistas" o "eurocomunistas" indistintamente. Tampoco se ofenden los del PSUC, aunque alguno frunza el ceño al oirlo.

★ ★ ★

El pesuquero Josep Pérez en el transcurso de una sesión de la Comissió de Defensa d'El Prat soltó la expresión: "Déu ens lliuri...".Los comentarios que se oyeron decían que, a veces, el subsconsciente traiciona, ¿verdá usté?

★ ★ ★

Va... de vados. Fraga dixit: "La calle es mía". Al paso que vamos nuestro Ayuntamiento dirá: "Las calles, las aceras y las casas de todo quisqui son nuestras".

★ ★ ★

Dicen se rumorea, se comenta, que ¿están sentados? Háganlo, por favor, porque la cosa es para que a uno le coja cómodo: se creará un impuesto por tener gallinas en casa. Todo el que críe gallinas habrá de pagar un impuesto especial para poder criarlas. ¡Toma ya! A eso le llamamos potenciar, cuidar y velar por la Raça Pota Blava y gallinas pratenses. Como sea verdad eso, me sé de alguno que pasará a la Historia Pratense... pero en las páginas de los hombres monstruos. ¿A que sí?

★ ★ ★

La reunión que tuvo lugar en el Instituto Baldiri Guilera para presentar la exposición itinerante sobre la sexualidad, bajo el lema "Tenir fills... Quan?", destinada a jóvenes, padres y educadores, no tuvo respuesta por parte de casi nadie. Solamente asistió una mujer que atendía con cierto reparo –según nos contaron– las explicaciones que le daba la regidora de juventud, Srta. Dolors Siles. Todo un poema. Malas lenguas dicen que el fracaso de asistencia es atribuible a que los temas sólo se tocaban en la teoría, y no en la práctica. La próxima vez...

★ ★ ★

Ya por robar lo roban todo. ¿Saben cuál es el robo más original que se efectuó en la pasada Festa Major? Un altavoz. Sí, un altavoz de los que pertenecen a la Xarxa d'Altaveus que monta y organiza els Amics d'El Prat. El robo tuvo lugar en la calle Federico Soler, donde está el Horno Nuevo. Ya lo saben, si algún vecino ha acoplado un altavoz de esos callejeros a su equipo de música, pueden denunciarlo tranquilamente. Seguro que es el caco de marras.

COSES D'EL PRAT

Les dunes del Delta del Llobregat

Era el nostre propòsit, des de feia uns mesos, de presentar un article sobre les dunes del delta del Llobregat. Hem de confessar que la proposta de "Pla Especial d'Ordenació Urbanística de la Zona Costanera" elaborat per la Corporació Metropolitana de Barcelona ha propiciat la presentació del mateix, car les restes del camp de dunes existent encara avui a la franja costanera deltaica queden afectades per la citada proposta, cosa que ja ha provocat les queixes dels biòlegs davant la possibilitat de la seva total desaparició.

Creiem interessant de consignar que la formació de dunes sempre ve condicionada a la concurrència dels tres factors següents: abundància de sorra, que els vents bufin en una direcció sensiblement constant i que la cobertura vegetal sia escassa. De fet aquestes condicions s'han donat en un àrea concreta de la plana al.luvial deltaica, com tot seguit veurem.

Des de finals del segle passat, hi ha referències documentals que constaten l'existència d'una faixa de dunes al delta de Ponent. En un plànol geològic publicat pel geòleg i canonge Dr. Jaume Almera a l'any 1891, el qual ha estat reproduït per la també geòleg Dra. Ma. Angels Marquès en el seu interessantíssim treball "Les formacions quaternàries del delta del Llobregat", (1) es pot contemplar l'existència d'una zona de dunes al llarg del perfil costaner que va des de l'estany del Remolar fins al massís de Garraf.

D'altra banda hem trobat a la Memòria del "Mapa Geológico de España–Hoja de Gavá", publicat per l'"Instituto Geológico y Minero de España" a l'any 1932 (2) uns paràgrafs que descriuen les característiques més notables del camp de dunes, objecte d'aquest treball, alguns dels quals creiem d'interès reproduir:

"...otra aparece cubierta por una estrecha faja de dunas que adquiere su mayor desarrollo en el término de Castelldefels...". "La mayor anchura de la faja de dunas no pasa de 600 metros y la altura de sus mayores médanos, rara vez llega a los 10 metros, siendo frecuente las de menos de uno a cinco, no se forman verdaderos cordones, sino sólo cabezos o dunas elementales". "La mayor parte de la duna es muerta, es decir, poblada de vegetación especial, barrón y pinos principalmente, y la otra no avanza, por lo que debemos incluirlas en el grupo de dunas fijas". "Estas dunas son producto de los vientos del S.E. principalmente".

Detall d'una duna de Gavà. El borró constitueix un obstacle al moviment de la sorra. (Foto Gerard Gimènez).

Cal consignar que l'actual pineda fou plantada entre finals del segle passat i la primera dècada de l'actual centúria. (3) La plantació de pins pinyoners fou deguda a la iniciativa dels propietaris de la zona a fi de fixar les dunes i impedir que la sorra envaís els conreus.

Actualment al llarg del litoral català, només hi ha dunes al Baix Empordà, delta del Llobregat i delta de l'Ebre. En aquest darrer indret bona part de les dunes són mòbils.

Pel que fa al delta del Llobregat, les restes més significatives es troben a la zona costanera del terme de Gavà. N'hi ha encara de 4 i 5 metres d'alçària cobertes de pins i algunes de formació més recent amb el característic "borró" que procrea damunt d'aquests muntanyols de sorra. Dins de la pineda d'El Prat també s'observen alguns "muntells", però aquests són de menys alçària. Val a dir, que per la seva proximitat a Barcelona, aquest ecosistema és visitat habitualment pels estudiants de la Facultat de Biologia de la Universitat, on realitzen una part dels seus treballs de pràctiques segons manifestà el biòleg Josep Lascurain en un acte celebrat recentment a Gavà per Centre d'Estudis Dr. Fabré d'aquesta població. (4) Cal significar també que tres dels conferenciants que han participat a les "Jornades Tècniques d'Informació sobre l'equilibri entre l'home i l'entorn al delta del Llobregat" (5) han fet referència a diferents aspectes de les dunes i la seva vegetació.

Finalment cal subratllar que les poques restes de dunes que queden degut a la progressiva urbanització de les anomenades Platges de Castelldefels, estan en perill de la seva total desaparició si es realitza el "pla metropolitzador" d'ordenació costanera.

Duna fixada per pins pinyoners. Terme municipal de Gavà (Foto Gerard Giménez).

REFERENCIES:

(1) Pàg. 16. Llibre editat per l'Institut d'Estudis Catalans, 1984.

(2) Pàg. 14 de la "HOJA No. 448" GAVA, Madrid 1932.

(3) Dades aportades per l'historiador Jaume Codina en el decurs de les Jornades Tècniques d'Informació sobre l'equilibri entre l'home i l'entorn al delta del Llobregat".

(4) Taula rodona celebrada el dia 28 de setembre a Gavà (1984).

(5) Jornades organitzades per l'Ajuntament d'El Prat i la Lliga per a la Defensa del Patrimoni Natural, DE.PA.NA. del 24 al 27 d'octubre de 1984 a El Prat.

Josep Ferret i Pujol

Confecciones
Leonor

Gran surtido
en lanas

Se dirigen labores

ENRIQUE MORERA, 33 – TELEF. 379 02 94 – EL PRAT DE LLOBREGAT

carbó
castilla, 4

cortinas

PEDRO Sports
ARMERIA Y PESCA

Deportes, Caza, Tiro, Pesca, Trofeos
Accesorios, Reparaciones
Cebos vivos para pesca
Tramitaciones, Permisos Licencias

Pau Casals, 45
Telef 370 08 02
EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

MUEBLES AUXILIARES Y DE COCINA
PERSIANAS, CORTINAS Y RIELES

muebles Iglesias

Avda. del Canal, 180 y Eusebio Beltrán y Serra, 9-11
Teléfono 379 18 73
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

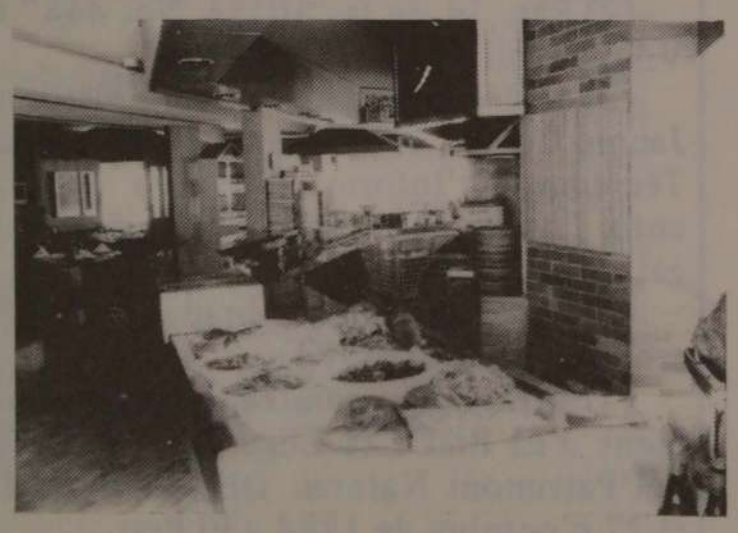

MECAINOX, s. a.

METALISTERIA Y MECANICA
INDUSTRIAL - CONSTRUCCION
MUEBLES INOX PARA
HOSTELERIA Y ALIMENTACION

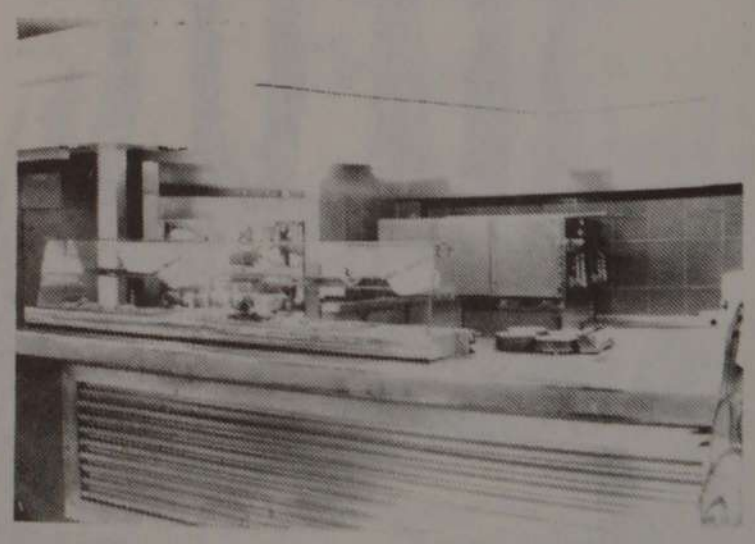

Penedés, 92 Teléfono 379 06 20 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

COSES D'EL PRAT

La instal·lació de la xarxa eléctrica a El Prat

El subministrament de la llum a la major part dels pobles de la nostra comarca es realitza a la primera dècada d'aquest segle. A El Prat, malgrat que les primeres propostes de fer arribar la llum ens remeten a l'any 1910, no es materialitzaran fins l'any 1919.

L'explicació d'aquest fet cal buscar-la en complexes motivacions político-econòmiques derivades de la dinàmica específica del municipi pratenc. Rera aquest conflicte trobem les posicions divergents dels dos partits que protagonitzen la vida política municipal del moment. Per una part el partit vell, que defensa els interessos dels antics propietaris locals enfront del partit nou, que gira entorn d'un industrial barceloní del tèxtil, Bertrand i Serra, afincat a La Ricarda.

No podem analitzar de manera aïllada el conflicte de la llum, sinó que l'hem d'entendre dins del marc global de les lluites pel control del poder municipal que s'estableixen entre ambdós partits.

La primera proposta per l'establiment del fluid elèctric data del 23 de gener de 1910 quan Bertrand i Serra proposa a l'Ajuntament de El Prat que li sigui atorgada durant 15 anys la concessió per a establir la llum a la via pública. Abans, Bertrand i Serra ja havia fet arribar l'electricitat a La Ricarda des d'una fàbrica de la seva propietat instal.lada al peu de Montjuïc. La concessió hauria de ser en exclusivitat i comportaria l'exempció d'arbitris municipals, i a canvi, Bertrand i Serra es comprometia a instal.lar gratuïtament la xarxa. L'Ajuntament va arribar a un principi d'acord, però més endavant se'n va desdir adduint que la legislació vigent establia l'obligatorietat d'una subhasta pública prèvia a la concessió d'aquests serveis. Aquest és l'inici del conflicte.

L'Ajuntament va recórrer a l'assessorament de dos il.lustres lletrats, Joan Boronat i Manuel Braró, que amb data del 28 de gener de 1911 diuen:

"Siendo el Prat de más de 2.000 habitantes y el gasto superior a 1.000 ptas. anuales es necesaria la subasta pública para la concesión del servicio, y no habiéndolo efectuado resulta ineficaz dicho acuerdo del Ayuntamiento".

Mentre Bertrand i Serra realitza algunes obres d'instal.lació, l'Ajuntament decideix la celebració d'una subhasta pública, presentant-se només la proposta de la companyia "Riegos y Fuerzas del Ebro" (actual FECSA). La concessió definitiva fou atorgada a dita companyia el dia 12 de març de 1915 davant el notari E. Bofill.

A partir d'aquest moment la conflictivitat es veu agreujada per l'aparició d'un nou problema. A més de l'esmentat conflicte entre Bertrand i Serra, qui continua reivindicant la validesa de l'acord del dia 23 de gener de 1910 (i per tant, impugna el nou contracte), ara l'Ajuntament haurà de fer front als incompliments i retards de l'esmentada companyia concessionària.

Pel que fa a Bertrand i Serra, el conflicte dóna lloc a nombrosos plets, que arriben fins i tot al governador civil, adquirint una major duresa l'any 1919 quan el partit vell es troba al front de l'alcaldia.

Paral.lelament, l'incompliment del conveni per part de la companyia porta a la signatura d'un nou contracte el 30 de maig de 1918. A partir d'aquest moment s'inicien les obres per l'establiment de la xarxa que serà inaugurada oficialment el 22 de juliol de 1919.

L'any 1920 l'Ajuntament d'El Prat pacta una ampliació amb la "Compañía Barcelonesa de Electricidad" (actual Hidroelèctrica de Catalunya). Així mateix, el juny del 1921, es firma un contracte amb la "Compañía Eléctrica de El Prat de Llobregat" pel subministrament del fluid elèctric a totes les dependències de l'Ajuntament.

Treballs realitzats per la "Compañía Eléctrica de El Prat de Llobregat" en la instal.lació d'acometides aéries en el xanfrà del carrer Maurici Vilumara amb Joan Maragall prop de la central eléctrica durant l'estiu de 1921.

Malgrat tot hi ha reiterades queixes sobre el funcionament de la xarxa que el 1921 encara no cobreix la totalitat del previst en el contracte.

Durant els anys 1922, 1923 i 1924 es faran ampliacions que estendran la xarxa elèctrica a tot el poble.

GEP: Margarida Gómez,
Irma Fabró, Cristina Besora

PRIMERA MOSTRA DE CINEMA DE TEMA PRATENC

La Secció de Cinema Amateur del Casal de Cultura ha previst presentar, amb motiu de la propera Fira Avícola Raça Catalana d'El Prat, un festival d'exhibició de pel.lícules que s'anomenarà "Primera Mostra de Cinema de Tema Pratenc".

Podran presentar-hi llurs pel.lícules tots els cineístes que ho desitgin, tenint en compte les següents bases:

1. Pel.lícules: les pel.lícules hauran de ser del format Super 8 sense cap limitació pel que fa a la durada, a la data de realització i al fet d'haver estat presentades en altres concursos o no. Tan sols és precís que el seu tema tingui relació amb el nostre poble.

2. Inscripció: la inscripció és gratuïta. Les pel.lícules s'hauran de lliurar a Foto Portillo (Casanoves, 18) abans del proper dia 25 de novembre, juntament amb la butlleta inclosa degudament omplerta.

3. Selecció prèvia: A fi que les sessions de projecció tinguin el màxim d'interès, hi haurà un jurat de selecció prèvia que triarà les pel.lícules que tinguin més mèrits i confeccionarà el corresponent programa.

4. Guardons: les pel.lícules que hagin estat seleccionades i que, per tant, es projectaran públicament al Casal de Cultura els dies i hores que s'anunciaran al programa oficial de la fira, optaran als premis de la Mostra, consistents en uns artístics trofeus commemoratius.

5. Notes: Les decisions del jurat de selecció i del jurat qualificador seran inapel.lables. Ambdós jurats estaran facultats per resoldre qualsevol cas que no s'hagi previst en aquestes bases. Els organitzadors tractaran amb gran cura les pel.lícules però no es responsabilitzen dels possibles accidents que poguessin deteriorar-les.

ENLLAÇ MATRIMONIAL

El nostre bon amic i advocat Jordi Codina i Roig, fill del company de tasques de DELTA, Dr. Codina, va contraure sagrades núpcies el dia 26 d'octubre a l'església parroquial de Torroella de Montgrí amb l'agraciada senyoreta Olga Serra i Ferrer. El dinar es va celebrar al Restaurant Sa Punta del terme municipal de Begur.

Tant a la cerimònia com al dinar hi varen assistir companys que col.laboren a DELTA.

Desitgem als esposos Jordi i Olga tota sort de ventures en el nou estat.

COL·LABORACIONS

¿QUE IMPRESION SE LLEVARAN LOS EXTRANJEROS DE NOSOTROS?

Puede suceder que una información emitida por una emisora de radio puede llegar a ser falsa. Así la locutora de servicio, de cuyo nombre no quiero acordarme, comunicaba que las fuentes de Montjuïc de Barcelona funcionaban todos los días de diez a once de la noche.

Aprovechando las vacaciones decidí ir a ver las citadas fuentes y fue así como animé a toda mi familia en la misma noche que oímos la noticia y nos dirigimos hacia dicho lugar.

Me extrañó muchísimo que de los surtidores no emanaba agua, pero como llegamos una hora de antelación di como sentado que era demasiado temprano. Estuvimos paseando un buen rato, por allí todo seguía igual e incluso no se veía mucha gente, ello me hizo sospechar y entonces pregunté a un guardia que efectuaba su servicio en las inmediaciones:

—¿Hay una avería en las fuentes?

—¿Por qué?

—Porque hemos oído por la radio del funcionamiento, vemos que todavía siguen apagadas las fuentes.

Entonces, el guardia cargado de paciencia por la gran cantidad de preguntas que le hacían relacionadas con lo mismo, dijo:

—Sólo los jueves, sábados y domingos.

Le dimos cortésmente las gracias y emprendimos el camino de regreso, aunque debo confesar que la mayoría estábamos un poco malhumorados.

No obstante, esperamos con verdadero interés que llegara el fin de semana y, una vez concluyó ésta, hicimos el mismo camino. Esta vez, ya de lejos, se divisaban sus hermosos colores y así con toda tranquilidad y contentos de haber aprovechado el viaje, llegamos a un sitio, en donde poder visionarlas bien. Nos costó lo nuestro.

Cerca de nosotros había un matrimonio que tenía tres hijas. Hablaban de sus cosas, si bien nosotros no escuchábamos su diálogo. Dábamos por sentado que llegada la hora se callarían y así todos podríamos disfrutar del maravilloso espectáculo que, en un corto espacio de tiempo, nuestros ojos podrían contemplar.

Por fin ese momento llegó. Se apagaron las luces, los surtidores dejaron de emanar agua y, de inmediato — ¡oh, maravilla! — la música, el color y las figuras hechas por el agua, todo fue una armonía sin parar.

Pero un ruido molesto llegaba a nuestros oídos: las citadas señoritas seguían con su conversación; como la música estaba alta ellas gritaban muchísimo más para entenderse. Entonces unos extranjeros cercanos a nosotros les dirigieron una mirada muy expresiva y se marcharon hacia otro lugar. Como es natural optamos por hacer lo mismo.

Me encontré fascinado por la hermosura que en aquellos momentos percibí, me acerqué tanto que incluso me mojaba. Tantas eran las emociones que no puedo llegar a describirlas todas, pero una cosa sí que la tengo clara: ante tanta maravilla y grandeza, me sentí un ser insignificante.

Cuando todo finalizó, me dio tiempo de una reflexión: ¿Qué impresión se llevaron los extranjeros de nosotros?

Espero que ellos sepan que también en nuestro país hay ciudadanos serios, responsables y trabajadores, abundando las personas con un corazón lleno de bondad.

Si los italianos han sido capaces que sea conocida por el mundo la fuente de Trevi, creo que Nuestras Fuentes de Montjuïc lo merecen mucho más. ¿Se hace algo para que sean conocidas internacionalmente?

No quiero terminar sin expresar que quiero mucho a Catalunya y por supuesto a esta Barcelona que con las fuentes de Montjuïc posee una de las maravillas del mundo.

A. Espuny

SUPLICA

Que los años no mermen
mi poder de entusiasmo,
que la vida me otorgue
lo que sepa querer,
que mis logros no excedan
los hitos que me impongo,
que nunca identifique
fracaso por ceder.
que me quede una meta
donde no llegue nunca,
un amor imposible,
un sueño por cumplir,
que no alcance del todo
ni el dolor ni la dicha
y no me incapacite
de gozar y sufrir.
Pido que no me falte
un motivo de queja,
un pequeño fracaso,
alguna frustración,
pocas seguridades,
mucha duda consciente
que no haga inamovible
mi propia convicción.

El ruego más vehemente
de todo lo que pido
es tener siempre ánimo
de llegar hasta el fin.
Que no me falte nunca
la fuerza que me otorga
algo por que luchar,
alguien por quien vivir

Cari Martínez

PRESENTACIO I SALUTACIO

Distingits Director i lectors de "Delta":

Del gran diari prestigiós i instructiu d'El Prat Salutació: D'un amant de la cultura i instrucció que bonament ve per la col.laboració i informació. I ara de vostra vènia passo unes notes de Reflexió.

REFLEXIONS CULTURALS

La JUSTICIA. Es la font de totes les virtuts socials i si pensem i obrem segons el Precepte Cristià que el que no vulguis per tu no vulguis per als altres, nostra personalitat i dignitat serà molt superada i respectada.

Decisions. El sí i el no són punts essencials i vitals per al bé i el mal del curs de nostra vida. Per tal motiu penseu i reflexioneu molt bé els afers abans de decidir.

L'ordre i la Disciplina. Ben organitzats i disciplinats van a pas lent com les formigues i les tortugues i en canvi el desordre i la intolerància van al galop com un gos rabiós i un cavall desbocat.

Ref. El Temps. El temps passa, sí, amic, i quina joia tan gran, doncs passa volant i si no s'aprofita quan te'n dones compte ja ha passat i tararut.

Ref. Curs Vida. Durant el curs de la vida sabem quan hem nascut. Quan vivim per sempre ens preocupa saber l'últim dia final quin serà i aquell dia precisament és el dia assenyalat del naixement de la nostra eternitat.

Ref. La Mort. La mort és irremisible. Tots som mortals. No distingeix personatges ni jerarquies. A tots ens fa iguals i sempre la dalla i la falç va segant i tots així poc a poc ens va liquidant.

Ref. Bon Parlar. Alerta, no parleu mal de ningú sense saber per què, doncs val que guardeu silenci concretant-se bé a no dir res.

Doncs callar diuen que és saviesa i jo n'estic en bona plena fe. Mes si em reprens dient-me home així jo sempre callaré.

Jo llavors per no disgustar-te et diré i bonament aconsellaré que parlis tot el que vulguis, però sempre parlant molt bé.

Ref. Dells Vells. Respecteu sempre els benvolguts pares i quan siguin vellets molt més, doncs si els cuideu bé i feu bones obres trobareu vosaltres el descans i recompensa després.

I així quan vingui a vosaltres a cercarvos i redimir-vos la madura edat, gojosos podreu gaudir-vos molt bé del tracte que amb goig haureu sembrat.

Doncs si han estat bones obres i respecte així bons favors i respecte tindreu i si sols mals tractes obres i defectes, ai de vosaltres que mala sort tindreu.

Conclusió: Lector, per avui ja n'hi ha prou. No vull molestar-te ni mica ni gens més. Rep mon més apreciat sincer afecte. Per tot i l'atenció. Moltes gràcies.

Antoni Anguera

INTERVIU

Jordi Morera i el col·lectiu de dansa d'El Prat

Tenim amb nosaltres en Jordi Morera, persona vinculada durant molts anys al món del ballet, que ens vol parlar del Col.lectiu de Dansa d'El Prat i de la possibilitat de recuperar-lo. A l'entorn d'aquest tema girarà la nostra entrevista, i les preguntes i respostes han estat aquestes:

—Què és, o què era el Col.lectiu de Dansa d'El Prat?

—El Ballet Alèxia, com a Col.lectiu de Dansa d'El Prat de Llobregat, es va formar l'any 1981 com a Societat cooperativa legalment constituïda, la qual cosa vol dir que existeixen uns estatuts i un capital dipositat per tots els socis que en aquell moment la vàrem fundar. Els socis d'aquesta societat cooperativa em van nomenar President de la mateixa. A partir d'ací vàrem constituir una junta rectora formada pel President, el Secretari-Tresorer, la Directora Artística i dos o tres vocals. Teníem un reglament de règim interior que lligava tots els components a fer una sèrie de tasques, com pot ser l'encarregat del vestuari, dels decorats, relacions públiques, regidor d'escena, responsable de so, de luminotècnia, direcció artística i coreografia, etc.

—Els socis d'aquesta cooperativa eren tots ballarins?

—Tots menys jo que desenvolupava tasques, diguem-ne, de tipus administratiu.

—A part de ser el president de la societat cooperativa, tenies alguna altra responsabilitat? I qui eren les persones que tenien els càrrecs més representatius?

—Vaig ser durant dos anys regidor d'escena, que era el que havia fet sempre, compartint aquesta espècie de direcció general amb la directora artística. També portava la part de les relacions públiques. Els càrrecs més representatius eren la Directora artística i tècnica i coreògrafa que era l'Olga Socias, i el Secretari-Tresorer que era en Xavier Comas.

—Amb el col.lectiu de dansa hi col.laboraren ballarins de fora d'El Prat amb un cert nivell professional que el reforçaven i enriquien. Havíeu arribat a tenir un prestigi que se suposa venia donat per les actuacions que vàreu fer arreu. Pots nomenarnos algunes de les més importants?

—Un dels llocs on vàrem encaixar bastant bé va ser al Centre Cultural de la Villa de Madrid. Una de les peces que va ser estrenada en aquesta ciutat fou "Si no ens entenem pel llenguatge, entenguem-nos per l'amor", basada en l'obra "Arbor" amb música de Xavier Benguerel; aquest muntatge va ser molt ben acollit per la seva originalitat, i des de llavors inclòs en el nostre repertori. En definitiva, a Madrid (on vàrem actuar 3 anys seguits) és on vam adquirir un prestigi com a companyia. També vàrem fer actuacions, durant aquest tems, a la Televisió Espanyola a Prado del Rey i també per la segona cadena en un programa que es deia "Quitxalla". Vàrem fer d'altres actuacions, però potser la més important fou la del Palau de Congressos de Montjuïc, aconseguida a través de la Generalitat i dins del marc de l'Expocultura-82, i que ens permeté entrar a Barcelona, per dir-ho d'alguna manera, per la porta gran.

En Jordi continua explicant-me que no arribaren a fer gires per l'estranger, però sí que ell i el secretari feren uns contactes a Tolouse, Brussel.les i París, per tal d'aconseguir contractes. Les despeses d'aquest viatge varen ser a càrrec del Col.lectiu.

—Bé, avui estàs ací perquè tens quelcom a dir d'aquest col.lectiu. El Ballet Alèxia com a Col.lectiu de Dansa d'El Prat, existeix?

—L'entitat existeix jurídicament; el que manca és la majoria dels components, el factor humà, i per tant com a col.lectivitat ha deixat d'existir d'alguna manera. Vull esmentar que la meva desaparició del col.lectiu va ser no per manca d'interès envers el ballet, sinó perquè creia que la meva problemàtica personal d'aleshores dificultaria la bona marxa de l'entitat. La realitat és que malgrat la meva retirada el col.lectiu com a tal deixà de funcionar. I el fet que jo ara estigui parlant amb tu radica en l'interès que tinc de recuperar-lo.

—Com ho penses fer?

—He mantingut contactes amb antics membres d'aquesta societat cooperativa i estan d'acord a reemprendre la tasca que, per determinades circumstàncies, quedà interrompuda.

—Penseu usar el nom anterior, Ballet Alèxia?

—No ho crec, però això és una cosa que ens hem de plantejar tots els membres del grup perquè jo no sóc qui per decidir-ho. Però sí que et puc assegurar que el nom que mantindrem és el de Col.lectiu de Dansa d'El Prat de Llobregat.

—Quin programa de treball tens per revifar aquest grup?

—El primer de tot és consolidar-lo i estructurar-lo amb la distribució de les tasques a realitzar per cada un dels seus membres. Contractar l'assessorament tècnic que calgui. El pla de treball dels ballarins hauria de ser de 5 hores diàries per rebre classes de preparació tècnica, muntatges de coreografies i assaigs. Després està previst que aquesta cooperativa obri una escola de dansa per anar preparant ballarins per al futur del col.lectiu.

—El fet de crear al mateix temps que el col.lectiu l'escola de dansa, no farà que sorgexin problemes de tipus monetari entre els membres del grup? O que minvin les tasques i actuacions d'aquest?

—No, perquè l'escola serà controlada per la mateixa cooperativa, i els fons que es puguin recaptar serviran per la totalitat del col.lectiu, és a dir, per promocionar-lo.

—Concretem. El Col.lectiu, per quan?

—Espero que la propera temporada, l'any 85, estiguem treballant de ferm en aquesta empresa. Ara inicialment seguiré essent el President d'aquest grup, perquè així consta legalment, però a la primera assemblea que fem espero que sigui aquesta la que decideixi quina tasca se m'encomana. Ara bé, quan el grup estigui consolidat, jo em plantejaré la meva retirada perquè crec que d'aquesta manera ja hauré complert allò que penso que dec al món de la dansa. I l'única pretensió que tinc és que, allò que va quedar estroncat, aviat torni a ser una realitat.

Angela Jové
Foto J.M. Sardà

Jordi Morera

VINT-I-NOU
MODAS
Carrer del Centre, 29 Telèfon 379 51 95
EL PRAT DE LLOBREGAT

CASA DEL PAPEL
DECORACION EN
PINTURAS - ESTUCOS - PAPEL
Presupuestos sin compromiso
Federico Soler, 20 - Teléfono 370 78 02 - El Prat de Llobregat

REPORTATGE

Sant Cosme o la mitificación de un barrio

Es conocido aquí y allí, como un barrio marginal. Los problemas que *allí* suceden son, básicamente, los mismos que *aquí*. Sin embargo, los de *aquí* conocemos poco a los de *allí*, y viceversa. Es Sant Cosme. Un barrio problemático como otros tantos en la actualidad. Problemas graves. Problemas comunes a tantas y tantas familias. Problemas que les afectan y nos afectan porque están agravados por la singular estructura de los barrios marginados... esos barrios "fantasmas" que se levantaron como ciudad-dormitorio, sin equipamientos, sin ningún tipo de asentamiento humano, sin...

Aquellos que llegaron en los años sesenta crearon su vivienda –o algo parecido a ella–, su familia... y empezaron a trabajar, a vivir. Sus hijos son ahora adolescentes y arrastran consigo los problemas inherentes a su edad mezclados con los característicos de una zona que ellos mismos denominan marginal. Su casa es la calle. Su familia, la "banda" o la pandilla. Su vida es un interrogante, una incertidumbre que poco a poco van despejando y que en muchas ocasiones se convierte en un callejón sin salida. Son una minoría entre los chicos del barrio, pero tenemos la impresión que son todos iguales.

Sant Cosme levanta polémica. *"Se le margina"*, dicen unos. *"Se marginan"*, dicen los demás. *"Muchos delincuentes"*, piensan la mayoría. *"Los mismos que en cualquier lugar. No hay que mitificar"*, responden algunos. Tal vez la palabra clave sea "*mitificar*". Su situación alejada de la zona que comúnmente denominamos casco urbano hace que lo poco que conocemos de su estructura, de su vida propia, nos llegue amortiguado. Nos acercamos a él los jueves, los días del *"mercadillo"*, y poco más. Sin embargo conocemos que allí aparecen coches abandonados y muchas cosas más.

Los profesionales que allí trabajan conocen bien el barrio. Sobre todo a esos chavales adolescentes que antes comentábamos. Unos chicos que desde pequeños se sienten desarraigados, sin ningún tipo de motivación. Su conducta es, desde pequeños, *"asocial"*, como nos comenta Diego, uno de los educadores del Centro Abierto. Esa actitud asocial corre el peligro de normalizarse, de generalizarse. Se traduce en delincuencia en el momento en que hay denuncia o juicio. Sin embargo, este adolescente puede ser un chaval agresivo, que provoca un absentismo escolar, una conducta anormal dentro del proceso normalizado de escolarización.

"A nivel genérico –continúa explicando Diego– *todo tipo de chaval que provoca problemas a nivel social coincide que tiene una estructura familiar deficiente. El típico problema de pareja que no se entiende, que se traduce en violencia, agresividad, peleas, cuando en un nivel más profundo podría pasar por alcoholismo, prostitución o un no saber realmente qué significa ser padres. Lo cierto es que el chaval, a nivel afectivo, no queda cubierto en sus necesidades de desarrollo vital, y todo esto va provocando un desequilibrio afectivo y, en consecuencia, muchas veces agresivo, como otras veces retrospectiva, de inhibición total y aislarse totalmente de su entorno".*

DEMASIADOS DEFICIENTES PSIQUICOS

Otra coincidencia de estos adolescentes es que no han cubierto, o lo han hecho de una manera deficiente, su proceso de educación escolar. El chico con problemas asociales no ha cubierto su etapa escolar. Lo han expulsado, ha tenido problemas con el maestro... lo genérico es que no encuentre motivación para ir a la escuela ni para el aprendizaje.

Según un estudio realizado el pasado año por el Ayuntamiento, Sant Cosme posee el 18,48 de niños deficientes psíquicos dentro del total de El Prat, porcentaje muy elevado en relación a los índices que marca la Organización Mundial de la Salud. Al respecto Diego nos comenta los aspectos que, según él, inciden en ese elevado número de deficientes: *"Hay unos componentes que aquí, en Sant Cosme, coinciden mucho más, como puede ser un nivel cultural bajo, un nivel económico, un concepto nulo de lo que significa salud en todo su ámbito (tanto mental como físico). Todo esto coincide y, efectivamente, hay un índice de deficiencia mental más elevado que en otro núcleo de población, como podrían ser Cinco Rosas, Bellvitge, La Mina...". Y también ser un barrio marginal, como decíamos antes. "La convivencia, el factor de asentamiento de una población influye positivamente. Que se conozcan los vecinos es una contención para el chaval. En Sant Cosme esa contención no existe o es bastante difícil que se consiga. Ahí cuenta el factor tiempo, que puede mejorar mucho esa convivencia"* nos sigue explicando.

Lo cierto es que todos esos factores inciden en unos chavales que ya desde pequeños se sienten inclinados hacia un tipo de vida que la mayoría de los ciudadanos rechazamos e ignoramos más que conocemos. *"Ese problema asocial se puede atajar ofreciendo al chaval toda una serie de servicios donde pueda desarrollar sus actividades lúdicas, deportivas..."*, explica Diego, que se encarga de enseñar a esos chicos cómo utilizar los distintos instrumentos de carpintero de acara a que adquieran no sólo una confianza en sí mismos que antes nadie les había depositado, sino también a conocer e informarse del funcionamiento de aquellos utensilios que les pueden servir más adelante para conseguir trabajos remunerados. De hecho esto empieza a ser así, ya que todos los muebles que realizan en el taller del centro abierto para condicionar y mantener el propio local les son pagados, aunque, eso sí, con una cantidad simbólica.

También funciona el taller de mecánica. El encargado de impartir las enseñanzas es Toni. Remarca y explica a sus todavía escasos *"alumnos"* para qué sirve tal pieza y tal otra, cómo colocarlas correctamente, ... Poco a poco estos jóvenes aprenden aquello que por motivos económicos no han podido aprender. Nos lo decía uno de los chicos: *"Yo me quería matricular en una escuela de formación profesional, pero me tenía que comprar una caja de herramientas que me costaba cerca de las siete mil pesetas"*. La teoría la explica Toni y ellos toman sus apuntes y leen los libros que les prestan. La práctica la hacen en coches inservibles o en piezas sueltas de éstos.

LAS CHICAS TIENEN DEMANDAS CONCRETAS

Por las tardes, los pequeños. Salen de la escuela y llevan al Centro su merienda. Allí hacen sus tareas escolares y juegan. Las chi-

Toni es el monitor del taller de mecánica. Los chicos del Centro Abierto atienden sus explicaciones (Foto Xavier Vicente).

cas que acuden a los talleres ya saben cuál va a ser su rol en la vida. *"Hay chicas de 14 años que están supliendo, o ayudan al 50 por cien, en el papel de madre. Viven en un entorno familiar condicionante. Las demandas que tenemos son muy concretas. Allí hacen danza, talleres de diseño, ..."*, explica Dunia, que se encarga, entre otras cosas, de mantener en forma a las por ahora escasas chicas que acuden al centro. Xavier, por su parte, realiza diversas actividades como los distintos jóvenes.

Todo lo realizado en el Centro Abierto por los jóvenes no corre el peligro de *"echarse a perder"*, según los monitores, cuando al acabar sus actividades se reúnen con el resto de la pandilla. Al principio tenían algún problema, como cerrar persianas, puertas ... *"Es porque están acostumbrados a que los locales que se abren sean "abiertos" a todos. Cuando sus amigos acaban la actividad, los que están fuera del Centro entran y ven qué han hecho los compañeros. Entran y tienen una participación, aunque sea más exterior. Es un grupo trabajado de forma muy cercana. Hay como una aceptación a todo esto. Para ellos el grupo es mucho, es básico. No se puede romper esta amistad. Cuentas con el chico, el grupo y las actividades que hacen todos juntos"*, explica Dúnia.

Fundamentalmente, nos dice Xavier, los chicos que ellos atienden vienen por tres motivos fundamentales: internos en instituciones tipo Hogares Mundet, Tribunal Tutelar de Menores... (aunque no es este el único factor determinante, ya que la problemática de estos chicos puede ser solucionado más fácilmente cuanto más próximos están a su entorno habitual); peticiones de internamiento en los centros antes mencionados y que se procura evitar para que los chavales puedan estar más cerca de su hábitat normal; finalmente, se atienden los casos de adolescentes con fuerte absentismo escolar. Todos estos jóvenes son conocidos desde hace mucho tiempo por los educadores de calle, asistentes sociales, etc. Es por ello que el centro abierto cumple la función de coordinar los esfuerzos de todos estos profesionales. No es un esplai o un casal. Es un trabajo preventivo a nivel secundario que canaliza los de nivel primario (equipos de calle) para conducirlos hacia casales y otros servicios del barrio y del municipio.

Y es que Sant Cosme sigue siendo, a pesar de los años que ya lleva habitado, un barrio marginal de los años sesenta. Edificación deficiente, pocos servicios, pocos equipamientos... Pocos son los que realmente lo conocen.

G.E.

Xavier prepara una sesión de diapositivas con los más pequeños. (Foto Sardà).

Cara y cruz del mes

Dos personajes entran en este apartado que se inicia en este número, sobre las cosas positivas y negativas realizadas dentro o fuera de nuestra población por personajes o entidades deportivas de la misma.

CARA

MANOLITA SANZ. Coordinadora de Joventud, Cultura i Esports del Ayuntamiento de El Prat. Discutida a su llegada y hasta el momento, indiscutible. Ha tenido sus pequeños fallos, pero su último trabajo que ya ha llegado a buen fin, es algo digno de destacar. La firma de un acuerdo con una entidad bancaria por valor de 700 mil pesetas para la financiación de los Cursos de Iniciación Deportiva en la población es algo que debe tenerse muy en cuenta.

JORDI LLOPART. Marchador. La reunión que mantuvo a final del mes pasado en Madrid con el ministro de Cultura y Deporte, Sr. Solana es algo que le honra como un gran compañero. Llopart, junto con otros atletas, planteó al Gobierno la difícil situación del precario apoyo económico que muchos deportistas reciben del C.S.D. Una gran lección de solidaridad con el deporte. Una lección que puede ampliarse si las escuelas deportivas de promoción –que Jordi planteó– son acogidas con buenos ojos.

CRUZ

LUIS MIJOLER. Concejal de Deportes. Prometió que en esta temporada el "pabellón' de Fondo d'en Peixo tendría sus paredes. La Liga ha comenzado y todo sigue igual. Y lo que seguirá a este paso...

ANTONIO PEDRERO. Responsable del Area de Servicios personales del Ayuntamiento. Quizás no sea él el primer culpable, pero el hecho de que Juan Carles Castañé, Campeón Olímpico de natación y pentacampeón europeo, malviviendo con las absurdas "contrataciones" en la piscina municipal, haya firmado un contrato con el Ayuntamiento de Viladecans por un año en la piscina de aquella población, es algo que nos llena de vergüenza y además perdemos un hombre de una gran valía personal y deportiva. Nunca se aprecia lo que tenemos cerca y dejamos que se vaya fácilmente.

AUTO MARINA

COMPRA-VENTA DE AUTOMOVILES

Carretera de La Marina, 16
Teléfono 370 74 01
EL PRAT DE LLOBREGAT

SIAN ELECTRONICA

Antenas Colectivas
Porteros Electrónicos
Alarmas Antirrobo

Av. Montserrat, 233-235 - Tel. 379 18 29 - EL PRAT

INFORME DE REDACCIÓ

A partir de gener, menys guals

"S'entén per gual a la via pública tota modificació de l'estructura de la voravia o de la vorada destinada a facilitar l'accés de vehicles a les finques, acompanyada o no de senyal de prohibició d'estacionament". Aquest és l'article 1er. de la vigent ordenança municipal sobre guals. Si bé la definició de "gual" és clara, la seva concessió ha estat i continua essent polèmica. Els múltiples factors que condicionen l'atorgament o no de la llicència d'entrada i sortida de vehicles de les finques han fet d'aquest un assumpte força polèmic. Malgrat el tractament ampli donat al tema en el darrer número de DELTA, les comunicacions que hem rebut ens han dut a facilitar una més gran informació. Ramon Arcarons, regidor delegat de l'àrea de governació i règim interior, i els Serveis Tècnics de l'Ajuntament ens han explicat tot allò que preocupa el ciutadà.

Cal fer un petit repàs de com s'ha arribat a l'actual ordenança. Fins l'any 1979 no hi havia cap mena d'ordenació ni normativa. La concessió dels guals era feta, segons Arcarons, a criteri del servei tècnic i del *"polític de torn"*. Després de les diferents comissions i treballs tant dels regidors com de les diferents associacions de veïns, el 20 de novembre del 1980 entrava en vigència la primera ordenança dels guals. Tot seguit es va observar que, segons els criteris de concessió que s'havien establert, s'eliminaven el 50 per cent dels guals fins llavors existents.

Per aquest motiu, el 16 de desembre del 1982 l'actual arquitecte municipal, Josep Vaccaro, proposà a la comissió d'urbanisme la rectificació de tres punts de les ordenances: reduir de 4 a 2 les places mínimes d'aparcaments; establir, per al casc antic, una superfície mínima de 20m2 i, en tercer lloc, contemplar xamfranament de la vorada i el minvant de la voravia (en els casos necessaris) com a tipologia general per a la construcció del gual. Aquestes modificacions proposades pel servei tècnic van ser aprovades per unanimitat en ple celebrat el 16 de desembre del 1982, ratificades per la Generalitat el 8 d'abril del 1983, publicades al Butlletí Oficial de la Província el 13 de juny del mateix any (número 140) i, per tant, van entrar en vigor el 14 de juny del 1983.

Fins aquí no hi va haver cap problema. Les dificultats van començar quan els veïns que tenien la llicència de gual havien de renovar-la dins el plaç d'un any a partir de l'entrada en vigor de les ordenances, és a dir, a partir del 16 de juny de l'any passat. Com sigui que aquestes renovacions sol.licitades eren molt poques tenint en compte el nombre de guals existents a El Prat, el març d'aquest any en un ple de l'Ajuntament es decidí de crear un equip, format per dos funcionaris del servei tècnic, que revisessin els guals per tal d'aplicar la normativa vigent. I van començar els problemes.

D'una banda hi havia els diferents criteris que se seguien per concedir la llicència segons la zona de la vila on era sol.licitada. La norma general parlava d'un mínim de 40m2 de superfície de garatge, és a dir, dos cotxes (abans de la modificació proposada per l'arquitecte Josep Vaccaro, el mínim eren de 4 cotxes, com ja hem explicat). Aquesta quantitat de metres venia determinada per les normes urbanístiques del Pla General Metropolità, de la Corporació Metropolitana de Barcelona, de l'any 1976 que estableix com a mesura de seguretat un mínim de 20m2 de superfície per vehicle estacionat.

UN CASC ANTIC CONFUS

Aquests 40 metres quadrats es reduïen a 20 en tres zones d'El Prat: Casc Antic, Cases de La Seda i barri de La Barceloneta. Així ho deia l'article 10 apartat j) de les ordenances: *"Els locals o espais oberts annexes a habitatges en zones unifamiliars aillades, en habitatges unifamiliars dins del Casc Antic i en el barri de La Barceloneta hauran de demostrar que es disposa d'espai cobert o descobert per a albergar els vehicles que es pretengui estacionar, amb una superfície mínima de 20m2"*. Les zones on es permet tenir gual amb només 20m2 semblen clares, però no ho són tant. El Casc Antic és determinat segons la planificació del Pla General Metropolità del 1976. Succeeix que zones que els pratencs considerem Casc Antic, no corresponen a les establertes al PGM. Veient el plànol que adjuntem a aquesta informació es pot observar que fins i tot hi ha part de les illes que pertanyen al casc antic, mentre que d'altres trossos tenen una altra qualificació i per tant no en formen part.

Segons que ens explicà Josep Vaccaro, s'optà per utilitzar el PGM per definir el casc antic abans que fer-ho des del propi ajuntament. Així s'evitava els problemes de comparació i determinació exacta de cadascun dels carrers que en formarien part.

Un altre dels problemes sorgits era i és la superfície màxima del local per al que se sol.licita el gual. Tornem a les ordenances per aclarir-nos. Novament es tracta de l'article 10, però apartat b): *"Si la superfície destinada a estacionament de vehicles és igual o superior a 100 m2 es tramitarà l'expedient de garatge segons Reglament de 30 de novembre de 1961 sobre Activitats Molestes, Insalubres, Nocives i Perilloses"*. Dit d'una altra manera: tot local que tingui 100m2 o més, estigui situat tant al Casc Antic com a qualsevol altra zona, és considerat de pupil.latge o bé activitats industrials, segons que ens digué Ramon Arcarons. Aquest fet comporta la necessitat d'adequar el local com a activitat industrial amb la seva corresponent llicència fiscal..., o bé realitzar un seguit de modificacions per tal que no arribi a tenir aquests polèmics 100m2.

OBSTACLES PER REDUIR SUPERFICIE

Quan un veí pratenc té un local de més de cent metres quadrats i hi guarda cotxes sense afany de lucre (no fa pupil.latge) cal que faci diverses coses perquè la llicència li sigui concedida com a ús particular. De primer, diu Arcarons, fer una declaració jurada conforme els cotxes que s'hi tanquin són propis, de familiars... i aquests no paguen lloguer. A més a més, caldrà que posi un obstacle que impedeixi que la part no utilitzable per a tal finalitat pugui fer-se servir per a posar més cotxes. Els serveis tècnics comproven, en qualsevol cas, que ambdues coses són fetes. La major part dels ciutadans afectats amb aquesta circumstància han resolt el seu problema fent en envà de fusta o d'obra, fent una habitació... Els serveis tècnics permeten, però, altres tipus d'actuacions: fer un esglaó de desnivell, aixecar part del local, col.locar obstacles que no puguin moure's i que impedeixin l'accés dels cotxes a la zona *"sobrant"* del

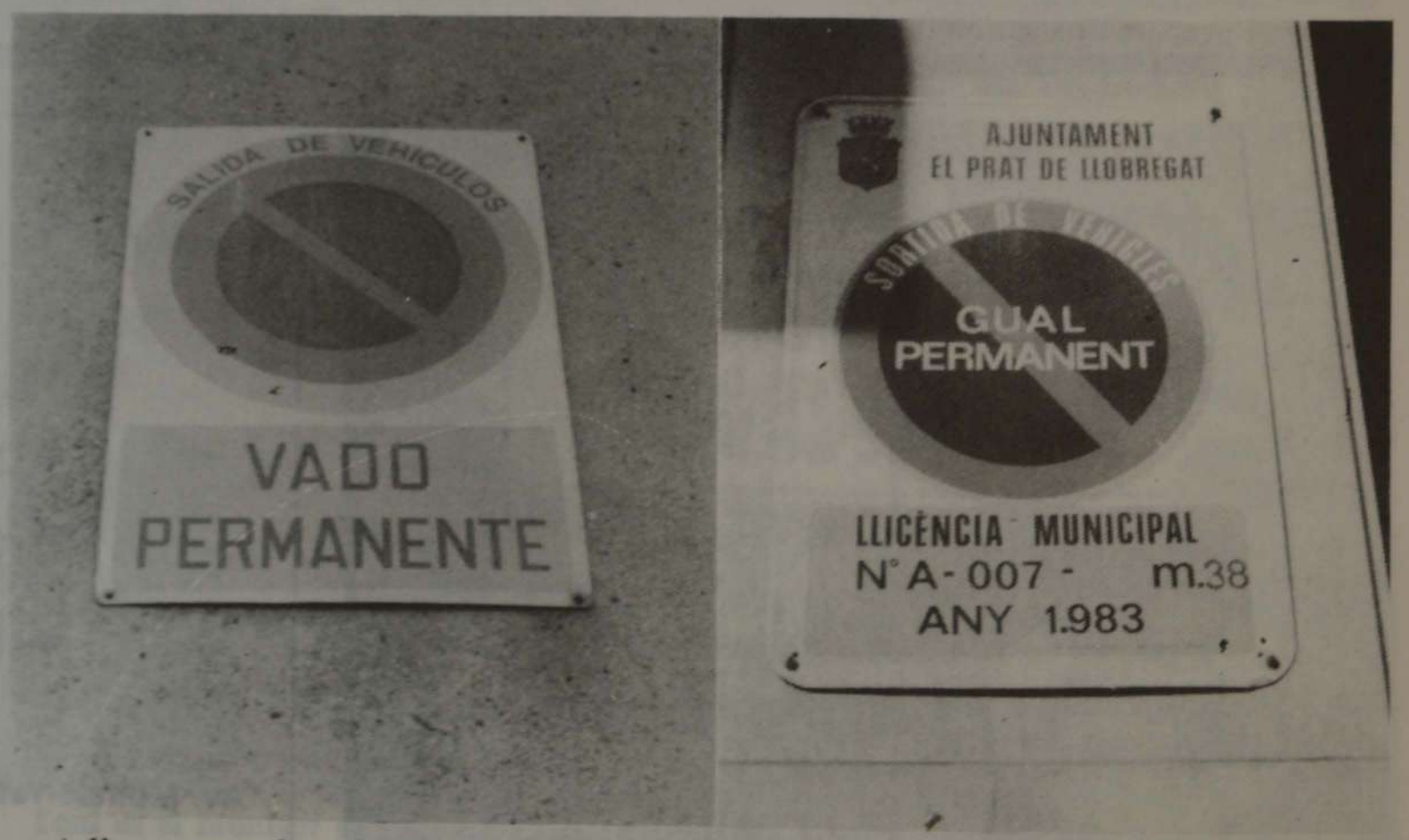

A l'esquerra, el gual il.legal o "fantasma". La placa de la dreta serà l'única vàlida a partir del gener proper.

INFORME DE REDACCIÓ

local... Un cas particular que té relació amb la mateixa ordenança (article 10 b)) és l'apartat h) del mateix article, que diu: *"Els solars o espais oberts resultants d'edificacions aïllades o patis interiors d'illes de cases no edificats hauran de disposar d'una superfície mínima de 100m2, cas en el qual serà d'aplicació l'apartat b) d'aquest mateix article"*.

Entrant ja en el terreny de les actuacions obligatòries a tothom a qui li hagi estat concedit el gual, en trobem una no massa bona acollida pel ciutadà: la necessitat de rebaixar la vorada i de resposar la voravia. Aquí cal diferenciar els guals concedits per a entrada de vehicles de fins a tres tones i els que la sobrepassen. En el primer dels casos, caldrà rebaixar la vorada ("bordillo") un angle de 45 graus excepte en aquells casos en què la distància de la vorera a la calçada sigui igual o inferior als 5 centímetres. A més a més, caldrà que les voreres que estaven rebaixades siguin reposades a la mateixa alçada que la circumdant, encara que amb una cimentació de com a mínim 15 centímetres. Pel que fa al gual destinat a entrada i sortida de camions de més de tres tones, la cimentació de la vorera serà molt més gran, i podrà ser rebaixada en un pendent que en cada cas determinarà el servei tècnic però que no podrà superar el 20 per cent.

Ramon Arcarons, regidor delegat de governació, recorda que l'actual ordenació dels guals va ésser aprovada per unanimitat de tots els partits representats a l'Ajuntament.

PREVENCIO D'INCENDIS

Una altra de les reparacions que cal fer als locals és el recobriment de les bigues de ferro. Aquesta pot fer-se mitjançant obra o bé pintant les bigues amb una pintura especial ignífuga (resistent al foc). Aquestes són les dues maneres més fàcils de fer l'aïllament de la biga de ferro del foc en cas d'incendi, que és, en definitiva, el motiu que obliga a recobrir-les. El que és realment necessari és que el material sigui capaç de resistir el foc com a mínim una hora de temps. Una altra prevenció en aquest sentit ha estat l'obligatorietat de col.locar extintors. El Servei Tècnic demana, com a mínim, un extintor de 5 Kg. per cada 100m2 de superfície, encara que comercialment el pes d'aquests apagafocs és de 6 Kg (també n'hi ha de més grans i més petits, però no de cinc kilograms exactament). Pel que fa a la ventilació del garatge, el servei tècnic determina en cada cas.

I arribem a l'apartat econòmic i de manteniment dels guals. Unes cinc mil pessetes haurà de pagar el posseïdor del gual de 3 metres linials de voravia; mesura que, d'altra banda i a efectes fiscals, és considerada la longitud mínima. A partir dels tres metres, el gual es paga de mig metre en mig metre. Per exemple, un de 3,40 metres pagarà com si fos de tres i mig. Cal tenir en compte que el gual és un permís a precari i que, per tant, caldrà renovar anyalment i pagar també cada any. A part d'això cal que el posseïdor de gual doni a l'Ajuntament un aval de garantia per tal que, si el gual no es renovés o no es concedís renovació, es tingués garantia de reposició i/o reparació de voravia i vorada. Per la voravia l'aval és de 1.950 pessetes/m2, i de 2.520 pessetes per metre linial de vorada. Aquest aval es paga encara que el ciutadà que té gual no hagi hagut de rebaixar ni una cosa ni altra.

	Casc Antic, La Seda i La Barceloneta	Resta d'El Prat
Gual per ús particular	mínim: 20 m2 màxim: fins a 100 m2	mínim: 40 m2 màxim: fins a 100 m2
Gual per ús industrial	100 m2 o més	100 m2 o més

Taula de les superfícies dels guals, segons la zona on és situat, i tipus d'activitat que s'hi realitza. Segons els serveis tècnics de l'Ajuntament, s'aplica una tolerància d'un 3 per cent en la seva aplicació.

CAL PINTAR LES VORADES

Aquest aval també garanteix el bon manteniment de la pintura que, sobre la vorada, indicarà l'existència i el tipus de gual. El color serà vermell per als guals permanents, i amb franges rojes i blanques per als de limitació horària. En aquest darrer cas l'horari caldrà que figuri a les plaques reglamentàries que facilita l'Ajun-

Les vorades han de rebaixar-se 45°. A la foto, el rebaix que veiem és mal fet, ja que és complementat amb ciment que ocupa part de la calçada.

INFORME DE REDACCIÓ

tament. Les *"plaques fantasmes"* deixaran de tenir vigor, més ben dit, serà com si no existissin a partir de gener vinent, quan s'hagi acabat de fer la revisió (dels quals fins ara se n'han desestimat un 20 per cent). D'altra banda, i tornant als avals, aquests seran retornats per l'Ajuntament si el fins llavors posseïdor de gual repara vorera i voravia quan deixa de tenir gual. De tota manera, l'Ajuntament es reserva la possibilitat d'augmentar la quantitat dels avals si ho creu oportú.

Ja per acabar, una altra problemàtica sorgida fou el plaç de temps que es donava als ciutadans per a fer, si era necessari, les reparacions que hem comentat. El plaç era de quinze dies. Segons Arcarons, el temps és suficient, i més si tenim en compte que des que és vigent la normativa municipal de guals (recordem que entrà en vigor el 16 de juny del 1983) ja ha passat més d'un any, plaç que, d'altra banda, ja es recollia a les pròpies ordenances per a què el ciutadà renovés la seva llicència.

Sigui com sigui, l'assumpte dels guals és vigent i ho seguirà estant. Cal tenir en compte que els guals amb llicència agrícola són encara en estudi a la comissió de governació de l'Ajuntament. Mentrestant, tots els automobilistes saben que, a partir del mes de gener proper, els únics guals "legalitzats" i, per tant, amb prohibició expressa d'aparcar davant ells seran tots els qui acompleixin les condicions següents: placa oficial ben visible a la façana, pintat de la vorada segons el tipus de llicència concedit, rebaixat de la mateixa vorada en la major part dels casos i també rebaixat de la voravia allà on entrin i surtin camions de determinat tonatge.

G. Escrig
Fotos: Sardà

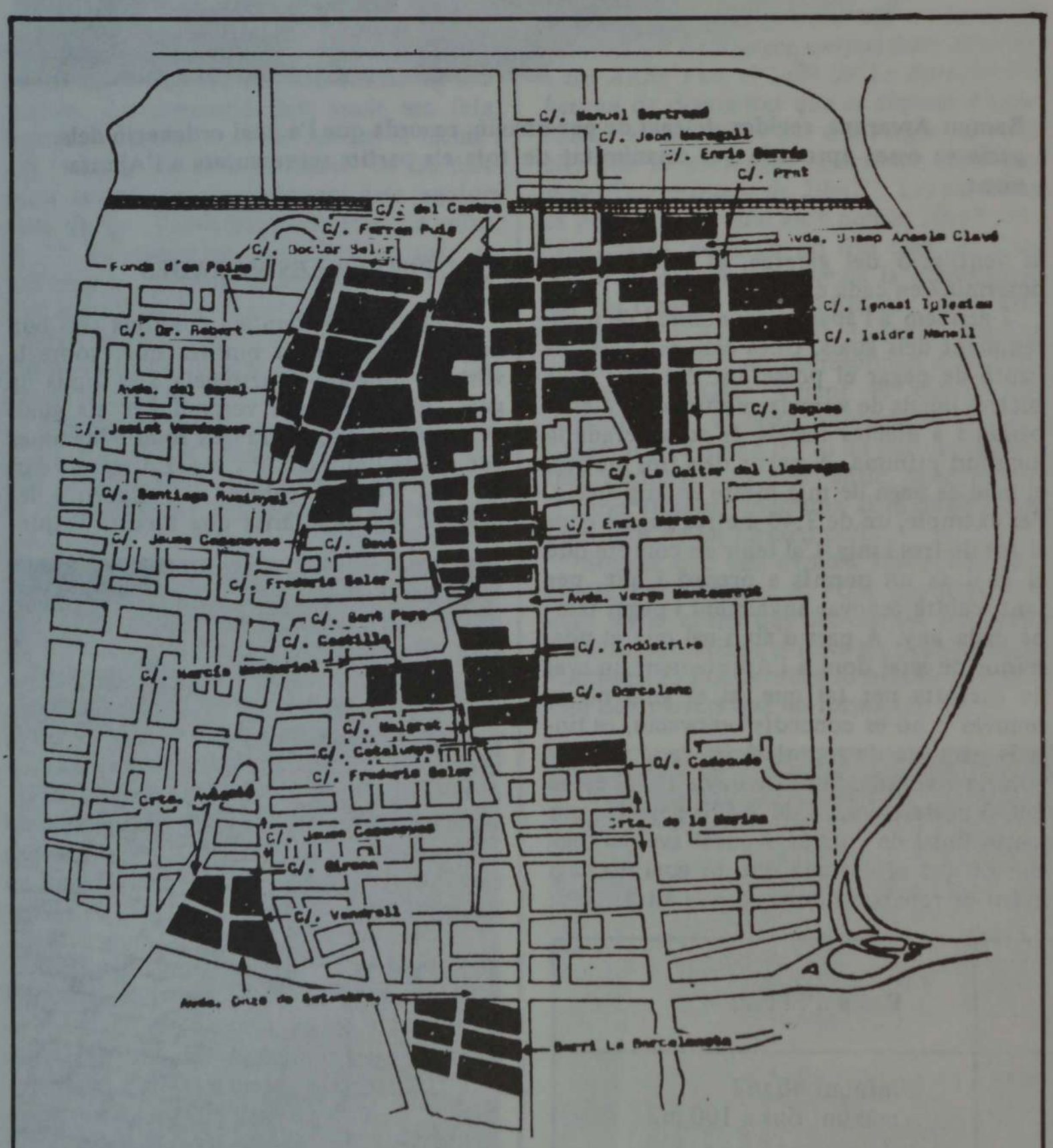

Les zones fosques corresponen a les diverses parts del terme municipal que permeten tenir un gual amb un mínim de 20 m2 de superfície. La part més extensa és la que segons el Pla General Metropolità de l'any 1976 és considerat casc antic. Com es pot veure, hi ha diversos llocs que no corresponen amb el que nosaltres entenem per casc antic. Les Cases de la Seda tenen qualificació 15 segons el mateix Pla, mentre que el barri de La Barceloneta té la qualificació 18; en ambdós casos també es permet tenir guals amb una superfície mínima de 20m2.

Comissió de defensa

Manifest

La proposta de "Pla Especial d'Ordenació Urbanística de la Zona Costanera" elaborada per la Corporació Metropolitana de Barcelona, representa pel que fa al terme municipal d'El Prat una agressió més sobre la integritat territorial del nostre municipi i sobre els diferents ecosistemes naturals que hi conviuen, fruit de la singular configuració hidrogeològica del delta del Llobregat.

La Comissió de Defensa, constituïda com entitat integradora de la voluntat popular, MANIFESTA:

–NO AL DESVIAMENT DEL RIU LLOBREGAT, per considerar que aquesta obra ni està en absolut justificada en mires al bé comú ni existeixen estudis seriosos de les repercussions que podria comportar com són: salinització de l'aigua subterrània, pèrdua de llocs de treball, més expropiacions, i perquè fins avui tots els intents per a desviar-lo semblen més encaminats a l'especulació que no pas a l'interès general i encara en darrer terme perquè no estem disposats a convertir-nos una altra vegada en víctimes dels afanys expansionistes de la "gran Barcelona" i el seu port. Per tant, demanem la immediata canalització del riu Llobregat per la seva llera actual.

–NO A L'AMPLIACIO DE L'AEROPORT, per considerar que el grau de perillositat que avui ja viu el nostre poble és molt elevat, per les contaminacions acústiques i ambientals produïdes pels constants moviments d'entrades i sortides d'avions, i perquè la construcció d'una pista a la part nord tallaria el pas d'El Prat al mar i la situaria a pocs metres de les primeres cases de Sant Cosme i la Barceloneta, fent desaparèixer el barri de Les Palmeres. La solució sud alteraria greument l'equilibri ecològic de la zona.

–NO A LA DEGRADACIO DE LES ZONES HUMIDES, que caracteritzen aquest municipi: prats, estanys i maresmes. Les quals constitueixen una singular reserva natural de la comarca del Baix Llobregat, cosa que hauria de merèixer l'especial protecció i atenció de les entitats públiques seguint els criteris assenyalats per les organitzacions internacionals. Cal també evitar la progressiva erosió de les platges, amb la construcció dels adequats sistemes de protecció.

–NO A LA DESTRUCCIO DE LES ZONES AGRICOLES. Cal possibilitar l'aprofitament integral d'aquestes fèrtils terres d'al.luvió que gaudeixen d'unes excepcionals condicions climàtiques. Es necessari donar al pagès la seguretat de la continuïtat de l'activitat agrícola, declarant-la oficialment zona agrícola protegida, que permeti la recuperació del nivell d'inversió per tal d'optimitzar les explotacions i fer-les competitives, contribuint a mantenir un cert equilibri entre sòl urbà, sòl industrial i sòl agrícola, essent aquest últim un autèntic pulmó per a la població d'El Prat i fins i tot per a la comarca i la mateixa ciutat de Barcelona.

Qui és la P.E.S.A.?

Productos Electrolíticos, S.A. (PESA) és una de les fàbriques que es troba a la Zona Franca, però que se sent pratenca per moltes raons, com pot ser que abans d'anar a la Zona Franca, la fàbrica era a El Prat, i que dels 280 membres de la seva plantilla, uns 150 visquin a El Prat i per això el seu calendari de festes està d'acord amb les que se celebren a la nostra vila, i no amb les de Barcelona, com per lògica els pertoca. PESA, que en plena època de crisi industrial no se'n ressent, ans al contrari, econòmicament va bé, haurà de tancar portes si no se li dóna una resolució ràpida al greu problema que pateix: trobar un lloc adequat per abocar-hi les 50 tones aproximades de residus industrials que diàriament genera i de les 27.000 tones que actualment ja té acumulades al pati de la factoria.

Productos Electrolíticos, S.A., empresa filial de l'alemanya BAYER, tracta el crom i els seus derivats. Es l'única a tot l'Estat espanyol que fa aquest tipus de fabricació. Els bicromats, o sigui tots els derivats del crom, els treuen d'un mineral que es diu cromita, essent el principal proveïdor Sudàfrica.

Aquests derivats donen vida a altres empreses, doncs s'usen principalment en els rams d'adobs de pell, cromats varis, pigments, derivats químics orgànics, etc. En cas de tancament de la fàbrica, el producte elaborat s'hauria d'importar, i això, a la llarga, són divises.

ELS RESIDUS: UN PROBLEMA GREU

Des de fa anys, i tot per manca d'abocadors, els residus industrials s'amunteguen, mes darrera mes, als terrenys de l'empresa. Actualment hi ha una gran muntanya negra, on s'hi calculen unes 27.000 tones d'aquest tipus de material. Si tenim en compte que mensualment es produeixen unes 1.600 tones de residus, podem fer una senzilla divisió per calcular el temps que fa que PESA cerca una solució.

Aquests residus contenen petites quantitats de crom (0,05%), doncs a l'empresa, com és natural, l'interessa extreure'n el màxim. Aquest percentatge hom creu que és el mínim que no es pot aprofitar. No se'n pot treure més. Aquest contingut de crom soluble, encara que molt petit, fa que la deposició dels residus s'hagi de fer amb certes condicions.

Direm que des de l'any 77 PESA ha recercat terrenys adients per a abocar-hi els residus, i ha realitzat els corresponents projectes que foren aprovats pels organismes oficials, però sempre ha trobat l'oposició dels ajuntaments.

Un abocador perfecte hauria de ser format sobre terres impermeables, que no permetessin filtracions. El discutit abocador d'El Papiol és idoni, car reuneix aquestes característiques; com se sap, però, ningú vol la porqueria a casa seva. No vull entrar ara en si és el lloc convenient o no, persones i estaments més capacitats han de dirho. Sols vull reflectir les paraules del director de l'empresa, Sr. Albert Azpiazu, pratenc, que així ho manifestà.

LA LLEI DE RESIDUS INDUSTRIALS

Amb una visió clarissima d'aquest problema, la Generalitat va aprovar el 7 d'abril de 1983 la Llei de Residus Industrials, i l'11 d'abril proppassat el Decret que la regula, llei molt ben elaborada, però que no dóna solucions immediates, doncs no diu a on s'han d'abocar els escombralls. De fet la llei de residus sí diu que el Consell Executiu de la Generalitat té capacitat decisòria al respecte. El que manca —en paraules del Sr. Azpiazu— és un senyor que doni el cop de puny sobre la taula.

Aquesta llei obliga totes les empreses a comunicar a la Junta de Residus la quantitat i qualitat dels mateixos. La Junta és conscient de què s'ha de fer, que s'han de cercar terrenys per fer-los servir d'abocadors. La cosa, però, va per llarg, i mentre la muntanya negra va creixent i creixent.

Molt abans de que la Corporació Metropolitana de Barcelona posés els ulls al terme d'El Papiol, PESA tenia previst d'ubicar un abocador en el mateix terme, i ja s'hi havia començat a treballar, doncs es varen fer els sondeigs geològics seguint la línia d'abocadors com els que la Bayer té a Alemanya. El projecte era fer els fonaments de l'abocador amb un gruix adequat. Per mitjà d'un sistema de drenatge l'aigua de pluja amb possible crom es recolliria a través de tubs especials i aniria a parar a una gran bassa de purificació amb una cabuda de mig milió de litres. Amb una planta depuradora, es convertiria aquesta aigua en potable... Però tot resta en suspens.

Inclús el president Pujol ha anat de visita a Bayer d'Alemanya i li han parlat del problema de PESA, pendent de resolució.

ELS ABOCADORS, ECOLOGICAMENT CORRECTES

La línia que es segueix actualment per a la construcció d'abocadors de residus industrials és la següent: s'impermeabilitza tota la base deixant-la adequada; es situa a sobre una capa permeable de drenatge i s'amunteguen els residus donant-hi forma de muntanya. Després es tapa tota la pila amb terres adients, s'empermeabilitza aquesta cobertura i a sobre s'hi posa una capa d'1,5 mts. de terra bona, podent-se plantar pins o qualsevol altre arbre, i fins i tot, als alemanys hi ha autèntics horts d'hortalisses i verdures. Inclús n'hi ha vora del Rhin, i no es contaminen pas les aigües del mateix.

L'ecologia és una necessitat; ha d'haverhi, però, un equilibri —sentencia el Sr. Azpiazu.

"SI NO ES TROBA AVIAT UNA SOLUCIO, TANCAREM LA FABRICA"

Malgrat que l'únic ens autonòmic que ha elaborat una Llei de Residus Industrials és el nostre, car ni tan sols el Govern Central no s'ha ocupat tan a fons d'aquest problema, és urgent i necessari trobar una solució. La Llei diu que no es llenci la porqueria al carrer, la qual cosa està molt bé. No diu, però, el lloc on s'ha de llençar.

El Sr. Azpiazu ens dóna més dades tècniques. Ens informa que a Europa hi ha factories del mateix producte a Alemanya, Anglaterra, Itàlia i Rússia, i que totes elles han resolt el problema dels residus. En general no és sols una qüestió que fa PESA, sinó d'unes 4500 empreses més, ubicades a Catalunya, i que les 27.000 tones de PESA no són res comparades amb el milió de tones de residus a tot Catalunya, tenint en compte que molts d'aquests residus sí que són perillosos.

Per posar punt i final a aquest informe, sols desitgem que s'arregli ben aviat aquesta greu dificultat, i que una empresa que en èpoques difícils va bé, no hagi de tancar per manca de diàleg i d'acord entre d'altres. Fóra una llàstima... una gran llàstima.

Miquel Domènech
Foto J.M. Sardà

LA ODISEA RADIO

CADENA 30 RADIO

F. M.
stereo

*MÉS POTÈNCIA

*SO ESTEREOFÒNIC

*NOUS PROGRAMES

*24 HORES CADA DIA

*ARA, EN ELS 102·FM

CADENA 30 RADIO
La Cadena jove de Catalunya

Manuel Bertrand, 22
Teléfonos 370 52 61 y 370 53 11 Comercial
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

TRIBUNA

Los otros A. E. S., el despido libre y El Prat

El A.E.S. (Acuerdo Económico Social) 1985/1986, es otro Pacto Social a imagen y semejanza de los firmados ya anteriormente, y que han ido aportando datos y constantes enseñanzas para los interesados, año tras año, llegando hasta el actual A.E.S.

De todos los "mercaderes" partícipes en su elaboración, uno de ellos a última hora decide no firmar en clara servidumbre de su poder político una vez más.

Prensa, radio y televisión recogen la actitud de la negativa a firmar de una de las partes. Siendo el "sumo sacerdote" de esa parte el que ante varios miles de seguidores, exclama: "el acuerdo económico social es una máquina de guerra contra la clase obrera".

Sus palabras son ciertas, pero de dudosa sinceridad al ser pronunciadas por él. Habría que preguntarle: ¿Y los otros pactos firmados hasta ahora? Veamos... 1977, año en el que se firmaron los Pactos de la Moncloa, firma que fue aceptada sin rechistar por los sindicatos reformistas impuesto por la vía política, o sea a espaldas de los trabajadores. Se estableció el tope salarial del 22 por ciento, cuando el I.P.C. se situaba en un 30 por cien, a lo que hay que añadir la aceptación por parte de los sindicatos de la exigencia patronal en despedir al 5 por cien de las plantillas en aquellas empresas que se superaba el 22 por cien de incremento salarial, o sea despido libre.

Consecuencias inmediatas: Renegociación inmediata de todos aquellos convenios ya firmados y que superasen el 22 por cien.

Aceptación por parte de los firmantes del modelo de economía de mercado, como sistema económico y por lo tanto, garantías al capital de que todo seguiría igual que siempre.

Pasar del 60 por cien de participación salarial dentro de los presupuestos generales del Estado, al 56 por cien, como consecuencia del pacto, y con ello 500 mil millones de pesetas de la capacidad adquisitiva de los trabajadores, fueron a las arcas del Estado.

1980-Estatuto de los Trabajadores: Legalización de diferentes formas encubiertas de Despido Libre, implantación de la contratación temporal o a tiempo parcial... etc.

Patronal y Sindicatos calificaron en aquel momento al Estatuto como "elemento de estabilización en las relaciones industriales", y los mismos que hoy rechazan el AES, criticaron también el Estauto, pero no en su contenido, sino en las formas, ya que no fueron "invitados" a su gestión.

1981-Acuerdo Nacional de Empleo (A.N.E.), firmado por todos sin "rechistar". Topes salariales del 9 por cien y el 11 por cien, cuando los índices inflacionarios y el tipo IPC se situaban entre un 14 y un 15 por ciento.

Descuento de la cuota sindical a través de nómina (nuevo verticalismo), facilidades tributarias, descuento de la Seguridad Social, y financiamiento por parte del Estado a las empresas, por puesto de trabajo creado de nuevo, libertad de oferta salarial para todas aquellas empresas que puedan demostrar pérdidas económicas, usufructo del Patrimonio Sindical acumulado y subvención anual para los sindicatos firmantes en la cantidad de 2.400 millones.

Consecuencias inmediatas: Pérdida del poder adquisitivo de los trabajadores, dependencia total del capricho empresarial y pérdida calculada ya antes de la firma de 100.000 a 130.000 puestos de trabajo para 1982, o sea Despido Libre.

1983-Acuerdo Interconfederal (A.I.), topes salariales del 9,5 por cien y el 12,5 por cien, cuando los datos oficiales del IPC establecen el 13 y 14 por cien.

Apoyo en lo tributario a las empresas en Reconversión, dejando que sean los planes de reconversión sectoriales los que prevalezcan sobre todas las cosas.

Consecuencias inmediatas: Aumento de la Seguridad Social en lo referente a cuotas, entrega para uso y disfrute de los firmantes de la antigua obra sindical, residencias veraniegas, etc.

Comprobando, pues, con estupor que estadísticamente, desde enero de 1978 a julio de 1983, son ya 1.600.000 los despidos "registrados" consecuencia de los pactos, o sea despido libre.

1984-Acuerdo Económico Social (AES), dos años de duración 85/86, reciclaje del contenido común de los otros pactos, desgravación a los empresarios de un 15 por cien sobre el valor de inversión realizado, con un 25 por cien de límite de cuota, 500 mil pesetas de deducción en la Seguridad Social por cada trabajador contratado, topes salariales del 5,5 por cien y el 7,5 por cien bajo las mismas condiciones establecidas por el A.N.E., o sea pérdida del poder adquisitivo otra vez de los trabajadores, ya que todo el mundo sabe que el Instituto Nacional de Estadística facilita los índices del I.P.C. un mes largo después de cada mes correspondiente.

La reforma del artículo 51,4 del Estatuto de los Trabajadores, ha quedado pospuesta en el A.E.S., dado que los sindicatos y patronal firmantes ya lo habían conseguido reformar en anteriores pactos de forma transitoria para poder realizar ajustes de plantilla y con el acuerdo tácito por parte de las autoridades laborales en aceptar su uso indiscriminado, o sea despido libre.

En El Prat las directrices y consignas ordenadas por el "sumo sacerdote" y sus "boys", han tenido su máxima expresión el pasado día 6 de noviembre en el Casal de Cultura (Pau Casals), donde bajo una pancarta donde se expresaba: "No al AES, no al despido libre", dos "liberados" (profesionales del sindicalismo político) y otro que "aspira" a serlo, se enfrascaron en una somnolienta y demagógica explicación de por qué ellos no firmaron y lo hicieron hasta estar seguros de no tener réplica, dado que la mayoría de los asistentes iban abandonando el recinto por agotamiento y algún que otro desmayo, y tan a dos velas como antes por el hecho de haber asistido por simple obediencia y disciplina de partido, además de no coincidir lo que habían escuchado, con lo que en El Prat se recuerda en materia de reconversión: caso Seda, despidos pactados camuflados como jubilaciones anticipadas a espaldas de los trabajadores, o el caso de Papelera, contratos rescindidos con nocturnidad y alevosía y por si fuera poco, las declaraciones del "sumo sacerdote" en la prensa, referentes a la exigencia a pesar de no querer firmar el AES, de participar en sus comisiones de seguimiento, con la garantía de arreglar la situación por ellos creado si eran aceptados... y es que 60.000 millones del fondo de solidaridad y mangonear en la reforma de la Seguridad Social es mucho pastel para renunciar al AES.

Alguien dijo cierta vez que se puede engañar al personal un tiempo, pero no toda la vida, y cuando llegue ese momento a algunos no le arriendo las ganancias.

J. Mateu

TRIBUNA

La Sanitat està malalta

La sanitat a Espanya està malalta i per tant a Catalunya i per tant al Prat del Llobregat, etc., etc.

L'altre dia parlant amb un bon amic metge i encarregat com jo mateix dels mitjans de comunicació (premsa, ràdio, televisió, contactes personals, etc., etc.) del Sindicat de Metges de Catalunya, el Sr. Albert Jentgen i Fonts, pensàvem el mateix. Si poguéssim guarir aquest malalt, quina no en fóra la nostra joia o almenys, si no guarir-lo, alleujar-lo; aquest malalt tan volgut, com és la Sanitat Catalana; que té almenys el diagnòstic d'una malaltia de pronòstic reservat...

Immediatament vàrem posar fil a l'agulla.

El Dr. Albert Jentgen parlaria amb algun amic personal que té a la ràdio i faria gestions en aquest sentit. Jo vaig prometre parlar amb el meu bon amic en Jaume Monés i Albet, Director del periòdic mensual d'El Prat del Llobregat, anomenat "Delta del Llobregat", per si fos possible escriure quatre ratlles en aquest diari que tan dignament dirigeix, i, sí, sí, va ésser possible. Una persona com jo, aliena al Prat, però al mateix temps vinculat amb arrels profundes de bona amistat i mestratge, em van brindar l'oportunitat de poder escriure una mica des d'aquest mitjà de comunicació; de la Reforma Sanitària actualment en procés de desenvolupament i de la seva problemàtica; ja que quan no s'entenen els metges amb l'Administració central ni l'Autonòmica, quan els professionals estan arraconats, quan no s'ha aconseguit tenir mai un professional de la medecina dirigint el Ministeri de Sanitat, quan no se'ns escolta, quan se'ns trepitja, quan se'ns insulta, vol dir que la cosa va malament, va per llarg.

Estimats amics, ja n'hi ha prou!

Rememorant la crida que féu el Batlle de Mòstoles, jo dic una vegada més, de tot cor, quan la Sanitat Catalana, Autonòmica i així mateix, la Sanitat Central o Governativa, estan malaltes:

Metges de bona fe, veniu a salvar-la!

Estimats amigues i amics metges, si no fem una pinya tots plegats i ens ho arreglem nosaltres mateixos, de fora a casa no ens hi portaran res.

Què vol dir fer pinya? Vol dir agruparse, vol dir fer proselitisme, vol dir fer Sindicalisme. Si no ho fem així no ens escoltaran. Per ésser escoltats hem d'ésser majoritaris, hem de tenir una representativitat a tots els estaments i nivells mèdics i paramèdics, al Congrés dels Diputats i al Parlament de Catalunya, al Ministeri de Sanitat, a la Conselleria de Sanitat, al Senat, a la Generalitat, a les Diputacions, als Governs Civils i Militars, a les Associacions de Veïns, a l'Area Metropolitana de Barcelona, a Lleida, a Girona, a Tarragona, a Tortosa, etc., etc.

Si poguéssim enraonar, fer sentir la nostra veu, les nostres justes reivindicacions, amb moderació, amb discreció, amb diàleg, amb la raó que ens vessa i amb seny; amb el seny que ens caracteritza, rememorant un altre aforisme castellà, "otro gallo nos cantara".

Estimats amigues i amics metges, us ho demano per favor que vulgueu contribuir amb el vostre granet de sorra a la consecució d'aquesta pinya, suggeriu-me temes, doneu-me suport. Jo des d'aquesta immillorable talaia que és el DELTA us aniré tenint al corrent.

Intentem salvar entre tots la nostra Sanitat pioca i per tant la nostra digna i venerable professió. Fem per tant pinya, fem proselitisme, fem Sindicalisme.

Adéu, amics, fins a una propera ocasió.

Josep Jover i Planas

(Sindicat de Metges de Catalunya)

El pleno del Ayuntamiento de El Prat de Llobregat

La lucha por la salida de España de la OTAN entra en un período decisivo. El Gobierno del PSOE, teniendo clara la oposición popular a la integración de nuestro país en el mecanismo agresivo imperialista, hace lo imposible para escamotear a la población su inalienable derecho a decidir sobre un tema tan importante. Se aceleran los trámites, se recibe la visita del Comité Militar de la OTAN,presidido por un militar de la "democrática" Turquía, se realizan maniobras contra el ministro Morán, que mantiene una tibia y contradictoria posición al respecto y se intenta que el congreso del PSOE no pueda decidir sobre este importante tema, ya que como dice Felipe González, esto es competencia del Gobierno y no del partido.

Está clara la decidida actitud de la cúpula socialista al respecto. Para conseguir la plena integración en la OTAN y mandar al baúl de los recuerdos la pasada campaña socialista ("OTAN de entrada NO"), se realizarán todo tipo de chantajes y maniobras.

Por lo tanto en estos momentos lo más importante es la organización y orientación del más amplio movimiento de masas en contra de la OTAN y de las bases americanas.

El Partit dels Comunistes de Catalunya entiende que este es un tema lo suficientemente importante como para que el pueblo pueda manifestarse al respecto, como ya ha hecho en otras localidades.

La propuesta del PCC es que el Pleno del Ayuntamiento de El Prat de Llobregat se pronuncie por la celebración de un referendum municipal a realizar antes del 15 de diciembre de este año sobre el tema de la OTAN y en el cual el Ayuntamiento haga campaña en favor de la salida de España de la OTAN.

Jaume Font
Secretari Politic del Comité Local

El Prat de Llobregat

SSAW, S.A.
SERVICIO OFICIAL SEAT Audi VW

SSAW, S.A. SE LO OFRECE SIN NECESIDAD DE DESPLAZARSE

EXPOSICION Y VENTAS: Avda. Montserrat, 212 - Tel. 370 44 01
SERVICIO POST-VENTA: Calle Urgel, 18 - Teléf. 379 48 96
RECAMBIOS ORIGINALES: Av. Montserrat, 101 - Tel. 370 15 11

CONSTITUCIO DEL COMITE CATALA DE L'ANY INTERNACIONAL DE LA JOVENTUT

Dimarts, 6 de novembre, es va constituir al Palau de la Generalitat el Comitè Català de l'Any Internacional de la Joventut, la presidència d'honor del qual l'ostenta el President de la Generalitat, Molt Honorable Sr. Jordi Pujol.

El Comitè està constituït pel Director General de Joventut, Sr. Enric Puig, que n'és el President, per representants de l'Administració catalana i de les entitats juvenils a través del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, i per persones de reconeguda experiència i prestigi en el món juvenil.

En la seva al.locució, el Director General de Joventut va manifestar que "l'Any Internacional de la Joventut no és de l'Administració, és dels joves". Més endavant va remarcar que "un element decisiu en la perspectiva globalitzant de l'Any Internacional de la Joventut hauria de ser el compromís d'assumir-lo com un afer de Govern i no com l'afer d'un Departament". Finalment va remarcar "que la dinàmica que hem de potenciar és aquella que permeti que l'Any Internacional de la Joventut estigui protagonitzat pels joves".

A la resta de la reunió es van debatre les línies d'actuació que s'han concretat en: l'Any Internacional de la Joventut, un procés obert protagonitzat pels joves; un factor de dinamització de les entitats juvenils i d'enfortiment de lligam entre elles; un esforç decidit per millorar la qualitat de vida dels joves i una reflexió oberta sobre la joventut, que esdevingui marc de referència per a les actuacions futures. També s'aprovà el projecte d'activitats, que s'anirà ampliant i el pla de treball del Comitè Català de l'Any Internacional de la Joventut.

ACCIDENT

El passat dia 12 de novembre es produí a la Plaça de Catalunya de la ciutat comtal un dramàtic accident protagonitzat per un autobús de la línia 26. El fet, que ja ha estat sobradament comentat per tots els medis de comunicació d'àmbit nacional, i que causà quatre morts i tretze ferits, ha tingut una certa repercussió al nostre poble, ja que una de les ferides de més importància és conveïna nostra i cosina del nostre company Jordi Gili. Es tracta de Margarida Aleu Farrés, que traslladada en primer lloc a l'Hospital de Ntra. Sra. del Mar, posteriorment passà al de Bellvitge amb diverses fractures a la cama. En el moment d'escriure aquesta crònica ignorem si caldrà o no practicar intervenció quirúrgica, però sortosament el fet sembla que no tindrà majors conseqüències pel que podia haver estat.

Carta al President de la Corporació Metropolitana de Barcelona

CENTRE D'ESTUDIS COMARCALS DEL BAIX LLOBREGAT

Jaume Codina i Vilà, en nom propi i com a president del Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat, entitat amb personalitat jurídica reconeguda, amb domicili social a efectes de comunicacions al carrer de Francesc Santacana, núm. 15 (Apartat de Correus, 56), de Martorell,

EXPOSA:

Que havent conegut l'avantprojecte del "Pla Especial d'Ordenació urbanística de la Zona Costanera", que modificaria el Pla General, i que actualment es troba en període d'informació pública, compareixem a la mateixa en base a les al.legacions que exposem a continuació:

Primera.– L'avantprojecte que comentem és obra d'un equip d'arquitectes i urbanistes, no d'un equip interdisciplinari que compti amb geòlegs, biòlegs, ecòlegs, etc. Es a dir: un pla que afecta profundament la transformació del medi ambient ha estat elaborat sense intervenció de professionals d'aquesta disciplina, com si l'àmbit territorial en qüestió fos un desert o un veritable *no man's land*. Aquesta sola concepció tecnocràtica del Pla de referència el desqualifica totalment –en la seva redacció actual– als nostres ulls i estem en condicions d'afirmar que també davant l'opinió pública. Entenem que cal recomençar de bell nou i fer les coses racionalment i ben fetes mitjançant la formació d'un equip interdisciplinari que, a *través dels estudis pertinents i fins avui ni tan sols empresos*, conformi el pla a seguir, el qual només amb aquestes condicions podrà oferir les garanties necessàries. En la seva forma i redacció presents el rebutgem totalment per les raons esmentades.

Segona.– El problema de la representativitat de la Corporació Municipal Metropolitana de Barcelona és d'ordre jurídic i també polític. Cal resoldre jurídicament allò que políticament no s'ha intentat de canviar (pels motius que sigui i en els quals no entrem), malgrat que totes les forces representades en la Corporació Metropolitana coincideixin en la necessitat de donar-hi una cabuda legal i efectiva a tots i cada un dels municipis que la componen.

En les condicions actuals de representativitat legal, real i efectiva de la Corporació, és a dir, dels municipis que la formen, ens trobem, en relació al Pla que ens ocupa, amb aquests fets:

1. El Consell Metropolità pren l'acord d'encarregar el Pla. Dintre del Consell *no* hi figuren representants directes de la majoria dels municipis afectats pel Pla.
2. Els alcaldes de la majoria de municipis afectats han pogut intervenir en el Consell Metropolità amb veu, però *sense vot.*
3. Un cop enllestit, l'avantprojecte del Pla és remès als Ajuntaments per a informació pública. Com uns ciutadans més, els regidors dels municipis afectats s'assabenten *aleshores* del contingut del Pla.

Aquest procedir no és democràtic ni és just. Com el seu nom indica, la Corporació Metropolitana és una agrupació de municipis, no un organisme superior que planifica "des de dalt" sense intervenció dels seus components. De cap manera pot ser admissible que els representants d'uns municipis s'irroguin la facultat de planificar en altres municipis i alhora no permetin de participar en la planificació els representants dels municipis afectats. Automàticament cauríem en la inconstitucionalitat, car segons aquest procedir discriminatori hi hauria ciutadans de primera i de segona categoria segons el municipi on habitessin.

En conseqüència, considerem imprescindible la incorporació *de facto* de representants directes dels municipis afectats a les tasques deliberatives i decisòries de l'elaboració del Pla.

Finalment, aquest Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat vol manifestar que considera necessària la planificació del nostre litoral i ofereix a la Corporació Municipal Metropolitana de Barcelona la seva col.laboració plena en tal sentit.

Martorell, a cinc d'octubre de mil nou-cents vuitanta-quatre.

C/. Rosa Ribas Parellada, 27

PRAT SERVICIO

Avda. Virgen de Montserrat

Avda. del Remolar

REPARACIONES ELECTRODOMESTICAS

FRIGORIFICOS
LAVADORAS

VENTA DE RECAMBIOS

ROSA RIBAS PARELLADA, 27
TELEFONO 379 52 84
EL PRAT DE LLOBREGAT

Calle Figueras, 32-20
Teléfono 379 37 97

EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

menjars

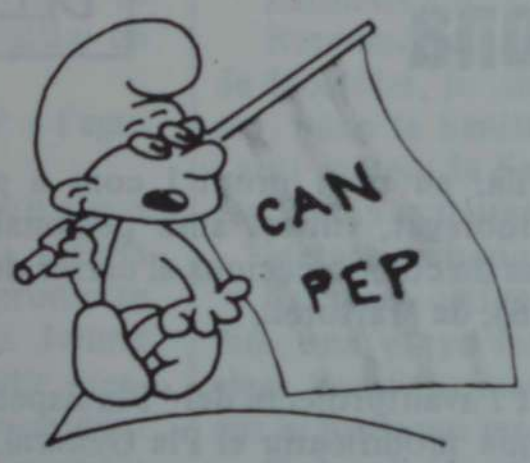

Especialitat en carns a la brasa

Av. 11 de Setembre, 231-233 - Telèfon 379 13 24
EL PRAT

BAR RESTAURANTE AYAMONTE

Salón para
BODAS
BAUTIZOS
COMUNIONES

Av. Remolar, 99-101
Teléfono 370 10 51
E L P R A T

Pastisseria Jordi

d'en
J. Torren

Jaume Casanovas, 169 - Tel. 379 33 45
Carretera Marina, 43 - Tel. 370 22 01
EL PRAT DE LLOBREGAT

Para la decoración más acogedora del futuro

HIPER DECORACION

LOS MAS BARATOS DE CATALUÑA

Papel pintado 195 ptas.
Moqueta suelo 295 m.²
Pintura plástica 125 ptas.
Parquet corcho 495 m.²
Corcho pared 395 m.²
Suelos plásticos 395 m.²

GRANDES OFERTAS PARA COMUNIDADES

Colocamos todo lo que vendemos

c/. Centro, 25
Teléfono 379 16 87

El Prat de Llobregat
(Barcelona)

SERVICIO OFICIAL

CITROËN

TALLERES J. GARCIA

SERVICIO GRUA PERMANENTE

Teléfonos 379 16 55
379 32 23
370 23 00

Catalunya, 59-61
EL PRAT

CARTA A QUIEN PROCEDA

Amigo lector:

"Amics d'El Prat" celebró recientemente la tradicional cena anual, durante la cual se entregó el premio, otorgado por votación, al "Amic d'El Prat 1983". Este estupendo colectivo del G.E.P. (Grup d'Estudis Pratenc) ha sido merecedor del galardón.

También se libró el título de Socio de Honor de "Amics d'El Prat" al gerente del "Delta" el buen amigo Felip Trapero Lara.

Estamos ante dos hechos importantes de un cierto paralelismo y que en definitiva confluyen en este hacer pueblo tan necesario en nuestra comunidad. El G.E.P., con su entusiasta entrega al estudio e investigación de los distintos aspectos sociológicos e históricos de El Prat, como alguien dijo durante el acto: "ellos son los continuadores de aquella labor iniciada por el Dr. Codina hace ya bastantes años". No cabe ninguna duda de que estos jóvenes constituyen una pieza importante en la reafirmación de nuestra entidad como pueblo.

¿Qué se puede decir del amigo Felip Trapero? Sencillamente, que si alguien ha cosechado más méritos para el título que se le ha concedido, este alguien es él.

Felip Trapero lleva entre nosotros más de medio siglo, procedente de su tierra natal logroñesa. Pronto echó raíces en El Prat y como nadie y mucho más que algunos, que a pesar de haber nacido en nuestro pueblo se sienten prácticamente extraños en él, se ha integrado en la comunidad pratense, ha vivido y vive intensamente nuestra cultura y ha trabajado incansable y muchas veces anónimamente, en la potenciación de múltiples entidades locales y siempre con el común denominador de una gran entrega y sencillez. Sencillez que le ha conducido en todos sus actos a no pretender jamás protagonismos ni aspirar a falsas redenciones.

Tanto el G.E.P. como el amigo Trapero nos dieron esta noche una memorable lección de cómo se debe servir a una colectividad, con amor y generosidad.

El Alcalde dijo en la clausura del acto que lo importante y trascendente era hacer llegar a todos los rincones y barriadas de El Prat el conocimiento de su cultura e historia. Tarea ardua y casi imposible en una ciudad que ha crecido anárquica y desmesuradamente y en donde la mayoría de sus ciudadanos, procedentes de otras tierras, la utilizan simplemente como dormitorio. Las perspectivas de futuro no son precisamente halagüeñas. No obstante el reto del Sr. Tejedor ahí está... Sólo hombres del talante del G.E.P. y de Trapero pueden convertirlo en realidad.

Jaume Monés Albet

LA ENSEÑANZA EN EL PRAT, UN PROBLEMA PERMANENTE

No hay día en nuestro pueblo que no se hable del problema de la enseñanza. Hay suficientes motivos y problemas que se prestan a tertulia o discusión destemplada o incluso también da para un pleno tumultuoso.

Cualquier ciudadano, por poco curioso que sea, lo detecta y se pregunta: ¿Qué pasa en El Prat que no funcionan las escuelas? Es evidente que aquí en nuestro querido Prat concurren circunstancias, para que no se funcione como sería de desear. Se han creado expectativas que no se han cumplido, desde una escolarización insuficiente, pasando por una falta de apoyo pedagógico, unas escuelas semiabiertas a la participación y hasta unas entidades que no funcionan como debieran. El Grup dels Socialistes Independents d'El Prat tenemos la obligación de decirlo y colaborar en buscar las soluciones a este problema.

Cuando hablamos de insuficiente escolaritzación, estamos haciendo referencia a las más de cien aulas habilitadas que existen hoy en El Prat; a la falta de equipamientos en las escuelas, llámese mobiliario u otro tipo de material necesario para una escuela; como ejemplo podemos decir que hoy se están utilizando, en más de una escuela, los comedores como gimnasios o incluso como aula de estudio. ¿Pero quiénes son los responsables de esta situación? En primer término el máximo responsable de esta situación es el Gobierno de la Generalitat, que es quien posee todas las competencias en materia de enseñanza y que es por tanto quien ha de satisfacer las necesidades de cualquier orden en este campo, de las diferentes localidades de Catalunya; en segundo términos somos responsables el Ayuntamiento, las Asociaciones de Padres, el Consell d'Ensenyament y todas aquellas entidades y hasta personas relacionadas directamente con el mundo de la enseñanza.

De alguna manera no estamos siendo capaces de crear un movimiento que verdaderamente sea oído en las más altas instancias a los problemas de infraestructura hay que unirle necesariamente los problemas de fondo en la enseñanza. No sólo hay problemas de lavabos, pintura, cortinas, etc. Esto sería minimizar el problema. Hay otros problemas tan importantes o más como son la falta de un proyecto pedagógico acorde con las necesidades de El Prat, para que palie el tan elevado fracaso escolar que se da en nuestra localidad; otro problema es la movilidad del profesorado que comporta una falta de identificación de quien debe impartir la enseñanza con el entorno donde la imparte. Los claustros de los colegios deben participar másy colaborar en la solución de los problemas. El Centro de Recursos sigue sin funcionar de una manera idónea para todos los Centros. La Dirección General d'Ensenyament debería sobrepasar la labor meramente administrativa y debería impulsar todas estas iniciativas.

En definitiva, nosotros entendemos la enseñanza más allá de la propia escuela, y que ésta deja de ser un instrumento de dominación ideológica o un argumento de utilización política.

La enseñanza, la educación, debe servir entre otras cosas para crear una sociedad más solidaria, más avanzada.

Grup Socialista Independent d'El Prat

RENUNCIA DE JOSEP MONES

Quan en Josep Monés i Siñol va comunicar-me personalment que havia presentat la renúncia del seu càrrec al senyor batlle, vaig voler assistir al ple del consistori en què tal decisió es faria pública.

Així vaig fer-ho, i va causar-me una gran tristor el comprovar que cap dels quatre grups amb representació municipal no va fer el més petit comentari quan en ocasions similars se n'havien fet.

Vull deixar clar que en Josep Monés i jo estem separats per ideologies polítiques ben diferents, però a la vegada, crec jo, estem units per un comú sentiment de poble.

Per això, mentre assistia al ple, varen venir-me a la memòria tot un reguitzell de fets i records que poden sintetitzar-se en els següents:

1) En Josep Monés va donar la cara molt abans que molta gent que avui és "demòcrata de tota la vida".

2) Va ésser una de les 113 persones detingudes quan l'Assemblea de Catalunya va reunir-se a la Parròquia de Maria Mitjancera.

3) La seva entrada a l'Ajuntament d'El Prat amb una gran il.lusió de fer coses per al nostre poble.

Per altra banda, les conclusions que jo trec de la tasca d'en Josep Monés, quan jo formava part del consistori, poden resumir-se, també sintetitzant, en les següents:

1) Va acceptar el diàleg, sabent posar, en certs moments que calia, els interessos del poble pel damunt dels interessos de partit.

2) En la seva gestió municipal hi ha hagut encerts i errors, car és evident que qui fa coses pot equivocar-se i, en canvi, qui no en fa no s'equivoca mai. Mentre els paràsits critiquen els creadors fan coses, i crec que en Josep ha estat d'aquests darrers.

3) Va intentar fer un Prat més humà i habitable, amb més arbres, jardins, bancs, places, etc.

Sóc conscient que si jo hagués comentat amb en Josep que volia escriure un petit comentari d'aquest caire a la seva renúncia, no ho hauria volgut, però jo he sentit la necessitat de fer-ho, car crec que la seva renúncia, pel que representa, mereix una reflexió.

Ignasi Ribas i Mas

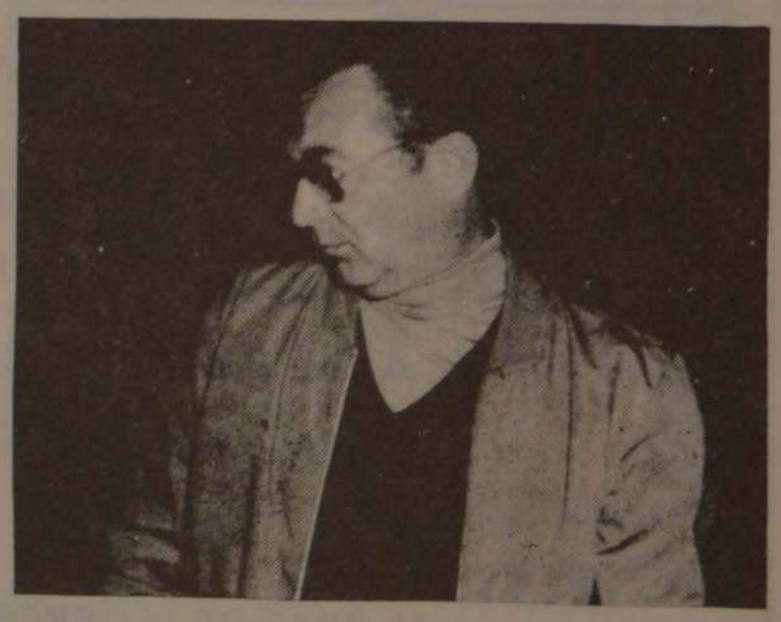

EL ESTILO DE MUEBLE JOVEN Y PRACTICO
QUE HARA MAS "SUYA" SU COCINA

CUINART

expertos especialistas
diseñarán su cocina
y cuarto de baño
de acuerdo con sus
gustos y necesidades

"Solicite presupuesto sin compromiso"

Exposición
y venta:

Castilla, 22
EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)
Teléfono 379 40 34

Popelino®

camises - bruses

sas - Blusas - Camisas - Blusas - Camisas - Bl

- Camisas - Blusas - Camisas - Blusas - Cam

misas - Blusas - Camisas - Blusas - Camisas

Blusas - Camisas - Blusas - Camisas - Blusas

sas - Blusas - Camisas - Blusas - Camisas - Bl

- Camisas - Blusas - Camisas - Blusas - Cami

Avda. Verge Montserrat, 100
El Prat de Llobregat

ESCUELA DE ARTES MARCIALES
W. FARRES

Taekwon-do, Defensa personal, Gimnasia, Full Contact
Light Contact

Clases especiales para niños y niñas
Clases mixtas para adultos
Horario: Mañanas y tardes

Plaza Pau Casals, 5 (frente Casal Municipal de Cultura)
Teléfono 379 39 08 EL PRAT

DISCOTECA

Dtor. Francisco Gallart i Monés, 6-B - Tel. 370 45 52

- Música Disco e Importada
- Selección de ambiente
- Los mejores y más divertidos concursos
- Fiestas internacionales
- y la presencia de Famosos

ESTUDIO DE DANZA

GIMNASIO NOSHAGA

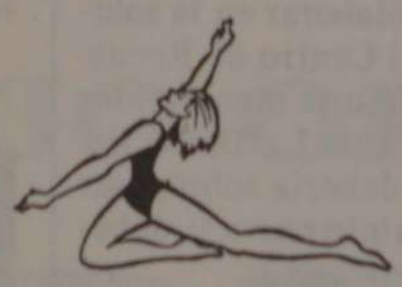

DANZA - JAZZ - MODERN
BALLET CLASIC I ESPANYOL
GIMNAS: AEROBIC, SUECA I RITMICA
SAUNA FINLANDESA

Federico Soler, 77-79 Teléfono 370 92 01
EL PRAT DE LLOBREGAT

"Lo Llobregat de Les Flors"

Josep Llobet deixa de dirigir la coral

En Josep Llobet ens dirigí per última vegada el proppassat dia 4 d'octubre.

Avui volem deixar constància d'agraïment a l'home que, al llarg de quasibé set anys, ha estat amb nosaltres, lluitant pel ressorgiment de la nostra Coral.

Quan inicià la tasca de direcció, la Coral es trobava en una situació decaient; ell amb el seu esforç, abnegació i entusiasme, va aconseguir el que semblava impossible, és a dir, que avui estiguem novament ocupant un dels primers llocs entre les corals del Baix Llobregat.

Motius de salut i de la seva avançada edat han estat l'origen que el nostre Mestre prengués aquesta decisió. Per nosaltres serà molt difícil d'oblidar-nos de l'home que amb la seva seriositat, equanimitat i humanitat ha sabut guanyar-se no solament la nostra simpatia sinó també la d'El Prat, el nostre poble que tant estima, com ell ha manifestat moltes vegades.

Per a ell i la seva muller els desitgem el millor, al temps que esperem que ens visiti amb assiduïtat per poder parlar d'allò que el fa tan feliç: LA MUSICA.

A partir d'ara serà En Joan Lluís Milàr qui prendrà la responsabilitat de dirigir la nostra Coral. En Joan Lluís, jove de 20 anys, és un dels mestres de la nostra Escola d'Art.

Ha acceptat aquesta responsabilitat amb il.lusió i entusiasme i no dubtem que amb la seva joventut, dinamisme i la seva reconeguda categoria musical, sabrà portar la nostra Coral al lloc que li correspon, al temps que li desitgem que es trobi entre nosaltres com a la seva pròpia casa.

La Junta

ANGELA JOVE I CARLES MUCHART ACTUAREN A MARTORELL

Reproduïm a continuació un petit fragment de la crítica que es publicà en el periòdic "L'Observador" el dia 11 d'octubre de l'any en curs, amb motiu de la interpretació del muntatge teatral en forma de dos monòlegs extrets del llibre de Gabriel Janer Manila "El cementiri de les roses", concretament els que porten per títol "Cartes a Michael" i "Diari d'una bona boja". La representació tingué lloc el dia 8 d'octubre al Foment de Cultura de la ciutat de Martorell.

Diu la crítica de Francesc de Castro:

"En la representació d'"El cementiri de les roses" del passat dilluns em va sobtar l'enorme professionalitat dels dos actors, tot i no ésser professionals del teatre, amb les inflexions de veus escaients a cada moment, les matisacions gestuals canviants a cada instant, la dramatització acurada en cada petit moment dels dos monòlegs ens feia viure el personatge que representaven o més ben dit, que interpretaven. Vivien els personatges."

PERE BALTA : CONFERENCIA A GALICIA

El nostre company Pere Baltà, com és sabut cap del servei de promoció cultural de la Generalitat, va anar a Santiago de Compostela convidat per la Xunta de Galicia per parlar sobre dinamització cultural al Congrés d'Animació Socio-cultural organitzat per aquell organisme autònom.

El nostre company ha pronunciat conferències sobre aquest tema en el que està considerat un expert a altres comunitats del mapa autonòmic i ja abans havia presentat una altra ponència a un congrés d'animació de Madrid on va acudir convidat pel Ministeri de Cultura.

"MISTERIO BUFO" AL LOCAL DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA

Per tercera vegada, el nostre actor pratenc, Armand Aguirre, va actuar, aquest cop, al local dels socialistes pratencs (PSC-PSOE), amb l'obra d'en Darío Fo, "Misterio Bufo", el dia 10 de novembre.

Aquest autor va estar censurat durant molt de temps a diversos països, fins que el van permetre a l'Estat espanyol, moment que va aprofitar la Sra. Maria Luisa Oliveda per realitzar les traduccions necessàries amb què poder muntar les representacions dels diferents monòlegs que composen "Misterio Bufo", dels quals, l'Armand Aguirre en va interpretar tres.

L'assistència a l'actuació va ser nombrosa i va participar positivament a l'hora del debat-col.loqui que va seguir en finalitzar l'obra; assistència entre la que es pensava comptar la del Sr. Raimon Obiols, màxim representant dels socialistes a Catalunya, però que no va ésser així.

B.G.

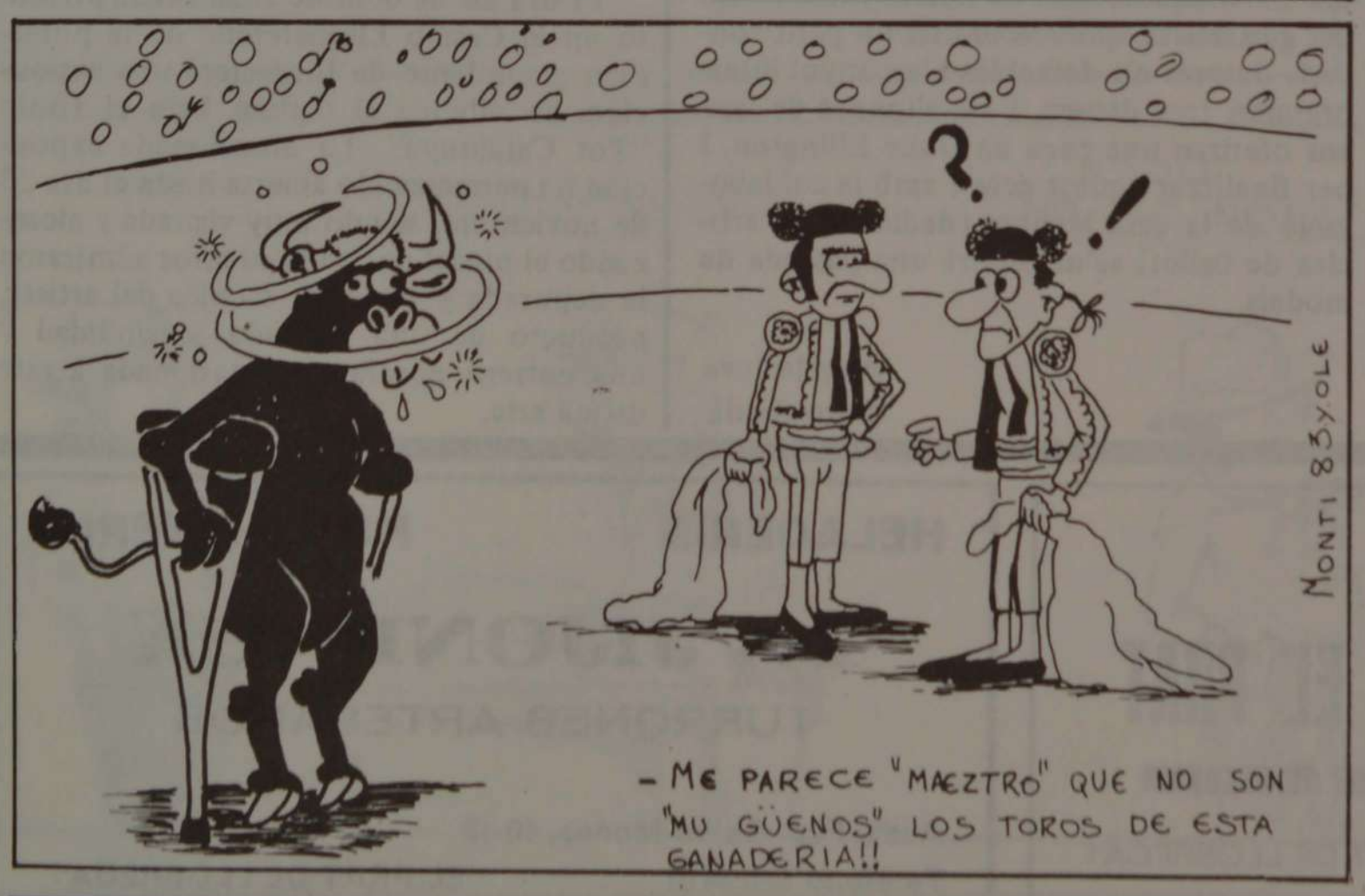

La paròdia del Papa Bonifaci III agradà al públic, el qual va aplaudir força l'actuació de l'Armand Aguirre. (Foto Sardà).

Ballet Alèxia: properes actuacions

Ens posem en contacte amb l'Olga Socias per assabentar-nos de les properes activitats de l'Escola de Ballet i de les futures actuacions del Ballet Alèxia.

El dia 18 d'aquest mes estrenen el seu "Programa infantil" a Palafrugell i dintre del moviment d'espectacles infantils anomenat "Rialles". Després continuaran representant-lo el 2 de desembre a Sant Celoni, el 27 de gener al Centre Cultural de Terrassa, i el 24 de febrer a Cerdanyola.

Aquest "Programa Infantil" consta de dos contes: "L'aprenent de bruixot" i "La cigala i la formiga", aquest últim basat en la fàbula de La Fontaine i amb música de Massenet.

Cal dir que tractant-se d'un espectacle infantil, abans de l'escenificació dels dos contes i a taló tancat, l'Olga Socias fa una breu explicació del vestuari que empra el ballarí en els seus assaigs, la necessitat que aquests siguin diaris per a mantenir-se en forma, així com també fa un petit resum de la història de la dansa. Aquesta breu explicació del món de la dansa té una durada d'uns 10 minuts i es fa per intentar introduir l'infant en l'espectacle que després veurà. Volem fer esment de la incorporació en aquest "Programa Infantil" d'en Joan Lara, membre del Taller de Teatre Kaddish, qui no essent ballarí, sí que col.laborarà en la part interpretativa dels esmentats contes.

El proppassat 13 d'abril i al Club Helena de Barcelona es va fer la presentació de l'espectacle "Mercè a dos". Això va succeir a proposta d'una promotora de Gavà amb motiu del primer aniversari de la mort de Mercè Rodoreda. Com hom pot imaginar "Mercè a dos" està basat en textos de l'esmentada escriptora. Fou per tot això que a la presentació de l'acte hi assistiren la família de la Rodoreda, així com l'esposa del President de la Generalitat, el mestre de dansa Joan Magriñà, etc., essent en general del plaer de tot el públic assistent, especialment pel respecte que es fa en l'espectacle dels textos de l'autora.

"Mercè a dos" és l'escenificació de quatre contes: "Tarda al cinema", amb música de Gershwin; "El gelat rosa" amb música de Brahms; "La brusa vermella", amb música de Liszt i "La salamandra", collage musical amb la Carmina Burana, Bela Bartóck, etc. Els textos són recitats per dos professionals de la ràdio: Ma. Dolors Busquets i Josep Cuní.

Esperem estrenar "Mercè a dos" per la propera temporada al teatre Ars de Barcelona.

L'estrena, diguem-ne oficial, serà a Barcelona al teatre Ars, un cop entrat l'any 85. Si més no, ací a El Prat, sembla ésser que també gaudirem d'aquest nou muntatge, doncs a proposta del Regidor de Cultura del nostre Ajuntament la diada escaient seria per Sant Jordi, donat el caire literari d'aquesta festa.

Esperem que aquests dos espectacles del Ballet Alèxia, "Programa Infantil" i "Mercè a dos" assoleixin l'èxit que es mereixen.

Pel que fa a l'escola de ballet "Olga Socias" al mes de desembre es preparen noves activitats, com són uns cursets de guitarra i de danses de saló. Així, doncs, el dia 25 d'aquest mes es farà la presentació del guitarrista, que ens oferirà un petit concert, després els deixebles d'espanyol interpretaran tres danses, i els alumnes de jazz ens oferiran una peça de Duke Ellington. I per finalitzar aquest acte i amb la col.laboració de la casa Menkes (dedicada als articles de ballet) se'ns oferirà una passada de models.

Angela Jové
Foto Sardá

ÀMBIT D'INVESTIGACIÓ I DIFUSIÓ MARIA CORRAL

REDESCOBRIR ALLO QUE ES NOSTRE

La societat de consum en què vivim, no sols ha entrat –temptadora– dins nostre amb un gran atractiu per als nostres sentits, sinó que, a més a més, ha estat una veritable temptació, ja que ens ha ofert una tècnica que, en certa forma, ens allibera d'esclavituds domèstiques, burocràtiques... encara que produeixi d'altres esclavatges, potser més greus.

Cal que ens alliberem de qualsevol esclavatge, vingui d'on vingui. I la societat de consum ens ofereix uns paradisos, gairebé tots exportats (so, imatge, tècnica...), i, si més no, fa que haguem de cercar-los fora, fins i tot, de les nostres fronteres.

No caldria redescobrir allò que és nostre? ¿No és ben cert que al nostre país tenim coses i llocs meravellosos, potser encara desconeguts per nosaltres? Val la pena que descobrim les nostres muntanyes, les nostres valls, els nostres pobles, les nostres cultures?

Podem fer troballes insospitades, des de la música a la gastronomia, des de l'esport a la dansa... i no diguem la pintura, la ceràmica..., i tot el món artesà.

I, per què no, la tècnica a casa nostra: obres d'enginyeria i d'arquitectura...

Cal que trobem els nostres grups, les nostres associacions, tot allò que comporta la nostra vida social; allò que comporta la nostra vida social; allò que farà, cada vegada més, que cadascú de nosaltres, i tots plegats, diguem allò que som, allò que surt de les nostres entranyes, i que, potenciat amb els altres, amb l'estudi i la tècnica, arribem a detectar tot allò de meravellós que tenim i que som capaços d'aconseguir.

Josep Lluís Socias

JOAN JORDA A LLAGOSTERA

El día 28 de octubre Joan Jordá presentó en el Casino Llagosterenc de la población gerundense de Llagostera una exposición de dibujos al carbón bajo el título "Tot Catalunya". La mencionada exposición ha permanecido abierta hasta el día 25 de noviembre, siendo muy visitada y alcanzando el placet de todos cuantos admiraron la depurada y pacientę técnica del artista, producto de una delicada sensibilidad y uńa entrega absoluta y apasionada a este difícil arte.

Venta de materiales para la construcción
Azulejos, Sanitarios y Grifería
Materiales EL PRAT
Colocación de techos de escayola
Carretera Marina, 71
Teléfono 379 39 24
EL PRAT DE LLOBREGAT

HELADERIA HORCHATERIA
LA JIJONENCA
TURRONES ARTESANOS
Avda. Fco. Gallar Mones, 10-12
Teléfono 370 98 51
EL PRAT DE LLOBREGAT

CULTURA

NUEVA JUNTA DIRECTIVA EN LA AGRUPACION FOTOGRAFICA PRAT

El pasado 25 de octubre, la Agrupación Fotográfica Prat realizó la I Asamblea General, teniendo como tema principal la elección de los nuevos once miembros que componen la Junta Directiva y cuyos cargos quedaron como a continuación se detalla: José Manuel Benet, Presidente; Juan José Pérez, Vicepresidente; Angel Ventura, Secretario; Antonio González, Vicesecretario; Ulises Gázquez, Tesorero; Joaquín Aranda, Delegado de Laboratorio; Luis García, Delegado de Cursos y Conferencias; José Lloret, Delegado de Concursos; Pablo Ruíz, Delegado de Exposiciones; Víctor Lopezosa, Delegado de Biblioteca y Esther Prat, Delegada de Relaciones Sociales.

Cabe destacar el éxito obtenido por la Exposición de Fotografías del "Premio Negtor 1982" (61 obras) y del "Premio Negracolor 82/83" (40 obras) que estuvieron expuestas conjuntas durante la primera quincena de noviembre en las dependencias de la Caixa (Plaza de la Vila). Agradecemos desde estas líneas la colaboración al Excmo. Ayuntamiento, La Caixa y Negra Industrial, S.A.

Durante los días 30 de diciembre al 6 de enero, la A.F.P. en conjunto con el G.E.P. (Grupo de Estudiosos Pratenses) realizarán una interesante actividad, la cual consistirá en una Exposición de Fotografías, proyecciones de películas y transparencias, etc... todo ello basado en un tema muy actual: "Ahir i avui del nostre delta".

En el artículo del mes de octubre se informaba que el Concurso Nacional realizado durante el mes de septiembre por la A.F.P. había sido el primero en la historia de El Prat, mientras que en realidad fue el segundo, ya que el primero fue realizado en abril de 1976 por "Amigos de El Prat", teniendo como nombre "Primer Trofeo Carchofa de El Prat".

Antoni González i Jiménez
Vice-Secretari de la A.F.P.

Josep Mayol a Girona

El 27 de octubre el Director de la Escuela Municipal de Dibujo y Pintura de El Prat de Llobregat, el buen amigo Josep Mayol, inauguró en Girona una exposición de óleos, acuarelas y plumas que permaneció abierta al público hasta el día 23 de noviembre. Un nuevo éxito de este magnífico pintor de Llagostera afincado en nuestro Prat. A continuación transcribimos la crítica que el periódico "Los Sitios" en su espacio de "arte" publicó el viernes día 2 de noviembre:

Josep Mayol - L'Artística - Girona

La amplia gama de posibilidades expresivas a través del arte que posee el llagosterense Josep Mayol, se nos muestra en L'Artística, donde presenta óleos, acuarelas y plumas, una serie de armonías, diríamos, con diferentes compases o musicalización. En óleos nos deja ver su trazo firme, donde los colores, o matices, diferencian los diversos planos. El juego de las aguas en sus acuarelas se nota son resultante de su gran técnica, –no hay que olvidar que es director de la escuela de dibujo y pintura de El Prat de Llobregat–, pero también de una soltura, sin duda como fruto de su sentido y su práctica, pero quele aleja del peligro de academismo, para mostrárnoslo con espontánea sinceridad en sus logros. Otra faceta importante, básica para todo artista, son la pluma, en el dibujo, que concreta en líneas firmes con un acercamiento al puntillismo que él mismo rompe con rayas sueltas y seguras.

EXPOSICIO D'OLIS DE SET ARTISTES LOCALS

El dia 7 de desembre a les 9 del vespre exposaran les seves obres set alumnes de l'Escola Municipal de Dibuix i Pintura d'El Prat de Llobregat.

Si bé un d'ells, Frederic Oset, és ja veterà en aquest afer, els demés exposen per primera vegada i són: Maria Magda Busquets, Maria Teresa Calveras, Glòria Feu, Núria Ivern, Josep Lluís Martos i Teresa Roca.

L'exposició romandrà oberta des del 7 al 16 de desembre.

SERVEI SECRETARIA

CASTELLA, 27 - TEL. 379 37 49 - EL PRAT

vingui
a triar...
entre
la nostra
oferta de
màquines
d'escriure

la nova escriptura!

Ara, també...

electròniques brother

30 DIES A EL PRAT

Sopar-homenatge d'"Amics d'El Prat"

El proppassat divendres dia 9 va tenir lloc el sopar anual de l'entitat cultural pratenca "Amics d'El Prat". En el transcurs de l'acte va homenatjar-se Felip Trapero i el Grup d'Estudis Pratencs. Al primer se li atorgà el diploma de soci d'honor de l'entitat, mentre que als segons se'ls lliurà el títol d'"Amics d'El Prat" 1983, que varen aconseguir mercès a les votacions dels socis de l'associació cultural. D'altra banda, la Societat Cultural Recreativa Lo Llobregat de les Flors aprofità l'avinentesa per a donar a Felip Trapero una placa d'agraïment per la tasca duta a terme durant els anys que va romandre com a secretari de l'entitat.

La vetllada va ésser presidida pels homenatjats juntament amb l'alcalde Lluís Tejedor, acompanyats, tanmateix, per un centenar de persones que van voler manifestar amb la seva assistència el suport al quefer d'En Felip Trapero i el G.E.P.

Elogis, ànims de continuar en les interessants tasques empreses per cadascun, van ésser, en resum, les paraules que van demanar els que volgueren aprofitar el moment per expressar allò que sentien aquella nit, després d'haver escoltat per part de l'Agustí Casas, representant del GEP, el desig de continuar amb el treball iniciat cert dia per mostrar a la nostra població els costums, tradicions.., en general, la història d'El Prat. El senyor Trapero, molt emocionat, expressà que el treball realitzat a les diferents entitats i associacions culturals durant tots aquests anys ha estat fet perquè li agrada, perquè gaudeix participant-hi i no pas per obligació.

Cal assenyalar que se'ls va fer entrega, tanmateix, d'unes plomes i bolígrafs amb la inscripció del nom de cada integrant del Grup d'Estudis Pratencs i, a les representants femenines, d'uns rams de flors incloent-hi la muller d'en Felip Trapero. L'anècdota simpàtica de la nit va ser a càrrec de l'Antoni Rodés, membre del GEP, que arribà tard perquè la seva esposa va infantar un minyó, el segon de la família.

Redacció

Felip Trapero rebent de mans del President d'"Amics d'El Prat", el nomenament de Soci d'Honor de l'Entitat.

Al sopar d'enguany es respirà un ambient d'amistat.

Agustí Casas, en nom del GEP, reben el guardó d'"Amic d'El Prat 1983".

Som la CAIXA DE CATALUNYA

Nuevas condiciones!

PRÉSTEC HABITATGE

Pagará el 15,50 % de interés.
Podrá retornar la deuda hasta los 20 años, con cuotas anuales constantes del 16,41 %, que incluyen la devolución del capital y los intereses.
Pagos mensuales, como un alquiler.

¡Venga a informarse!

CAJA DE AHORROS DE CATALUÑA

LA CAIXA DE TOTS

30 DIES A EL PRAT

Primer disco del Grupo Oslo

Oslo, que está formado por dos antiguos componentes del conocido grupo "Suck Electronic", presentó su primer "maxi" que lleva por título "Control", en una pequeña rueda de prensa celebrada en medio de un ambiente marchoso en el bar Stadium, centro de reunión de juventud ansiosa por el buen rock. El maxi de Oslo está compuesto de tres temas y el productor del mismo es el americano Jef Jones, conocido por sus trabajos con "Talking Heads" y otros más dentro del mismo género. En uno de los temas figura como co-productor Alfonso Párraga, nuevo productor barcelonés al que se le adivina futuro dentro del panorama musical español. Con Oslo hablamos de muchas cosas pero lo más significativo de la entrevista fue lo que sigue a continuación.

–¿Qué significa este primer maxi, editado en estos días, para Oslo?

–Bien, este maxi va a representar el principio de una carrera discográfica en la que tenemos grandes esperanzas puestas ya no sólo en España, sino que miraremos de distribuir nuestro trabajo por Europa y EE.UU. De hecho creemos que editando el disco en Estados Unidos, sólo con los coleccionistas de disco de habla hispana ya tendríamos unas ventas interesantes allí. Porque de momento entrar en el mercado americano es muy difícil y esta es quizás una de las maneras de introducirse dentro del mismo.

–¿A qué se debe que el americano Jef Jones haya sido el productor de este maxi?

–Bueno, pues el caso es que Jef tenía que ir a Francia para producir a un grupo francés con el que tenemos muchas relaciones. A través de ellos contactamos con él y se interesó por nuestro trabajo y aprovechó el viaje a Francia para venir a nuestro país para realizar la producción de nuestro disco. Nosotros estamos muy contentos de haber tenido la ocasión de poder trabajar con un experto como lo es él y consideramos que hemos aprendido muchas cosas de él. Y esperamos que cuando grabemos el Lp, podamos seguir contando con su colaboración.

Al margen, en uno de los temas del maxi colaboró como co-productor Alfonso Párraga, el cual ha realizado un trabajo del que también estamos muy contentos. La verdad es que nosotros no lo conocíamos anteriormente y quizás a ello se debe el que buscáramos a un experto como Jef Jones, puesto que en España hay pocos productores interesantes. Sin embargo con Alfonso nos hemos llevado una agradable sorpresa.

Aparte de esto, Oslo nos confesaron que actualmente en Barcelona, se estaba creando una movida a nivel de grupos que años atrás no había. Y que si seguía de esta manera los resultados serán positivos para todos los músicos catalanes. Decían entre otras cosas que Cataluña hasta ahora era la cuna del Jazz, pero gracias a esta extensión

El grupo Oslo presentó su primer disco

musical actual, se ha descubierto que el rock barcelonés es muy importante.

Estas fueron algunas de las cosas que nos contaron los chicos de Oslo, en su presentación en El Prat. La entrevista fue transmitida directamente por Radio Odisea y nosotros tan sólo queremos agregar que el disco como presentación de estos músicos resulta muy interesante, a pesar de que no se les nota muy definidos, aunque quizás esta es la personalidad que ellos quieren darle a su música. Por cierto que mostraron su interés por venir a dar un concierto en El Prat, y quizás algún día pasen por aquí.

N.B.B.

OBITS

Després de llarga i penosa malaltia que suportà amb admirable serenitat, moria als 44 anys d'edat Maria Luisa Ruiz Gallego, esposa d'en Josep Ezcurra. Si bé ja es pressentia un fatal desenllaç des de feia temps, la notícia de la seva mort commogué els seus moltíssims amics i coneguts. L'acte del funeral es celebrà a la parròquia de Sant Pere i Sant Pau i constituí una prova de l'afecte que gran nombre de pratencs sentien envers ella i la seva família. Des d'aquestes planes ens unim a aquest sentiment de condol envers el seu espòs Josep i els seus fills, així com a la resta de la seva família.

Als 72 anys d'intensa vida moria com aquell qui diu al peu del canó na Carme Trias i Pàmies, més popularment coneguda com "la Carme de Cal Dr. Soler". Un sobtat fracàs cardíac li sobrevingué a l'Esplai de la Caixa de la Plaça de la Vila. Traslladada ràpidament a l'Hospital de Bellvitge i malgrat els esforços dels metges per retornar-li la normal activitat cardíaca li sobrevingué la mort pocs dies després.

Malgrat que el fet esdevingué en un cap de setmana, el darrer del passat octubre, l'acte del funeral esdevingué una veritable prova de l'apreci que na Carme gaudia entre la nostra comunitat ciutadana, doncs no oblidem que desenes de pratencs durant anys nasqueren a la clínica del Dr. Soler i fou ella qui els oferí els seus serveis els primers dies de vida i durant el part.

La seva dilatada vida com a infermera, professió a la que dedicà més de cinquanta anys, es veié segada de sobte precisament mentre exercia la seva tasca, prenent la pressió als socis de l'Esplai. No hi ha dubte que malgrat el dissortat fet, aquesta és la mena de mort que la Carme sempre havia anhelat.

Pocs dies després se celebrà a la cripta parroquial la missa en sufragi de la seva ànima, ja que el dia de l'enterrament no fou possible per ser diumenge.

Des d'aquestes planes, el nostre més sincer condol a tots els seus familiars. El Prat ha perdut un altre d'aquells personatges que han configurat la nostra petita història.

EXPOSICIO ITINERANT SOBRE LA SEXUALITAT AL NOSTRE POBLE

Per introduir l'exposició itinerant sobre la temàtica de la Sexualitat per a adolescents i adults, es van realitzar un seguit de reunions, dues a nivell de tota la població a l'institut Baldiri Guilera i al Centre social de Base a Sant Cosme, i d'altres a les escoles i centres de formació professional, per tal d'exposar el que es pretén amb aquesta exposició –realitzada durant la setmana compresa del dia 19 i 25 de novembre–, de mostrar, gràcies a dos futlletons que es repartiren a la mateixa, referents als temes de la sexualitat globalment i al dels anticonceptius existents, avui en dia, al mercat farmacèutic.

La proposta va sorgir del centre de planing local, en veure que l'assistència al mateix, d'adolescents sobretot, era nul.la, problema que es pretén solucionar mitjançant l'apropament del tema al poble amb la utilització d'aquestes exposicions itinerants.

Cal assenyalar que l'afluència a la primera d'aquestes dues jornades d'informació a l'exposició, no va assistir només que una persona, degut potser a la poca propaganda que es va donar de les mateixes, però fet que no es va repetir el dia 13, al centre social de Sant Cosme, on la assistència va ser nombrosa.

AUTO RECAMBIOS DELCO

Distribución y venta de recambios y accesorios para el automóvil

Avda Virgen de Montserrat, 101
Teléf. 370 15 11
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

Frankfurt 3 Granja PUERTAS

ahora:

Restaurante

- Las mejores CAVAS CATALANES
- Importación francés
- Whiskerya
- Reservas
- Heladería

Gallart i Monés, 14-16 - Teléf. 370 43 51
EL PRAT DE LLOBREGAT

Electrónica **ROHOL**

REPARACION RADIO, TV.-COLOR

Plaza Catalunya, 8 · Teléf. 379 07 45 · EL PRAT DE LLOBREGAT

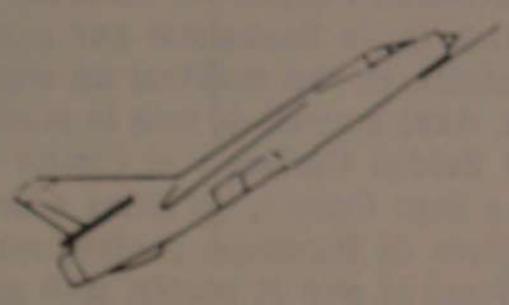

KITS DE MONTAJE

trens

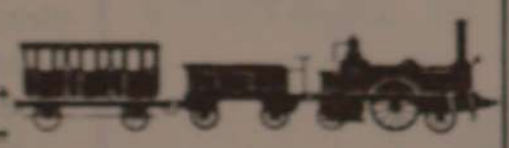

ACCESORIOS PARA TRENES ELECTRICOS Y MAQUETAS

- ROCO
- LIMA
- IBERTREN
- AURORA AFX
- SCALEXTRIC
- ARTESANIA ILUMA

Centre d'Estudis García Lorca

CURSOS DE MICROORDINADORS

LLENGUATGE BASIC

- 10 ALUMNES PER CLASSE
- CLASSES D'UNA HORA DIARIA
- NIVELLS DIFERENTS
- PRÀCTIQUES AMB MICROORDINADORS AL MATEIX CENTRE
- I TAMBÉ CURSOS ESPECIALS PER A ESTUDIANTS D'E. G. B.

INFORMACIÓ:

CARRER SANT BOI, 22-26 (EL PRAT)
(PROP DE CORREUS)
TEL. 370 04 53

¿A quién quieren engañar?

Están a punto de iniciarse unos nuevos Campeonatos Deportivos Escolares y de nuevo se prevee una masiva participación de escolares en los mismos. El Prat no puede ser una excepción del resto de las poblaciones del Baix y de nuevo se verá afectado por el auténtico "boom" del fútbol-sala; un deporte que puede que vaya bien para deportistas veteranos, pero que a nuestro entender es contraproducente para el escolar de 10 a 14 años. Lo es por diversos factores, pero sobre todo por uno esencial: se está desligando al niño del contacto con los campos de deportes, encasillándolo en unas pistas polideportivas que en la mayoría de casos no reúnen las condiciones adecuadas para practicar este deporte.

Somos los primeros en aplaudir a todos aquellos padres y enseñantes que se preocupan de que sus hijos y alumnos practiquen algún deporte y en este caso el fútbol-sala, pero queremos que también vean que con esto están facilitando las cosas a los responsables en el aspecto de construir nuevos campos de fútbol, donde los alumnos vuelvan a reencontrar el espacio libre y las reglas habituales. No hace mucho el concejal de Deportes Luis Mijoler discutía el hecho de que la A.D. Prat no usa más jugadores de la cantera. A eso se le puede responder que hoy por hoy, sólo el Terlenka y algunos clubs se ocupan de alevines, benjamines e infantiles y por desgracia no cuenta con la base escolar para nutrir a sus equipos inferiores. Sea por la razón que sea y además está muy clara, de los 8 a 14 años, ningún escolar pratense practica el fútbol-campo (además no está incluido). Y no es porque no quiera, sino y las cosas claras, es porque no puede y porque no tiene campos donde hacerlo. Tanto el campo de Fondo d'en Peixo, Sagnier, como Sant Cosme se usan los sábados para partidos de equipos de empresas y veteranos y eso no es lo que sucedía en tiempos del Sr. Mijoler e incluso de nuestro alcalde Luis Tejedor –por cierto un buen futbolista–. Ellos fueron más afortunados y si les refrescamos la memoria se acordarán de los poderosos equipos de La Seda, Papelera, Calasanz, Nacionales, Liceo Pratense. ¡Vaya si se acordarán!, como que ellos eran parte destacada de esos equipos. Pero los tiempos cambian y ahora nos encontramos que Luis Mijoler es el máximo impulsor del fútbol-sala en la población y además se han acelerado las pistas polideportivas de Sant Cosme, para que algunos de los casi cuarenta equipos que participan en el "Trofeo Ayuntamiento" puedan jugar sin problemas. Mientras, las pistas polideportivas de algunos centros escolares están sin elementos para practicar otros deportes. El nuevo equipo de hockey de la población entrena los días de diario en la plaza del Casal y juega los sábados a la una, porque lo demás está cubierto por horarios de fútbol-sala, salvo un par de horas en sábado y domingo en los que dos equipos de baloncesto usan el pabellón para sus encuentros de Liga oficial. Repetimos que somos los primeros en aplaudir la iniciativa de todos aquellos que se preocupan por la promoción del fútbol-sala, y sobre todo en equipos de personas mayores, pero de eso a forzar a los escolares a practicar el fútbol-sala media un abismo, pero como a los responsables del deporte, para ocultar sus propios errores les interesa que sea así, procuran fomentarlo. La verdad, no sabemos qué pensarán los padres y los educadores de todo esto, pero creemos que no deben dejarse tapar los ojos ante una realidad que perjudica más que nada a los propios escolares. Pero ya se sabe, con cualquier cosa se les tapa la boca. ¿Han preguntado por qué el fútbol-campo no es deporte en los Campeonatos Escolares?

Redacción Deportiva

Nuestro alcalde (el cuarto por arriba) también fue jugador... de fútbol-campo.

ESPORTS

Vuelve el hockey después de 20 años

El pasado 10 de noviembre podrá recordarse como una fecha histórica para el deporte pratense, ya que después de casi 20 años de ausencia, el hockey sobre patines volvió a nuestra población.

El nuevo equipo ha nacido bajo los auspicios de la Escola Municipal de patinaje y ha recibido el apoyo de la Federación Catalana, que ha colaborado con una importante dotación de equipamiento deportivo para el novel equipo. Formado por chicos de 13 a 15 años, es decir, categoría cadete, compite en el Consell Escolar de Barcelona, ya que en el Baix Llobregat no se incluye esta especialidad en el Consell Comarcal. Un equipo con futuro a tres años vista y que con su formación ha demostrado que en la población hay hombres de gran valía técnica y organizativa.

La plantilla está formada por:

Porteros: Albert Elías Nin y Miguel Castañé Martínez; Defensas: Manuel Periáñez Medina, Juan Bergantiños Fernández y Xavier Elías Nin. Delanteros: David Griñó Barros, Juan Broc Travé, Aurelio Cabanillas Rodríguez, Manuel Antúnez Barba y Ricardo Díaz Heere.

Preparador: Alberto López Mimo, exjugador (portero en el Voltregá).

Delegado: Juan Broc Rodríguez.

El equipo está encuadrado en un grupo formado por los poderosos y experimentados equipos barceloneses de Clot, Santo Angel y Casp. Su trayectoria deportiva, por aquello de pagar la novatada se salda con dos derrotas; ante el Clot en Barcleona (10-1) y frente al Casp en el debut en la población (16-0). El resultado es lo de menos, ya que el equipo precisa de un campo donde poder entrenar en condiciones y sobre todo apoyo de quien corresponda.

El nuevo equipo del hockey/Prat. Después de 20 años se ha recogido de nuevo la antorcha.

NORMAS PARA LA II LIGA ESCOLAR DE PATINAJE

Art. 1. Inscripción.– Podrán inscribirse todos los niños escolarizados en El Prat, a través de sus respectivos colegios, o por medio de entidades o sociedades que se responsabilicen de su participación en la presente liga.

Tanto el plazo de inscripción, como los requisitos indispensables para la participación en la misma, serán dictados en su momento por el Excmo. Ayuntamiento, como único patrocinador de los Juegos Escolares de El Prat, en los cuales se incluye esta Liga Escolar de Patinaje.

Art. 2. Calendario de Pruebas.– Las pruebas se realizarán en número de ocho, en las fechas y lugares que a continuación se relacionan:

1a. 8 de diciembre: C/. Missé Casamada
2a. 19 de enero: Avda. del Remolar
3a. 2 de Febrero: Plaza Blanes
4a. 16 de febrero:
5a. 2 de marzo: c/. Apeles Mestres
6a. 16 de Marzo: c/. Missé Casamada
7a. 30 de marzo: Avda. Remolar
8a. 13 Abril: Plaza Blanes.

Dichas pruebas darán comienzo a las 10 horas de la mañana los días que se indican.

Art. 3. Categorías.– La presnte Liga constará de 14 categorías, siete masculinas y siete femeninas, distribuidos por edades de la forma siguiente:

Mini-Mini: Nacidos desde el 1-1-79 al 31-12-80; Mini: del 1-1-77 al 31-12-78; Benjamín: del 1-1-75 al 31-12-76; Alevín: del 1-1-73 al 31-12-74; Infantil: del 1-1-71 al 31-12-72; Cadetes: del 1-1-69 al 31-12-70 Juvenil: del 1-1-67 al 31-12-68.

En aquellas categorías que se consideren de escasa participación, serán incluidas en categoría inmediatamente superior, inferior o en prueba mixta, puntuando dentro de su categoría correspondiente a todos los efectos.

Art. 4.– Pruebas: Se realizará en cada jornada una prueba por categoría, y la distancia a recorrer la determinará en su momento la organización.

Se realizarán pruebas de clasificación en aquellas categorías en el que la participación se considere excesiva para realizar una sola prueba.

Art. 5.– Puntuación: En cada jornada puntuarán los 3 primeros clasificados de cada categoría, de la siguiente forma: 5 puntos al primero, 4 al segundo, 3 al tercero y dos puntos a todos los participantes, desde el cuarto hasta el último clasificado. La clasificación general se determinará por la acumulación de puntos durante las ocho jornadas.

Puntuación por equipos: Puntuarán en cada equipo los 8 mejores clasificados en la puntuación general de la Liga.

La suma de los puntos de los 8 clasificados, obtenida en clasificación general determinará la puntuación de cada equipo, quedando ganador el que más puntos tenga.

Empates: En caso de empatea puntos, en la clasificación general-individual, entre dos o más participantes, se determinará el orden de clasificación, atendiendo a los puestos de llegada; es decir el que más primeros puestos haya obtenido será el primer clasificado.

En caso de empate en la clasificación general por equipos, se sumará a cada equipo el noveno mejor clasificado, de persistir el empate el décimo y así sucesivamente hasta deshacer el empate.

Art. 6.– Desclasificación y Descalificación: Todo participante que durante la competición se comporte antirreglamentariamente, perjudicando a sus oponentes intencionada o dificultando la buena marcha de la prueba, será desclasificado en esa jornada, sumando 0 puntos en esa prueba. En los casos de reincidencia, agresividad manifiesta o daños físicos, quedará descalificado no pudiendo participar en ninguna otra jornada, y perdiendo todos los puntos obtenidos.

Todo inscrito que participe en menos de cuatro pruebas no entrará en la clasificación general, perdiendo todos los derechos a que hubiere lugar en la entrega de premios, salvo en los casos de prohibición médica por enfermedad o impedimento físico.

Art. 7.– Para todo lo no expuesto regirán las normas establecidas en el reglamento de la F.C.P.

ESPORTS

Peña "El Llanto" ejemplo a seguir

Siempre me he alegrado de las cosas buenas que giran alrededor del deporte y sobre todo cuando esas cosas se hacen por el simple espíritu de amor y pasión a unos colores, lo que algunas veces para algunos suena más a fanatismo e incultura que afición estrictamente deportiva.

Alrededor de un equipo, sea del deporte que sea, siempre giran los directivos, aficionados, entendidos y algún que otro aprovechado –que siempre los hay–, pero en esta ocasión hay que hablar de un grupo de hombres, que literalmente "pasan" de todo esto. Un grupo que empezó siendo poco numeroso y que hoy por hoy se ha convertido en ejemplo para todas las aficiones de la III División. Un grupo que empezó en el oscuro pozo de la II Regional y que jornada tras jornada, año tras año ha empujado, apoyado y en más de una ocasión, se ha partido la cara por defender unos colores, con igual o más fervor que los que estaban dentro del campo.

En una ocasión, el corresponsal de un "prestigioso" diario deportivo barcelonés, les tildó de "borrachos subnormales" en las páginas del mismo. La reacción no se hizo esperar y aquello acabó con disculpas en esas mismas páginas y apoyo total de los diferentes medios de comunicación barceloneses. La razón fue sencilla: aquellos hombres llegaban donde la directiva no podía por razones económicas, organizando actos de apoyo al equipo cuando era preciso y sobre todo dieron a la A.D. Prat un prestigio de gran afición en todos los campos de Catalunya. Una hermosa lección que no puede ni debe olvidarse, ya que al parecer al principio de esta temporada algunos lo olvidaron, pero sabemos que todo volvió a su lugar.

El hecho de que estén en estas líneas –y no es la primera vez– se debe a que ahora incluso oficialmente los equipos que visita la A.D. Prat en sus desplazamientos reconocen este ejemplar e incansable apoyo. Se pierda o se gane los "bombos" siguen sonando y las palmas sacan chispas. Así lo ha reconocido la junta directiva del Granollers que envió una carta de felicitación a la Peña "El Llanto"; también en el encuentro de Horta, varios periódicos barceloneses destacaban el ánimo incansable de la Peña y ya no citamos más. Pienso que lo del Granollers es un ejemplo que a todos nos debe enorgullecer como pratenses y sobre todo prestar nuestro apoyo a hombres que con su entusiasmo y afición pasan de ser simples seguidores a un jugador más en el campo, tanto propio como ajeno, aunque no metan goles, que tampoco es su trabajo.

A un grupo de hombres, así lo de menos son sus nombres y por eso este artículo es para todos, se llamen como se llamen.

¡Animo y que dure!

J. Margalef

La Peña "El Llanto", cinco años con la A.D. Prat.

A.D. PRAT, 6 - C.D. SAFI, 1

Prat: Escudero (Galdeano, 36 m.) (López, (72m.); Pastor (Juanito, 45m.), Soto, Damont, Ino (Valero, 45m.); Rubio (Blanco, 45m.), Sanz (Martínez, 45 m.) (Ballesteros, 50m.), Ballesteros (Bartolo, 45m.); Lozano (Boneu, 45m.), Chipi y Ramón (Gregorio, 26m.).

Safi: Cabello (Pérez, 82m); Ramírez (Collado, 45m.), Abós (Campos, 45m.), Peláez, Manolín (Chule, 74m.); Banana (Rafa, 70m.), Amanco (Luis María, 60m.), Seldas, Primi, Casanovas (Castellanos, 45m.) y Marcos (Gómez, 45m.).

Arbitro: Sr. Gómez. No tuvo problemas. No mostró tarjetas.

Goles: 1-0 Chipi (2m.); 1-1, Primi (15m) 2-1, Ballesteros (31m.); 3-1 Chipi (71m.); 4-1, Boneu (80m.); 5-1, Chipi (81m.) y 6-1 Bartolo (84m.).

Buen encuentro el que disputaron el Prat y la Safi el primer día de noviembre y en el que el poco público que acudió se divirtió, ya que a pesar de que fue un entrenamiento para ambos equipos, se pudieron ver buenas jugadas y sobre todo siete goles, de los cuales cabe destacar el primero de Chipi al lanzar una falta, el de la Safi en una jugada muy bonita que terminó con un precioso cabezazo de Primi y por último el de Bartolo, que remató muy espectacularmente de cabeza un centro de Valero. También cabe destacar en el Prat el buen partido de los jóvenes Ino y Sanz, que a pesar de su juventud ya piden paso en el primer equipo.

SIRVENT DEBUTO EN LIGA NACIONAL

Otro de los muchos jugadores residentes en nuestra población que juegan fuera de ella desde hace casi dos años es Juan Carlos Sirvent Martín, un chaval de 16 años que juega en el Barcelona At. Juvenil, equipo preparado por Ursicino López y que disputa la Liga Nacional Juvenil en su grupo catalán, el tercero.

Sirvent, que procede del Terlenka, donde llegó a disputar un Campeonato de Cataluña para alevines, debutó en el equipo en la quinta jornada frente al Lliçà de Munt, al que el cuadro barcelonista derrotó por 6-1. Juan Carlos sustituyó a su compañero Hidalgo en el minuto 76, por lo que poco pudo jugar ya que el partido estaba visto para sentencia, pero lo importante es que su entrenador cuenta con él.

Manolo Gol

PRUEBE SUERTE

Q QUINIELA HIPICA LA HERRADURA DE PLATA H

S. Cosme, 56

Tlf. 379 51 48

EL PRAT DE LLOBREGAT

JUNTO FARMACIA

Sábados de 9 a 19 horas

Angel Rodríguez

JARDINERIA

Ahora es el momento de podar sus árboles y arbustos

Llame al teléfono n.º 370 24 62

Plaza Ramón Roigé, 4, 4.º, 2.ª EL PRAT

ELECTRODOMESTICOS - IMAGEN Y SONIDO - DISCOS - MENAGE - VIDEO CLUB - ELECTRODOMESTICOS - IMAGEN Y SO
ARTICULOS REGALO - LAMPARAS - LISTAS DE BODA - RELOJERIA - ARTICULOS DE REGALO - LAMPARAS - LISTAS D
NUEVA SECCION BISUTERIA - NUEVA SECCION BISUTERIA - NUEVA SECCION BISUTERIA - NUEVA SECCION BISUTERI

HEGAR RADIO

HIJOS DE E. GARCIA

Avda. Virgen de Montserrat, 115, bajos - Teléfono 379 08 50 - EL PRAT DE LLOBREGAT

ESTABLECIMIENTO RENOVADO - ESTABLIMENT RENOVAT - ESTABLECIMIENTO RENOVADO - ESTABLIMENT RENOVAT
CIMIENTO RENOVADO - ESTABLIMENT RENOVAT - ESTABLECIMIENTO RENOVADO - ESTABLIMENT RENOVAT - ESTABL
RENOVAT - ESTABLECIMIENTO RENOVADO - ESTABLIMENT RENOVAT - ESTABLECIMIENTO RENOVADO - ESTABLIMENT

Escándalo en el Fondo d'en Peixo

La despedida fue sonada.

Ni los más viejos de la población pratense habían visto semejante arbitraje en un partido de fútbol. Todos estaban sorprendidos con las decisiones del Sr. Liñán Serra, que al parecer no es el primer altercado que arma, sino que cada actuación suya termina de igual manera. Un colegiado como este no debe arbitrar partidos.

A.D. Prat: López; Juanito, Paco Martínez (Damont, 22'), Valero; Bartolo, Soto, Blanco; Chipi (Ino, 59'), Boneu y Gregorio.

Sant Andreu: Mendoza, López Torres, Tomás, Granados, Toni; Juan Carlos (Gori, 67'), Pedro, Castells, Rafa, Dua (Pi, 33') y José.

Arbitro: Liñán Serra. No se le puede dar un calificativo, porque todavía no se ha inventado una palabra para definirlo. Mostró tarjetas amarillas a Martínez (6'), Dua (8'), Paco (13'), Gregorio (15'), de nuevo a Paco (24') que vio la roja, Bartolo (35'), Sevilla, masajista pratense (41'), Damont (43'), Rafa (44'), Toni (45'), otra para Damont (56') que también fue expulsado, Mendoza (69'), Castells (73') y López (77').

Goles: 1-0. Extraordinaria jugada personal de Blanco que culmina con un disparo a una escuadra de la puerta de Mendoza (10') 1-1. El pequeño José recoge la pelota y dispara muy colocado desde fuera del área (39'); 1-2. Ataque andresense y en última instancia el esférico llega a Gori, quien de cabeza la empuja a la red (88').

El Prat salió dispuesto a derrotar a todo un Sant Andreu, pero se encontró con un árbitro dispuesto a ponerle las cosas difíciles. A pesar de todo se adelantó en el marcador, pero con la expulsión de Paco y la lesión de Martínez el bajón fue notable, y para colmo el primer penalty en contra, que por fortuna detuvo magistralmente López. Tras el descanso y con la expulsión de Damont, los pratenses tuvieron que conformarse con defender a capa y espada el empate y de vez en cuando lanzar algún contragolpe que pudiera sorprender a la defensa rojigualda. Uno de los hombres más destacados de El Prat, aparte del portero López, fue Blanco, un hombre que tanto atacaba como defendía y que luchaba con pundonor para que los visitantes no lograran marcar, cosa que no sucedió. Cabe destacar el debut del joven Ino, y que el Prat jugó con dos bajas, Lozano y Rubio.

Manolo Gol

ASI VIO BLANCO EL PARTIDO

Una vez finalizado el partido el colegiado debió permanecer en los vestuarios durante una hora y media y tuvo que salir custodiado por las fuerzas del orden público cuando un centenar de aficionados todavía estaban esperando. Los jugadores ya habían salido y haciendo sus comentarios. Blanco, uno de los hombres que llevan más temporadas en el equipo, decía:

–Yo creo que era un partido para no tener problema ninguno y el árbitro ha querido ser el protagonista. Expulsó a Paco de aquella manera y ha pitado un penalty en contra muy raro, que no era ni mano ni nada. No sé si él veía cosas raras. Es un hombre ya mayor y está perdiendo facultades, por lo que yo creo que tendrían que retirarlo.

–Blanco, a pesar del pésimo arbitraje, vosotros lo habéis intentado todo, ¿verdad?

–Sí. Nosotros luchamos contra todo, contra el árbitro y contra el adversario, pero en inferioridad numérica era muy difícil.

–El público estaba muy excitado. ¿Qué puede suponer esto?

–Bueno, yo soy de los que le digo al público que estén tranquilos, porque es mejor perder dos puntos que no que nos cierren el campo, pero claro también comprendo que en un momento así hay que tener los nervios de hierro para poder aguantar.

–Blanco, aparte de este partido, ¿cómo va el equipo en lo poco que llevamos de temporada?

–Yo creo que el equipo ha cogido ahora un buen conjunto. Luchando podemos hacer algo y aparte de este partido que ya hay que olvidar, lo estamos haciendo bien.

El capitán pratense Gregorio fue el primero en proteger al trencilla.

ESPORTS

El Terlenka, imparable

En el momento de escribir estas líneas, el C.B. Terlenka de Joan Pujol es líder del grupo E del Campeonato de Catalunya de Tercera Categoría y además de vencer el juego "sedero" convence. Una derrota en sólo seis jornadas y por la mínima en el feudo de otro de los favoritos, el poderoso Vilanova (47-48) en la primera jornada. A partir de ahí, todo han sido triunfos. En la segunda jornada se vencía en el pabellón Sagnier al Bosco Barcelona (62-51). En la tercera y de nuevo en pista propia, se vencía al Sant Just –otro de los favoritos– (57-50). En la siguiente, el Llor era vencido en su pista y además con amplitud (49-75). A continuación el Begues también era derrotado en El Prat (63-45), y quizás el mejor partido fuera de casa se produjo el pasado día 11, en el que el Esplugues era derrotado en su pista por un rotundo 50-75.

Después de esta sexta jornada, el liderato está compartido por Terlenka, Vilanova y Grup Barna B y tal como vanlas cosas se prevee una dura lucha en cabeza entre estos equipos junto al Bosco Barcelona y Sant Just, debiéndose prestar mucha atención a los barceloneses del Grup Barna, ya que su potencial ofensivo es temible, sobre todo en su terreno en el que han pasado en dos ocasiones de los cien puntos.

Sea como sea, Pujol está forjando uno de los equipos más poderosos de la categoría. Su disciplinada defensa y poderío reboteador son quizás las mejores armas de un equipo que en esta temporada puede aspirar a todo.

El C.B. Terlenka, líder de la 3a. Catalana, dispuesto a lograr el ascenso.

Fútbol

El C. F. Urgel, un modesto en alza

El C.F. Urgel fue fundado en el año 1981 presidiendo en aquel entonces la directiva el actual presidente Angel Ramos. El club, cuya sede social está enclavada momentáneamente en el Bar Chariol, en la Avenida Gallart Monés, fue creado por una piña de amigos, en plan de diversión, pero viendo los resultados obtenidos campaña tras campaña, la nueva junta directiva está llevando paulatinamente un plan de reestructuración a corto plazo, de la plantilla y cuerpo técnico, con vistas a la próxima temporada. Los objetivos a conseguir por el club son:

– Cambiar de Federación, ya que la actual, la de Empresas no es para un club que pretende algo más que jugar. La próxima temporada militará en la Federación Catalana.

– Fortalecer la economía del club, con la captación de socios y otras fuentes de ingresos, como propaganda, rifas, etc.

– Por último, la mayor ambición de la junta es dejar en unplazo máximo de 3 años al equipo en Segunda Regional.

El último partido disputado, ante el San Andrés Prat, el pasado día 3 dejó bien demostrada la categoría del C.F. Urgel, que desde luego merece otra categoría, ya que esta se le está haciendo pequeña. El público que presenció el encuentro salió completamente satisfecho, tanto por el resultado, como por la entrega y derroche físico que ambos equipos demostraron sobre el terreno de juego. El primer tiempo fue de dominio absoluto del C.F. Urgel y fruto de ello llegaron los dos goles de Carlos y Fernando. En la reanudación la calidad fue menor, debido a que el resultado era claro y por ello en este período no hubo más goles. En definitiva, que a este C.F. Urgel, le viene pequeña la categoría en que milita.

Manolo Gol

F. C. S. Casas, nuevo equipo de fútbol sala

Unos entusiastas muchachos, amigos y aficionados al deporte crearon el F.C.S. Casas, bajo el patrocinio de este conocido restaurante local. La meta propuesta es seguir, continuar sin desfallecer, con la intención de federarse en un futuro próximo. De momento juegan contra equipos locales que al igual que ellos lo hacen por pura diversión y entretenimiento, como el jugado el sábado día 10 de noviembre contra la Agrupació Escola Anton Vilà. Un partido flojo, en el cual ninguno de los dos equipos hizo maravillas. En contra tuvieron el mal estado del terreno –alquilaron el que se halla en la playa– y la ausencia de dos de los titulares del Casas, equipo que no jugó como se esperaba. El Anton Vilà, por contra, realizó un juego con inteligencia, el cual no supieron superar los defensas contrario, ganando al Casas por una diferencia de cuatro goles.

El resultado final fue de Casas 4, Anton Vilà, 8.

EXTINTORES
INDUSTRIALES Y DOMESTICOS
para información sin compromiso lláme al
Teléfono 379 02 31
HERMA Casanovas, 3

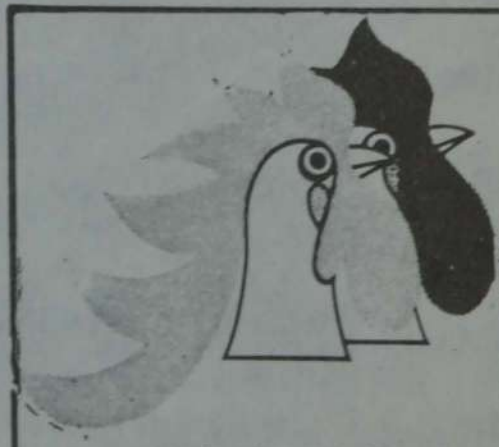

COMIDAS
TAPAS
BOCADILLOS
BAR-RESTAURANTE
LOS GALLOS
Polígono La Granja. Tienda 4 · Tel. 379 59 40 · Cra. Aviación · EL PRAT

Campeón Grupo XIII - Campeonato Catalunya de Aficionados, Temporada 83-84. Es su quinta temporada.

U.D. CELLER – TERCERA REGIONAL GRUPO XI – TEMPORADA 84-85

Jugadores	Edad	Lug. Nac.	Temp. en el club cont. la actual	Puesto
José Solvas	23	Barcelona	2	Port.
Fernando Reliegos	26	Barcelona	4	Port.
Manuel Trigo	28	Córdoba	4	Def.
Fco. J. Valderrama	23	Melilla	5	Def.
Juan V. Flo	23	Barcelona	2	Def.
Fernando Sánchez	25	Barcelona	5	Def.
Assad Mohamed Temsaman	33	Marruecos	3	Def.
Marcos Martín	18	Barcelona	1	Def.
Julián Ballesteros	23	Cuenca	1	Def.
José del Río	24	Barcelona	3	Medio
J. Pedro Muñoz	24	Granada	2	Medio
Diego Arenas	22	Córdoba	4	Medio
Jorge Blázquez	20	Barcelona	2	Medio
Fco. J. Hurtado	22	Barcelona	4	Medio
Gonzalo Lara	28	Córdoba	1	Medio
Manuel Lara	28	Córdoba	1	Medio
Pedro Muñoz	21	Granada	3	Medio
Félix Rodríguez	27	Cáceres	1	Medio
Jorge Larrubia	21	Barcelona	3	Del.
Enrique Escamilla	22	Melilla	4	Del.
Angel Macías	25	Cáceres	2	Del.

Entrenador: José Escamilla García — 4 temporadas

Resultados obtenidos hasta la jornada 6:

Primera Jornada:	U.D. Celler 5 - S. Climent 3
Segunda Jornada:	Cervelló 3 - U.D. Celler 6
Tercera Jornada:	U.D. Celler 1 - A. Padró 3
Cuarta Jornada:	A. Riera 3 - U.D. Celler 2
Quinta Jornada:	U.D. Celler 2 - A. Gavá 2
Sexta Jornada (14-10-84):	P. Málaga 1 - U.D. Celler 1

	J	G	E	P	GF	GC	Pt.	+–
U.D. CELLER	6	2	2	2	17	15	6	0

Corners

DOBLADO DEBUTO EN TERCERA

Por fin el técnico del Europa, Martínez Bonachera, se decidió a hacer jugar un partido oficial al pratense Javier Doblado, aunque fuera por las dos bajas que tenía el equipo en la defensa. Doblado hasta esta jornada, la séptima, tan sólo había estado en el banquillo en algunos partidos, como por ejemplo el que el cuadro escapulado disputó en el Campo Municipal de nuestra localidad, pero anteriormente, en los partidos de pretemporada ya había demostrado sus dotes al técnico en varios partidos amistosos. Su debut fue en el Trofeo de Históricos ante el Sants (2-2) en el que sustituyó a su compañero Samblás I. A continuación disputó dos partidos completos en este mismo Trofeo, ante el Iberia (victoria por 1-0) y Júpiter (2-2). En semifinales ante el Martinenc (0-0) salió por su compañero Ventura y el partido para el tercer y cuarto puestos lo disputó en su integridad perdiendo ante el S. Andreu (3-2). Antes de comenzar la liga jugó los 90 minutos contra El Prat (3-2) en la calle Cerdeña y contra la Fliselina (2-2) y 45 minutos ante el Bigues (2-0) en el Trofeo de Canovelles. Por último disputó otro amistoso frente al Serraní y pese a jugar tan sólo la segunda parte su equipo ganó por 9-1. Al final Martínez Bonachera lo alineó de titular y durante los 90 minutos frente al Olot en partido de Liga. Doblado cumplió a la perfección su cometido y su equipo ganó por 2-0. Esperemos que el "mister" siga contando con él.

NINGUN JUGADOR DE LA A. D. PRAT ES HIJO DE EL PRAT

De los veinte hombres que componen la plantilla de la A.D. Prat, no hay ni uno solo que haya nacido en nuestra localidad. Este es un dato curioso, ya que es una cosa que nadie podría imaginarse, que de toda la plantilla ninguno sea hijo del pueblo. La ciudad que ha dado la luz a más jugadores es Barcelona, ya que 9 de ellos nacieron allí. A continuación predominan los andaluces, que son 7 y el resto son 2 de la provincia de Barcelona, 1 de Vascongadas y el último de Castilla.

El más veterano del equipo es el capitán Gregorio, que en abril cumplió los 33 años. A continuación está Paco con 32 y Rubio con 30. Por lo que respecta a los más jóvenes, éstos son los que habitualmente salen como Sub-20, que son Ino, que en abril cumplió 18 años y Soto, que cumplirá 19 en diciembre. A continuación Martínez y Sanz con 19 años y el meta López con 20. La plantilla suma un total de 495 años, lo que supone un promedio de 24,75.

Manolo Gol

CLINICA DENTAL

Dr. Teófilo Deza

Horarios: de lunes a viernes de 9,30 a 12 h.
todas las tardes excepto sábados de 15,30 a 20 horas

Flaquer, 9, 1.º — Teléf. 379 10 50

EL PRAT DE LLOBREGAT

metalco s.a

ALMACENISTA DE HIERROS Y FERRETERIA INDUSTRIAL

Ronda Ponent, s/n.
(frente Terlenka)
Teléfono 379 65 51*
EL PRAT DE LLOBREGAT

HORARIO DE VENTAS:
8,30 a 19 h. ininterrumpido

Droguería y Perfumería

PINTURA Y LIMPIEZA

tarridas

EL PRAT DE LLOBREGAT

Ramón Llull, 4 y 6
Teléfono 370 91 01

Coronel Sanfeliu, 9 y 11
Teléfono 379 14 84

San Joaquín, 76
Teléfono 379 01 84

SERVICIO OFICIAL

PEUGEOT-TALBOT

EXPOSICION, VENTAS y RECAMBIOS ORIGINALES
Avda. Montserrat, 216
Teléfono 370 44 01

TALLERES
c/. Gavá, 21
Teléfono 379 57 39

TALLERES EL PILAR

EL PRAT DE LLOBREGAT

ACADEMIA DE CORTE Y CONFECCION

SISTEMA MARTI

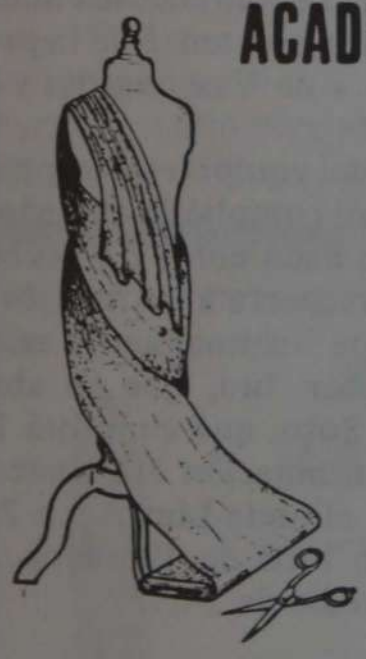

- Aprenda a hacer su ropa y vista a la moda ahorrando tiempo y dinero
- Clases de lunes a jueves
- Entrega de Títulos y Diplomas
- Se corta y prueba a particulares

Joan Maragall, 15 B - Teléfs. 370 01 73 - 379 37 05 - EL PRAT

Delta EL PRAT DE LLOBREGAT

El periòdic d'El Prat

Jordi Pujol i els olímpics minusvàlids

El passat dia 13, el President de la Generalitat, Honorable Sr. Jordi Pujol, va rebre al saló Torres-Garcia del Palau de la Generalitat els esportistes minusvàlids que varen representar Espanya i concretament els catalans als Jocs Olímpics per Disminuïts Físics que varen celebrar-se a la ciutat de Nassau (Nueva York) l'estiu passat.

La gestió de l'oficina de Premsa de la Generalitat, per desig personal del President, va estar aquest cop realment formidable. Tots els mitjans de comunicació barcelonins, tant de premsa escrita com emissores de ràdio i les dues televisions del Principat varen ser-hi presents. Es pot aprofitar aquest fet per dir, i sobretot en el cas nostre, que sempre hem estat al costat de l'esport minusvàlid i mai no ens ha fet falta la convocatòria quasi personal del President per donar una informació adient i actual d'aquests esportistes, fet que va ressaltar el mateix Sr. Pujol; però també crec que és bo començar per quelcom i cal la col.laboració personal d'ell, benvinguda sigui.

L'acte va ésser senzill, però realment es pot dir que ple de contingut i tant els parlaments del President de la Generalitat com el de la Federació Catalana d'Esport Minusvàlid, Sr. Palau, van ser breus però molt concrets. El President es va referir al mèrit que les medalles assolides pels nadadors catalans tenen per ells mateixos i per tots els esportistes. Ben cert que sempre es parla de la mateixa gent, però el President, referint-se a l'èxit d'aquests esportistes va comentar: "...perquè el vostre esforç és per a tots nosaltres un missatge de coratge i que ens fa recordar que hem de creure en nosaltres mateixos, perquè la lliçó que ens heu donat només la poden donar uns veritables mestres d'energia".

LA SUPRESSIO DE LES BARRERES ARQUITECTONIQUES, UN FET

Potser que la part tècnica de l'acte va estar al parlament del President de la Federació Catalana de l'Esport Minusvàlid, Sr. Joan Palau, que va agrair l'esforç personal del President a la convocatòria dels mitjans informatius i tot seguit va entrar en una important sèrie de consideracions, que varen aportar llum sobre diversos aspectes d'aquests esportistes. Primerament va agrair al Director General de l'Esport, Sr. Vilaseca –present també a l'acte– el treball del seu departament que ha assolit la supressió de barreres arquitectòniques a totes les noves instal.lacions construïdes pel seu departament. Tot seguit va explicar que d'una subvenció de 250.000 pessetes l'any s'ha passat a 7.000.000 i en part ha estat un suprem esforç de la Generalitat, cosa que fa concebre grans esperances de futur a la Federació Catalana, que està molt orgullosa d'aquests nadadors i atletes presents a l'acte, però també de tots aquells que baix el suport de l'esport estan demostrant que són absolutament capaços d'integrar-se a una societat que imposa dures condicions als minusvàlids.

El President de la Generalitat va donar la cloenda a l'acte amb unes paraules d'ànim i continuïtat a la tasca de la Federació i dels esportistes presents i va recordar que: "Es un gran goig el veure el vostre esforç i el vostre èxit, però sempre penso en la mevarellosa lliçó que tots els minusvàlids –que haurien de ser avui tots aquí– van donar als passats Campionats de Catalunya al Prat, on nois i noies amb elevats graus de minusvalia s'esforçaven per fer-ho el millor que podien; de demostrar que s'ha de comptar amb ells, i això va ésser quelcom que és molt difícil d'oblidar".

J. Margalef

C.D. FYS EL PRAT

JOAN C. CASTAÑE, 21 años, Clase 4.
200 m. estilos: Medalla de oro 2'56"83; 4x50m. libres: medalla de oro 2'08"11 Equi. Español; 100m. braza: medalla de plata 1'41"63.

C.S. RAFAEL

TERESA GARCIA, 19 años, Clase 4.
4x50m. estilos: medalla de oro 2'47"01. Equipo español.

C.D.M. INSTITUTO GUTTMANN

ANNA Ma. PEIRO, 22 años, Clase 4.
100m. espalda: medalla de oro 1'30"50; 100 m. mariposa: med. oro 1.42"39; 200m. estilos: med. oro 3'19"53; 4x50m. estilos: med. oro 2'47"01 Equipo español; 4x50m. libres: med. oro 2.)8"11 equipo español; 100m. libres: medalla de bronce 1'17"83; 100m. braza: medalla de bronce 2'00"50.

C.D.M. BETULO

LAURA TRAMUNS, 14 años, Clase 5.
4 x 50 m. estilos: medalla de oro 2'47"01 equipo español; 100m. braza: medalla de bronce 1'46"78.

FRANCISCO FLORES, 23 años, Clase 3:
50 m. braza: medalla de oro 46"50; 50m. libres: medalla de oro 35"52; 50m. espalda: medalla de plata 42"89.

JORGE GOTZENS, 21 años, Clase 5:
4 x 50 m. libres: medalla de oro 2'08"11 equipo español; 100m. espalda: medalla de bronce 1'18"11.

C.D. BRAILLE

MIGUEL ANGEL PARRA, 17 años, invidente parcial. Clasificado en buenos lugares.

JAIME ANDRES, 17 años, invidente total. Clasificado en buenos lugares.

260 ALUMNOS DE LA ESCOLA DE EL PRAT CON EL BARÇA

El pasado 3 de noviembre, 260 alumnos de la Escola Municipal de baloncesto, asistieron al encuentro de baloncesto entre el Club de Fútbol Barcelona y Forum Filatélico de Valladolid, correspondiente a la Liga Nacional de Primera División que se disputó en Palau Blaugrana.

Esta visita, una de las que durante los cuatro años de existencia de la entidad pratense se han ido realizando, marcó un hito histórico dentro de las actividades de promoción del F.C. Barcelona, ya que por vez primera, se permitía el acceso a un encuentro a un grupo superior de 50 personas. Los contactos del relaciones públicas de la E.M. B. Domingo García Vela, mantenidos ante el relaciones públicas del F.C. Barcelona, Ricard Maixenchs, que año tras año ha prestado su apoyo a este tipo de actividad, y el representante de las secciones blaugranas e instalaciones Sr. Miquel Rivero, hicieron posible que tal número de alumnos presenciaran a pie de pista el que quizás fuera el partido de la jornada en la división de honor y que en la población fue todo un acontecimiento y un buen principio para la IV Promoción de la Escola, que cuenta este año con más de 300 alumnos y un equipo técnico de enseñanza y competición con 90 miembros, todo un record en este tipo de actividad, y que convierten a la entidad en una de las más poderosas de Catalunya, y que está subvencionada al cien por cien por el Ayuntamiento. La misma junto las de Cornellà, L'Hospitalet, Centre Católic, Olesa, Sant Boi –la más reciente– etc., están llevando al Baix Llobregat el techo máximo en este deporte, sobre todo en categorías inferiores, donde aún no ha llegado la fiebre de los millones en plantillas.

J. Margalef

JUDO-NIPPON-PRAT

柔道日本

JUDO Y JIU-JITSU
KUNG-FU CROP
DEF. PERSONAL SAMURAI
GIMNASIA
SAUNA FILANDESA
SALA DE PESAS
SALA DE SQUASH

CLASES: Para ambos sexos
Infantiles y adultos

Castilla, 52-54 - Tel. 370 58 52
EL PRAT DE LLOBREGAT

INFORMACION DE 5 A 9

munat
SEGUROS GENERALES

- AUTOMOVILES (Obligatorio, Todo riesgo, Terceros, Ocupantes)
- INCENDIO • ROBO
- ACCIDENTES INDIVIDUALES
- RESPONSABILIDAD CIVIL GENERAL
- COMBINADOS DE HOGAR

Plaza Cataluña, 25-26 - Teléfs. 379 41 45 - 379 38 96 - EL PRAT

SSAW, S.A.
SERVICIO OFICIAL SEAT Audi VW

SSAW, S.A. SE LO OFRECE SIN NECESIDAD DE DESPLAZARSE

EXPOSICION Y VENTAS: Avda. Montserrat, 212 - Tel. 370 44 01
SERVICIO POST-VENTA: Calle Urgel, 18 - Teléf. 379 48 96
RECAMBIOS ORIGINALES: Av. Montserrat, 101 - Tel. 370 15 11

Calzados SANTOS

Jaime Casanovas, 135 - Barcelona, 19-23 - Avda. Virgen de Montserrat - EL PRAT
(Esquina Castilla) (Esquina Gallart Monés)

Avgda. 11 de Setembre, 31 - SANT BOI

ESPORTS

Ciclisme

Vilamajó fichó por Orbea

El que fuera corredor de la A.C. Prat hace unos años, y que luego corrió para el Teka y Reynols, Jaume Vilamajó, llegó a un acuerdo con el equipo guipuzcoano Orbea para correr durante la próxima temporada con sus colores. Al parecer la marcha de su compañero del Reynolds, Pedro Delgado ha influido en el cambio de equipo del ex-pratense, que también contará a su lado con otro hombre conocido para él, Ricardo Zúñiga, compañero suyo también en el Reynolds.

Así pues se ha roto el tandem Prieto-Vilamajó, pareja que ha caminado siempre junta desde su salida de la A.C. Prat, ya que cuando ambos militaban en el Kelme y surgieron los problemas con su director deportivo Rafa Carrasco decidieron irse juntos al Reynolds donde José Miguel Echevarri los ha mantenido hasta esta temporada en que Vilamajó se va del equipo. Jaume correrá ahora junto a Cabestany, Jokin Múgica, Felipe Yáñez, Del Ramo, Murga, Otín Ibáñez, Bonomelli, Lekuona, Domínguez, Urien, Ridaura, Sanchís y con sus compañeros de Reynolds Perico Delgado y Ricardo Zúñiga.

Manolo Gol

Marcha

Manuel Alcalde, vencedor de la Pujada al Castell de Montjuic-84

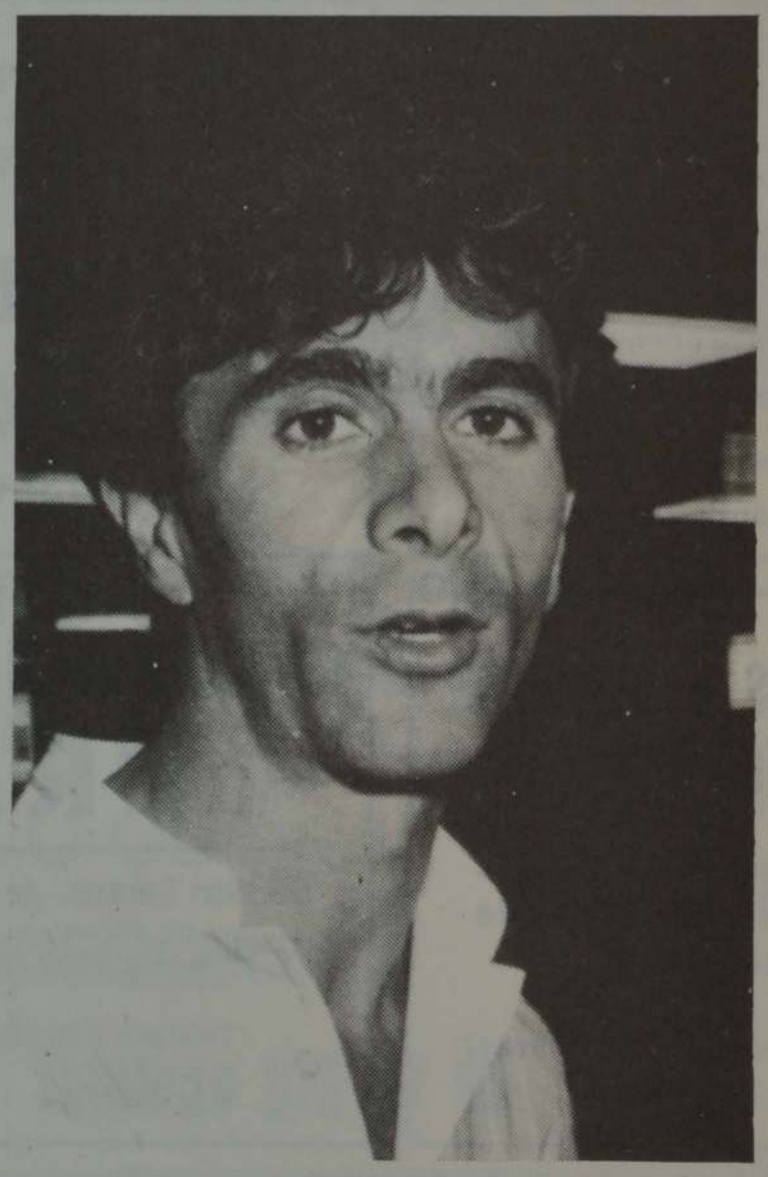

Bajo la organización del F.C. Barcelona se disputó la tradicional subida al Castell de Montjuïc, que en este año cumplía la VII Edición en carrera y la IV en marcha y si en equipos los azulgranas lo dominaban casi todo, la representación femenina de Cornellá copaba todas las plazas y sobre todo en marcha, la cornellense Emilia Cano daba la gran sorpresa al batir a la favorita Teresa Palacios y además con autoridad.

En marcha, el olímpico Manolo Alcalde mantuvo una dura pugna con el badalonés Andrés Marín y el sabadellense Antonio González, una pugna que duró hasta la mitad de la prueba en la que el pratense se fue por delante de sus rivales, que se desfondaron totalmente, permitiendo que el campeón de España juvenil Ricardo Pueyo les alcanzara y superara.

Marcha Masculina: 1. Manuel Alcalde (F.C.B.) 17'43"; 2. R. Pueyo (Badalona) 17'58"; 3. Andrés Marín (Badalona) 17' 58" 8/10.

Marcha Femenina: 1. Emilia Cano (Cornellá) 22'03"6/10; 2. Teresa Palacio (F.C.B.) 22'33"; 3. Sara Pena (Canaletas) 24'44".

Sopar d'Aniversari

periòdic Delta LL.OBREGAT

21 de desembre, 21'30 hores **Restaurant Casas**

A la sobretaula del sopar serà presentat el llibre **Pere Baltà «Des del Baix Llobregat»** del nostre company **Pere Baltà.** També seran entregats els **trofeus «Crilenka»** al millor jugador de l'A. D. Prat i el **«Mapfre»** al màxim golejador, de la temporada 83-84, organitzats pel periòdic «DELTA».

Els interessats poden retirar els **tiquets** a la **Rellotgeria-Joieria La Diamantina** Ferran Puig, 41 - Telèfon 379 03 22.

GUIA DE SERVEIS

ARTICULOS DE PIEL

BOLSOS

Delcar

FEDERICO SOLER, 6

EL PRAT DE LLOBREGAT

Asesoría Técnica Laboral

GABINETE JURIDICO - LABORAL - FISCAL

ADMINISTRACION DE FINCAS

SEGUROS CESA

MUTUA NACIONAL DEL AUTOMOVIL

Jaime Casanovas, 102-104, bajos, 1.ª

Teléfono 379 59 99

AUTOCARES

FERSPRAT, S. A.

EXCURSIONES EN GENERAL

COLEGIOS EN BARCELONA

VIAJES POR TODA ESPAÑA

Carretera Marina, 100

Tel. 379 38 84 - EL PRAT

Cristalería MEDINA

Especialidad en aluminio

Vidrieras emplomadas

Ventanas Gravent

Vidrios en general

Tordera, 6 - San Cosme

Teléf. 379 28 31 - EL PRAT

DROGUERIA PERFUMERIA LIBRERIA

SOCRIS

Pompeu i Fabra, 28

(frente Instituto)

Teléfono 379 87 62

El Prat de Llobregat

FOTOCOPIES

FOTOCOPIAS

SERVEI/SECRETARIA

Castilla, 27

Tel. 379 37 49

ELECTRONICA V

SERVICIO ASISTENCIA TECNICA

TV BLANCO NEGRO Y COLOR

Polígono La Granja, bloque 3.º, escalera 3.ª, tienda 5

Teléfono 370 18 80

El Prat de Llobregat

---

flors company

SERVEI INTERFLORA

Madoz, 4 – Telèfon 379 02 70

Dir. Teleg COMPANYFLORS

EL PRAT DE LLOBREGAT

Tableros y Maderas del Prat

Especialidad en puertas blindadas y cierres de seguridad

P. Martí Piñol, 5 - Tel. 379 82 52

EL PRAT

---

optica PRAT

Sección Lentes de Contacto

Frederic Soler, 13-15

Teléfono 379 46 93

EL PRAT

J. Recasens

OPTICO DIPLOMADO

– Lentes de contacto

Avda. V. Montserrat, 130

Tel 379 75 63 - EL PRAT

COLIMAN S A

LIMPIEZAS INDUSTRIALES

Servicio permanente las 24 horas

CAMIONES CUBA DE SUCCION POR ALTO VACIO
CAMIONES CISTERNA IMPULSORES DE AGUA A ALTA PRESION - EQUIPOS MIXTOS Y DE MAX. PRES.

DESATASCOS

Tuberías, Alcantarillas, Desagües, Tubos

LIMPIEZAS

Pozos negros, Fosas, Albañales, Tanques

SANEAMIENTOS

Sótanos inundados, desinfección locales, Depósitos Fuel, Calderas, Piscinas, Balsas

Castilla, 38 bis, bajos

Tels. 370 93 03
(contestador automático)
370 92 53

EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

moblidecor

c/. Castilla, 10

EL PRAT DE LLOBREGAT

EXCLUSIVAS

SELECCIONE SU PROPIA DECORACION EN MOBLIDECOR

¿DONDE Y QUIEN LE
PUEDE OFRECER LO QUE
LE OFRECE MOBLIDECOR?

SOMOS LA PRIMERA FIRMA
EN MUEBLE MODERMO

Castilla, 10 **Teléfono 379 57 99** **EL PRAT DE LLOBREGAT**

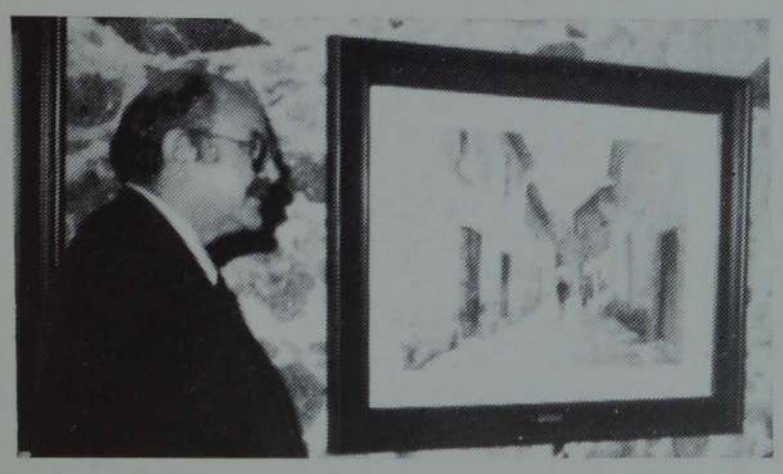

ESCOLA MUNICIPAL
DE DIBUIX I PINTURA

Sala d'Art Josep Bages

Torre Muntades

7 Artistes pratencs

exposició d'olis

INAUGURACIÓ: el dia 7 de desembre, a les 9 del vespre

Si bé un d'ells, Frederic Oset, es ja veterà en aquest afer,

Maria Magda Busquets, Maria Teresa Calveras, Glòria Feu,
Núria Ivern, Josep Lluís Martos, Teresa Roca

exposen per primera vegada les seves obres.

Horari: els dies feiners de 6 a 8 de la tarda
en dies festius de les 11 del matí a les 2 de la tarda i de 6 a 8 de la tarda
del 7 al 16 de desembre - El dilluns, tancat

SONY

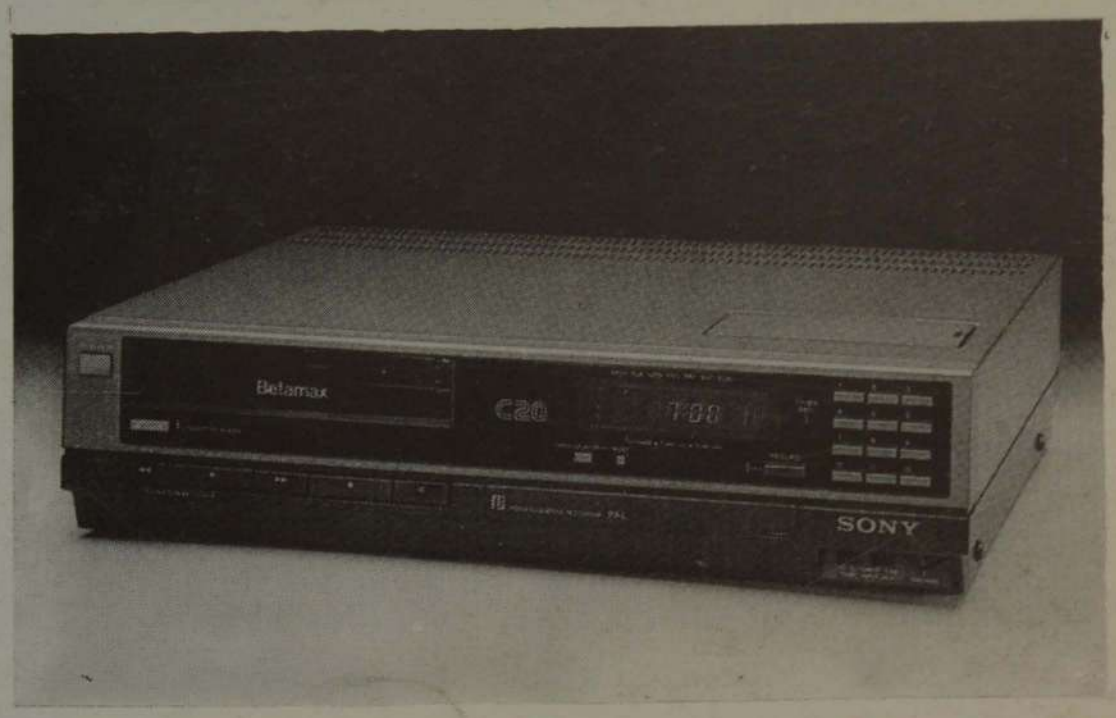

VIDEO BETAMAX SL-C20

Practicidad y funcionalidad.
Así podríamos definir el video BETAMAX SL-C20.

Todas las prestaciones de un gran concepto SONY, resumidas en un grabador-reproductor de alta fiabilidad para lograr resultados óptimos.

Tuner programable 1 semana - 1 programa, búsqueda de imagen en color, controles de accionamiento suave, reproducción automática, autorrebobinado. Todo ello en 410 × 105 × 360 mm. de técnica SONY.

VIDEO BETAMAX SL-C30

Concebido por SONY bajo el prisma de una nueva generación de video que por su estructura combina con los elementos HIFI por su estilizada línea. Su cara es el espejo del alma. Se presenta en cuatro colores, (gris metalizado, gris oscuro, blanco y burdeos). Ah! y está dotado de un mando a distancia sin cable, con todos los controles precisos para dominar las más diversas funciones, carga frontal, búsqueda de imagen, controles suaves.

Perfecto por dentro y por fuera. Es SONY.

CAMARA SONY BETAMOVIE

Algo sorprendente!

La BETAMOVIE actúa en solitario, sin cables, independiente.

Es la primera cámara de estas características con cassette incorporado que no depende de nada, sólo de usted.

Basta introducir en ella una cinta de video y grabar imagen y sonido hasta 3 horas y 35 minutos, tan fácilmente, que resulta increible.

Cuando maneje la cámara SONY BETAMOVIE, vivirá un nuevo concepto de la grabación en video.

Sólo la tecnología SONY podía lograrlo. Pruebe la BETAMOVIE. Seguro que no le pesará.

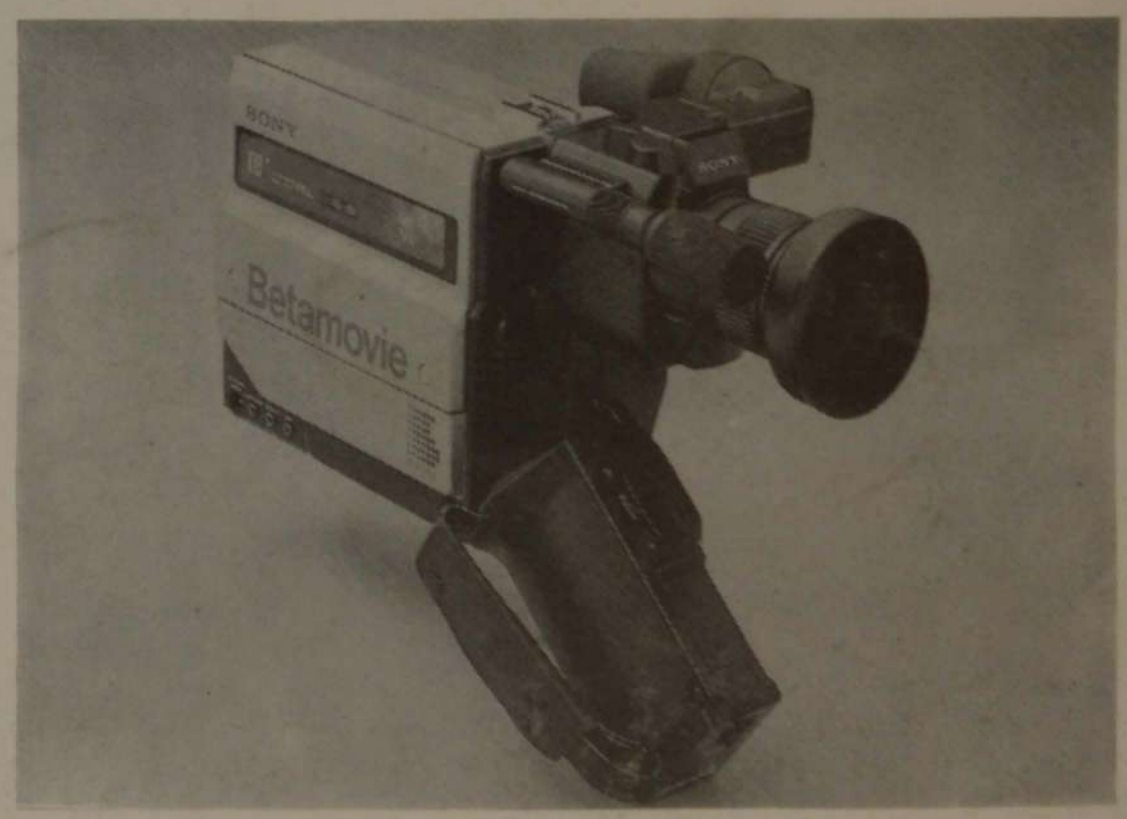

teleradio

Avda. Virgen de Montserrat, 127 - ☎ 379 19 16 y 379 01 16 - EL PRAT DE LLOBREGAT

para los que saben comprar... y ahorrar